

நியாய இலக்கணம்.

ELEMENTS OF LOGIC.

—

உதாஃ

நமிழிலம் இக்கிலிசினுள்ள

நியாய கோள்களின் அரிய விதிகளை

உதாஃ விளக்குகிறது:

உதாஃ

முலமும் உரைமுகாக் செந்தவர்

உட்கோட்டைச் சாத்திரசாஸனம் உபநிழால்

உட்கோட்டை வெளாஃ.

முத்துக்குமாரர் சிதம்பரப்பிள்ளை

*****

WILLIAM NEVINS.

—

*****

JAFFNA

AMERICAN MISSION PRESS

1850

பதிப்பு : முதலாம் பதிப்பு - 1850

இயற்றியவர் : சிதம்பரப்பிள்ளை.மு (Williams Nevins)

வட்டுக்கோட்டை / இலங்கை

அச்சகம் : அமெரிக்கன் மிஷன் பிரஸ்

யாழ்ப்பாணம் / இலங்கை

வகைப்பாடு : தர்க்க சாத்திரம்

பக்கங்கள் : 158

படிப்பகம்

நியாய இலக்கணம்.

ELEMENTS OF LOGIC.

இந்நூல்

தமிழிலும் இங்கிலிசிலுமுள்ள

நியாய நெறிகளின் அரிய விதிகளை

ஒருசார் விளக்குகின்றது :

இதனை

மூலமும் உரையுமாகச் செய்தவர்

வட்டுக்கோட்டைச் சாத்தீரசாலையில் உபாத்தியாயர்

வட்டுக்கோட்டை வேளாளன்.

முத்துக்குமாரர் சிதம்பரப்பிள்ளை

ALIAS

WILLIAM NEVINS.

↓

JAFFNA

AMERICAN MISSION PRESS

1850

PREFACE.

The original design of this work is to initiate the Hindu mind in the principles of both the Aristotelian method of syllogistic reasoning and the Baconian system of induction.

There is generally felt, among the natives who know little or nothing of the English language, a want of the knowledge of the principles of sound Logic; also an inability to follow up a train of reasoning.

There is also felt, among foreigners who speak the English language and have much to do with the natives, and among the natives who have been educated in European sciences, a deficiency in expressing the principles and conducting the process of reasoning in Tamil.

It is hoped that this work will in some measure remedy these deficiencies and qualify Hindu mind to reason on sound principles

WILLIAM NEVINS

சபைவந்தனம்.

எண்சீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

அருங்கலைதம்பெரும்பயனோர்ந்தறன்றோர்ந்தமறன்றீ
ர்ந்-தகிலமுதற்கயம்பரமீதகத்தினன்புகர்ந்து

இருங்கலைசெம்பொருள்வளமீந் திருநேரந்துதெருடந்-
தெமையிகத்திலடிமைபுரந்திடுங்குரவர்பதங்கள்

பெருங்கலைசொன் முறையுளத்துப் பெரிதிருத்திப் ப
ன்னூற்- பெருக்கலைசெய்தமிழ்க்கடலங்கரைக்கலை
செய்பெரியோர்

தருங்கலைகள்பணிலிலங்கமனம்வாக்குச்சிரத்தாட-
றணியாதுதுதித்தவனிமிசைநூல்சொற்றிடுவாம்.

பன்னிருசீர்க்கழிநெடிலடி ஆசிரியவிருத்தம்.

உலகினிடைசாத்மணியொடுபோலி மணிபுரை ம்
உலவுவைதர்ப்பநடையினோடுகவுடநடைசிவணும்
ரைவாச்சியத்தொடுவியங்கியமுறழ்ந்து மருவும்

இலகியசொயஞ்சமயமோடி தரசமயங்களிகல்செய்
ம் கிலக்கணமுடன்இலக்கணபயின்றொழுகம் எல்லி
னுடனல்லுலவும்இவையெங்கணும்வழக்கே

அலகினூல் அக்கரபதார்த்தங்கடுறைகண்டலங்கார
சந்தரசமே யணத்தூர்ந்தளிந்துணரும் அறிஞர்நூலொ
டுவறியநூல்விரவினையமன்றே

விலகிச்சொலிக்குநவரத்நநிகர்வித்வசனர்மெய்மக
ழ்வொடுந்தழுவவேவேற்றுரையிநூலைவாய்விட்டெனீ
வாயெச்சிறேனென்றுமெச்சுமுலகே.

நூன் புகம்.

அரசர் மந்திரிகள் பண்டிதர்கணிதர் மாலுமிகளாத்யே
நிலையமாந்தர் அணவர்க்குமவரவர்களுகைகட்குமுர்
மதொரு அருமனோகரணமே தெனின், — உரைசொல்சா
எனநின்று சாத்யமனுமிக்கின்ற யுத்திமனமனுதினமுமே
ஒளிர்கின்ற யுத்திநடையொருநேரெனக்கண்டியுத்திசெ
ல்லக்கணங்கள், — நிரலினூலியலமைத்தினிதுமேல்யு
க்கிக்கநெறிவிதிகளநூலினால் நிரூபிக்கின்ற நூல்வி
த்கள் புந்தியையறிவிலே தெருட்டும் நேயமே, — விரகமே
த்துறையினெத்திறனர்க்குமுரியதொர் விசேடகவலஞா
மாமால் விவேகதீபிகையெனுநியாயலக்கணநூல்வி
ளம்ப்புதுந்தனனரோ.

புவுலகினுள்ள மாந்தரெவருஞ் சிற்றறிவினரேயன்
ற முற்றறிவினரன்று. கிஞ்சிஞ்ஞத்துவமேயன்றிச் சர்
வஞ்ஞத்துவம் அவர்க்குச் சுதந்திரமன்று. சுவானுபுதி
யான சுத்தசைதன்னியங் கடவுளொருவர்க்கேயுரிய
து. சாதனங்களாற் சாத்தியத்தைச் சாதிக்கின்ற யுத்
கியேமாந்தர்க்குச் சிறந்தது. “சாதனமின்றியொன்றை
ச்சாதிப்பாருலகில்லவல”. பிரத்தியட்சம் ஞாபகம் வா
துண புத்தி முதலிய மனோகரணங்கள் மாந்தர்க்கேபோ
ல விலங்குகட்கும் ஒருவாறு உரியனவேயாயினும் யுத்
தியெனுங் கரணமோ விலங்குகட்கின்றி மாந்தர்க்கே
சிறந்தது. அரசர் மந்திரிகள் பண்டிதர் கணிதர் மாலு
மிகள் மருத்துவர் உழவர் காருகர் முதலிய எத்திறத்த
மாந்தரணவருக்கும் அவரவர் முயற்சி நிலைக்கும் இன்
றியமையாது சிறந்த மனோகரணம் யாதெனின் யுத்தி
யேயாம்; யுத்திசாதன வேண்டாவேல் இராச்சியபரி
பாலனம் மந்திராலோசனை பண்டித்தியம் கணிதம்
மரக்கலவோட்டு வைத்தியம் உழவு காருகம் முதலிய
எத்துறை முயற்சியும் விலங்குகளாலும் முடியுமே; பி
ன்னை, யுத்தியெனுங்கரணம் விலங்குகட்கின்றி மாந்தர்
க்கே சிறந்தது. இப்படி மாந்தர்க்கே சிறந்த யுத்தியெ
னுங் கரணமும் மாந்தரெவரிலும் ஒருநிகர்த்தாயின்றிப்
பலபேதமாயிருக்கின்றது. யுத்திவல்லபம் உடையரை
யே விவேகிகளென்றும் அஃதிலரையே அலிவேகிக

நூன் முகம்.

‘ஊன்றும் உலகஞ் சொல்வது. முற்றுமறிநதாருமி உலகச் சற்றும அறியாதாருமில்லை’ என்பது லோகவதம். சாதனங்களாற சாத்தியத்தை அனுமிக்கின்ற சகியுத்தியிலே யாவும் அதிதிட்பநுட்பவிட்க்களாகி உருனர்களோ அவரே சுததவிவேசிகளென்று உலகமசுத்தறகுரியார். மாந்தர் யுத்தியாற சிறந்தோர் என்பது திண்ணமேல் யுத்தியாற்சிறந்த மாந்தர் படிக்கவேண்டிய கல்விகளள் எனும் படிக்கவேண்டிய கல்வியுத்தியின் இலக்கணமேயாம். விலங்குகளுட்டம் பெயுயர்த்தி விவேகாத்துமிகளெனுஞ் சிலாககிய நாமரதைத் தமக்குத் தந்த யுத்தியினது இலக்கணங்களை கற்றுணராதார் யோய்க்கயரலரேனறே உலகஞ்சொலும். சத்தம், கணிதம் சங்கீதம் வைத்தியம் முதலிய சக்திரமணத்தையும் சுலபமாய்க்கற்றுணரும்படி இச்சக்திரங்களா நுளைந்து அவற்றுள்விளக்கிய பொருட்பந்தசார்புகளை ஐயந்திரிபற ஆய்ந்து தெளிதற்குரிய யுத்தியினதிலக்கணமே முணனர் அறியவேண்டிய களத்திறத்துமாந்தர்னதும் எவ்வெம்முயற்சினிலக்கும் யுத்தியே சுத்ததவலமையது. இங்ஙனங்கருதியே யுத்தியினிலக்கணங்களையும் நியாய நடையையும் ஒருங்கமைத்து நியாய இலக்கணமெனும் இந்நூல் செய்யப்பகுந்தனம். நூல்செய்யப்புகவே நூலினமைதியாகிய விடயங்கள் முற்காலத்தும் தற்காலத்தும் மாந்தருள் வடிங்கியேவருகின்றன என்றும்;-ஆகவே அவ்விடயங்களின் சம்பந்தசார்புகளைத்தெளியுங்கலையும் இதணர்தொழிற்பாலமைக்குஞ் சாதணயாகியவித்தையும் உண்டென்றுந்தொனிக்கும். ஆரியத்திலே கௌதமர் அணாதர்முதலிய பெரியோர்கள் நியாய இலக்கணத்தை நன்குணர்ந்தோர்களென்றும் நையாயிதம் வைசேடிகம் தர்க்கம் நியாயசுத்திரம் பிரமாணதீபிகை முதலிய நியாயநூல்கள் செய்தோர்கள் என்றும் விளங்குகின்றது. தமிழிலே நந்திதேவனார் சம்பந்தனார் திருமறைஞானதேசிகர் முதலிய சான்றோர் நியாயவிற்பத்திமான்கள் என்றும் அளவை அளவைவிளக்கம் முதலிய நியாயநூல்கள் செய்தோர்கள் என்றும்விளங்குகின்றது. இங்கிலீசிலேயும் நியாய இலக்கணங்களைத் தெள்ளிக் ணுணர்ந்து நியாயநூல்கள்செய்த ஆசிரியர் பலருண்டு.

இவ்வாசிரியருள், மகாபுத்திவிற்பத்திமாணகிய உவெந்
றில் என்னும் ஆசிரியரின் நூற்கருத்துக்களே முக்கிய
மாய் இந்நூற்கு ஆதாரமாம். ஆயினும், தமிழ்நூல்களி
லும் இங்கிலீசுநூல்களிலுமுள்ள செழுமபொருளவாய
கருத்துக்கள் இந்நூலுள் யாண்டுங்காணலாம்போலும்
இந்நூல் அந்தாதித்தோடையான செய்யுளும் செய்யு
டதரையும்பெற்றுவரும் “ஒற்றுநிலையற்றிணையசை
மருவலும், பெற்றுவிளங்கனியருகலும்பிறவும், உற்று
மொழுகங்கலித்துறை ஒருசார்” எனும்விதியை ஏரோ
விடத்துவிரவியுஞ் சிலசெய்யுள் இந்நூலுணர்ந்தும். “மு
தறாசீரும் வெண்டவளபிழையாக் கடையொருசீரும்
விளங்காயாக” எனும்விதிக்குவிலக்கெனக்கருதிச் செ
ய்யுட்குலிரைவிலே குற்றங்கூறுது வழுவமைதிவதிகவள
பங்கருதிக்குணங்கூறுவார் கற்றடங்கியசுத்தவித்வசன
ரேயாம். குற்றந்தொரிப்பதே முற்றுங்கருமமாய்க்கொளி
ன் எனவும் யார்மேலுங்குற்றந்தொர்ககலாம் மாந்தர் எ
வருஞ்சிற்றறிவினர்தாமே தொத்தகுற்றங்களிலுங்குற்
றந்தொரிப்பாருண்டே. இந்நூலுள் சொல்லிலும் புணர்
ச்சியிலும் தொடையிலும் பொருளிலும் பொருட்புணர்
ச்சியிலும் பொருட்செழுமையிலும், ஆம் -சொல்வளம்
பொருள்வளம் இரண்டிலும் வழக்களும்வரும்போலே;
உரலாமே; வரினும் “குற்றங்கவளந்தும் துணம் அவள
நகம்வாசித்தல் கற்றறிந்தமாந்தர்கடன்”. நூலைச்செ
ய்யுமிடத்து நூல்செய்தோரே அந்நூலுணர்த்தும்பொரு
வள நன்குணர்ந்தவிற்பத்திமாண்களென்று யாண்டும்
முடியாது. விற்படைக்கலத்தை நன்குசமைத்தும் வி
ல்லாச்சிரமமும் சங்கிராமலக்கணழம் வில்வித்தையு
ம் சற்றுமறியாதாருமுண்டே. அபிநயநயமாய் நடனம்ப
யிற்றும் ஆசான் அம்முறையே பிறர்க்கு வினோதமாய்த்
தான்நடிக்க ஏலாமையுமுண்டே. தம்மாலியன்ற ஒரு
பொருளபி பிறர்க்கு உபயோகமாய் முடித்துத்தருவது
லோகோபகாரத்தைக்கருதுவோரெவர்க்கும் இயற்கை
யென்பரே. அங்ஙனங்கருதிமுடித்தவிடத்துப் பிழைப
டினும் வழுவலவேனத்தழவுவரென்பரே. மைந்தர் வ
ழக்கீ இழக்கிய இடத்துத் தந்தையர் இழிப்பதுவழக்கா..
சிற்றறிவினென் பேதைமையால் இழைத்தநூல் குற்ற
மேகுற்றமாயினும் மேல் இனிம்புரிவதென்னே!

ஸசவசித்தாந்தம் சைவம் பாசுபதம் மகாவீரதம்
 காள் முகம் வாமம் வைரவம் வைதீகசைவம் காபால
 ம லோகாயதம் சவுத்திராந்தீகம் யோசாரணம் ஆந
 துமீகம் வைபாடிகம் நிகண்டவாதம் மாயாவாதம் பா
 ற்கரியம் நிரீசுரசாங்க்யம் பஞ்சராத்தீரம் நையாயிச
 ம் வைசேடிகம் வைஷணவம் முதலவாய்ப் பரதகண்
 டத்துவழங்காநின்ற சமயகோட்பாடுகளையும் அச்சம
 யங்களிற்சிறந்த பதார்த்தலட்சணங்களையும் இயன்
 ளவேனும் மெய்மை பொய்மைதெளியும்படி, அனும
 னப்பிரமாணத்தாலேயும் நிச்சயமபண்ண வேண்டிய
 தாகலானும், இச்சமயங்களுள் ஒன்றன் கோட்பாட்
 டை ஒன்றுநியாயத்தால் நிராகரிக்கும்படி அந்நராக
 ரணமெய்மைபொய்மையைக் தெளியவிளங்கவேண்ட
 டிய நாகலானும், — நியாயஇலக்கணநூலொன்று செய
 வது தகாதன்றெனக்கண்டாம்

தர்ங்கம் சம்பிரதாயம்முதலிய கோடியமச்சங்கள்
 செறிராதிருக்குஞ் சமயநூல்களாகுங்கடலிலே போலிர
 தலியதிரைசள் நிரந்தரம் பரண்டிருண் டெறிகின்றனவா
 தலின் நியாயஇலக்கணமெனும் நாவாயிலேறி யுத்த
 யெனும் மாலுமியின் வழிபட்டொழுதுவோர்மாத்திரமே
 உய்ந்துதப்புவார். யுத்தினெறியையிகந்து தத்தம்மனஞ்
 சென்றுமுன்ற புத்தியின்பாற்படர்வோர்-இருட்பெருங்
 கடலுள் யாமத்தேறிமருத்திடைப்பட்டாங்கு பொருட்பெரு
 ங்கடலாம்வெள்ளம் படைதொறுமலைப்ப வெய்த்து
 மருட்பெருங்கடலெந்ங்கும் வண்ணமொன்றறியாது-
 கபரயதார்த்தபிரயோசனங்களை இழந்துமயங்குவார்.
 தம்மை விவேகாத்துமிகளாயுயர்த்தும் யுத்தியைப்பெ
 ணுவோரே தம்மைப்பேணுவோர். யுத்தியைப்பேணவ்
 நம்பின், யுத்தியின் இலக்கணங்களைக்கற்றுணர்க ந்
 யாயஇலக்கணம் யுத்தியிலக்கணங்களை உணர்த்தும்

நூல்கள்கற்கப்புதுபோர் நூலிலுணர்த்தப்படும்பொ
 ருள்களெவர்க்கும் வெளிப்படையான இயற்பொருள்க
 ளாயிருக்கவேண்டுமெனக்கருதுவது அபத்தமாம். தெ
 ளிந்த இயற்பொருள்களைக்கற்க வேண்டுவதில்லையே
 தெளியாதபுதுப்பொருள்களேகற்கத்தகுந்தது. நூற்பொ
 ருளின் அருமைபோலேயே அதன் பெருமையும் இருக்
 கும். கற்க அரியநூலென்றுவிடாது இந்நூலுள் உழை

ப்பரேல் அவர் புந்தி எந்நூலுறும் நுனயவலவுதாம்
 இந்நூலுள் உணர்த்த எடுத்துக்கொண்டபொருள்கள்
 தனியானதக்காட்சி, தொடர்மானதக்காட்சி, பொதுப்
 பரம், சிறப்புப்பதம், அன்னுவயயுகம், வியதிரேகயுகம்
 சாமானியான்வயதாட்டாந்தம், சாமானியவிபதிரேக
 தாட்டாந்தம், விசேடான்வயதாட்டாந்தம், விசேட
 யதிரேகதாட்டாந்தம், சுத்தசுயம்பிததாட்டாந்தம், ர
 ரோததாட்டாந்தம், தாட்டாந்தஇடமாற்று, சுயம்பித
 யாப்தம், தத்துவசுத்திரம், நையாயிகவிதிகள், நியாயத்
 துறை, மத்தியபதநிலை, தண்மைத்தாட்டாந்தம், சம்ப
 விததாட்டாந்தம், சங்கேததாட்டாந்தம், சங்கேதந
 யாப்தம், வியோகதாட்டாந்தம் வியோகநையாயித
 சங்கரசங்கேதம், நையாயிதத்தோகை, தோடையம்,
 வேதனானுமானம், சாத்தீயாபாசம் சாதனாபாசம், +
 ம்பந்தாபாசம், முதலியனவாம். இந்நூற்கருத்துகளுள்
 சொற்பிரயோகங்களுள் இவைமறைகாய்போலே தமிழ்
 நூல்களுள் ஆங்காங்குக் காணலாம். நூல்கள் பலவற்
 றுள்ளும் மறைந்துகிடந்தபொருள்களையே இங்ஙனம்
 ஒருங்கமைத்து ஒருநூல்சமைத்தனம்.

தமிழ்நூல்களை முற்காலத்து அரசர்முதலியபெரியோ
 ர் பரிபாலனஞ்செய்தும் அவ்வாறுகல்லியை விருத்தி
 செய்தும் ஆகவேமாந்தரின் அஞ்ஞானத்தை ஒருவாறு
 துரத்தியும் அதனால் தர்மம் நீதிமுதலிய நன்னெறிகளை
 எவர்க்கும் விளக்கியும் அவரை அந்நெறிகளில் நட்ச
 தி இன்பமேவினவித்தும்வந்தனர். தற்காலத்திலோ,
 அவ்வகையானசற்காரியங்களிலே தலைப்படுவோர்ச்
 சிலர் அல்லது இலர். தமிழிலே சிற்சிலநூல்களைச் சில
 ர்தம்மாலியன்றவாறுசமைத்து அந்நூல்களை லோகோ
 பகாரமே முக்கியவிடயமாய்க்கருதிப் பகிரங்கஞ்செய்யு
 ங்காலத்து அந்நூற்பிரதிகளஞ்சொற்ப கிரயத்துக்குவா
 ங்கி அதனால் நூல்செய்தோரையும் நூல்கற்போரையு
 ம்பிறரையும் உற்சாகப்படுத்துவோரே தற்காலத்து ஒ
 ருவாறுதமிழைப்பிரபலஞ்செய்வோராம்.

முத்துக்குமாரர் சிதம்பரப்பிள்ளை.

TECHNICAL TERMS DEFINED IN ENGLISH.

- அசை Expletive.
அடை Adjunct; Syncategorematic.
அபரம் Infima Species.
அபாவம் Negation.
அயற்சார்புச்சாட்சி Circumstantial evidence.
அர்த்தாபத்தி Illation; an obvious inference.
அனுபவம் Experience.
அனுபவானுமானம் Moral reasoning.
அனுமானம் Deduction, inference. 2 Reasoning. 3 Reason.
அனுமானானுமானம் Double inference.
அனுமானித்தல் } To infer, to deduce.
அனுமித்தல் }
அனுமிதம் Deduction, conclusion.
அன்னுவயதாட்டாந்தம் Affirmative proposition.
அன்னுவயம் Affirmative. 2 Analysis.
ஆட்சேபம் Objection.
ஆதாரம் Principle, basis.
ஆபாசம் Fallacy.
ஆய்தல் To investigate and collect as facts.
இடமாற்று Conversion of proposition.
இந்திரியக்காட்சி Perception. 2 Sensation.
இந்திரியம் Sentient organ.
இலக்கணம் Principles of a science.
இனம் Species.
ஈதல் To distribute as a term.
உதாகரணம் Example.
உதாகரித்தல் To illustrate by examples.
உத்தரசாதனம் Minor premise.
உத்தரபதம் Minor term of the conclusion.
உபநயம் Reason as applied to the question.
எதிர்மறை Negative.
ஏது The reason i. e. minor premise if placed after its conclusion. 2 The antecedent of a conditional proposition.
ஏதுவாபாசம் Fallacy of the reason.

X

- கணிதானுமானம் Demonstrative reasoning.
கதார்த்தானுமானம் Reasoning on facts.
கமனம் Attention.
கரணம் Mental operation.
கருஷித்தல் To attract.
கலை Science.
காரணானுமானம் A priori reasoning.
காரியம் Effect. 2 The consequent of a conditional proposition.
காரியானுமானம் A posteriori reasoning.
குணவிரி Comprehension of a term.
கேவலவியதிரேகானுமானம் Pure categorical syllogism of a negative conclusion.
கேவலான்வயானுமானம் Pure categorical syllogism of an affirmative conclusion.
சகசம் Instinctive as the conviction of certain first truths.
சக்கிரகம் Arguing in circle.
சங்கரசங்கேதம் Dilemma.
சங்கேததாட்டாந்தம் Conditional proposition.
சங்கேதநையாயிதம் Conditional syllogism.
சந்து Copula. [tia.
சம்பந்தம் Relation, connection. 2 Consequent.
சம்பாவிதநையாயிதம் Hypothetical syllogism.
சாதனம் Premises of a syllogism.
சாதி Genus.
சாதித்தல் To deduce, to conclude. 2 To apply.
சாத்தியம் Conclusion of a syllogism.
சாமானியதாட்டாந்தம் Universal proposition.
சார்பு Tendency of a body.
சித்தம் } Proof, demonstration.
சித்தாந்தம் }
சிலேடை Ambiguous as a term.
சிறப்புப்பதம் Singular term.
சுயம்பிததாட்டாந்தம் Categorical proposition.
சுயம்பிதநையாயிதம் Categorical syllogism.
சுயம்பிதம் Categorical, absolute.

சுவார்த்தானுமானம் Inferring, i. e. ascertain-
ment of the truth to satisfy one's own mind.

ஞாபகம் Memory.

தண்டாபூபிகானுமானம் A fortiori reasoning.

தத்துவம் Axiom.

தத்துவசூத்திரம் Rule of axiom, dictum.

தாட்டாந்தரம் } Proposition.
தாட்டாந்தம் }

திட்டாந்தம் The principle, i. e. major premise
if placed after its conclusion.

துல்லியம் Analogy.

துல்லியானுமானம் Analogical reasoning.

துறை Mood of a syllogism.

தொடையம் Sorites.

நிகமனம் Question after it is proved.

நியாயம் Argument. 2 Reason. 3 Syllogism
4 Reasoning.

நியாய்த்தல் To argue; to reason.

நிருவிகற்பம் Uniform as a relation or sequence

நிலை Figure of a syllogism. [reduction.

நேர்முகம் Direct, ostensive as a reasoning, or

நையாய்தத்தொகை Enthymeme.

நையாயிதம் Syllogism.

பக்கப்போலி } Fallacy of the question.
பட்சப்போலி }

பக்கம் } Question to be maintained.
பட்சம் }

பட்சாபாசம் Fallacy of the question.

பதம் Term.

பதார்த்தலிகற்பம் Categories.

பரம் Summum genus.

பராபரம் Subaltern.

பரார்த்தானுமானம் Proving, i. e. establishment
of the truth to the satisfaction of others.

பரியாயப்பெயர் Technical name.

பிரஞ்சை Instinctive conviction.

பிரதிஞ்சை Question to be maintained.

- பிரதிஞ்ஞாலிபரீதம் Ignoratio elenchi.
 பிரதிவாதி Opponent.
 புணர்த்தல் To compare as two ideas.
 புணர்ப்பு Association of ideas. 2 Conviction.
 புலன் Sensation. 2 Sentient organ.
 பூர்வசாதனம் Major premise.
 பூர்வபதம் Major term of the conclusion.
 பொதுப்பதம் Common term.
 பொருள்விரி Extension of a term.
 பொறி Sentient organ.
 போலி Fallacy.
 மத்தியபதம் Middle term. [reduction
 மறைமுகம் Negative; indirect as a reasoning of
 மனோகரணம் Intellectual operation. [sition.
 மாற்றுத்தாட்டாந்தம் The converse of a propo-
 மானதக்காட்சி Simple apprehension; idea
 2 Perception i. e. an association, between an im-
 pression made upon either of the sentient organs
 and the object concerned in producing it.
 மூலதாட்டாந்தம் Exposita.
 யுத்தி Reason. 2 Reasoning.
 யுத்தித்தல் To reason, to argue.
 யுகம் Judgment.
 வாதனை Recollection.
 விசேடகம் The predicate of a proposition.
 விசேடகித்தல் To predicate.
 விசேடதாட்டாந்தம் Particular proposition.
 விசேடியம் The subject of a proposition.
 வித்தை Art.
 வியதிரேகதாட்டாந்தம் Negative proposition.
 வியதிரேகம் Negative.
 வியோகதாட்டாந்தம் Disjunctive proposition
 வியோகநையாயிதம் Disjunctive syllogism.
 விரோதம் Opposition of proposition
 வேதனம் Induction, i. e. the process of investi-
 gation and collection of facts.
 வேதனானுமானம் Inductive reasoning.

நியாய இலக்கணம்

LOGIC.

தற்சிறப்புப் பாயிரம்

பரமகடவுள் பதமலர் இறைஞ்சி
மொழிதவன் நியாய இலக்கண முறையே.

ச. உலகம்புகழ்நியாயஇலக்கணம்புத்தியதன்
கலைவித்தையென்பநியாயநடையினுக்காதரமாய
உலவமிலக்கணமேதெளியுங்கலைவித்தையென்ப
தலமின்றுபுந்தியனுமிக்கவேலிதியாய்ந்திடுமே.

இக்கலித்துறைச் செய்யுள், நியாய இலக்
கணம் என்பது இன்னதென்றும், அதன் பா
குபாடு இத்துணை என்றும் இன்னவேன்றும்,
உணர்த்துகின்றது.

இதன்பொருள். உலகம்புகழ் நியாய இல்
க்கணம்புத்தியதன் கலைவித்தையென்ப-(பல
ரும்) புகழ்கின்ற நியாய இலக்கணம் என்பது
யுத்தித்தலின் கலையும் யுத்தித்தலின் வித்தை
யுமாம் என்று (கல்விகேள்விகளால்) உயர்ந்
தோர் சொல்வார்.

உ நியாய இலக்கணம்.

நியாய நடையினுக் காதரமா யுலவுமிலக்கணமே தெளியுங்கலை-யுத்தித்தலின் கலையானது நியாயத்தின் நடைக்கு ஆதாரமாய் உலவுகின்ற இலக்கணங்களை ஆராயும்.

வித்தையென்ப தலமின்று புந்தி யனுமிக்கவே விதியாய்ந்திடும்-யுத்தித்தலின் வித்தையானது (போலிமயக்கிலே) புந்தி சுழலாமல் அனுமானஞ் செய்யும்படி விதிகளை ஆய்ந்து தரும்.-என்றவாறு.

கலை* என்பது நிலையாய்ப் பொருள்களொன்றறகொன்றுள்ள நிருவிகற்பமான சம்பந்த சார்பகணப்பற்றிய அறிவாகிய ஞானம்.

வித்தை† என்பது கலையிற் பிறந்த அறிவைத் தொழிற்பால் அமைக்குஞ் சாதனை. உலகிலேசட‡ சித்துக்களின் நானூலிரிவான பொருள்களனைத்தையும் நிலையும் நிருவிகற்பமுமான சம்பந்த சார்பகண னென்

*“கலையினரேன்றி ஆணவமொதுக்கிச் சித்தின் செயல்புரி கிரியாசத்தி தெரிவிக்கும்” என்று நந்திதேவனார் எனும் ஆசிரியரும் ஒருவாறு விகற்பித்து உரைத்திருக்கின்றனர்.

†“வித்தை உயர்கலையதனிற்றேன்றி அறிவினை உதிக்கப்பண்ணும்” என்று விகற்பித்து நந்திதேவனாரும் ஒருவாறு உரைத்திருக்கின்றனர்.

‡சடம் என்பது செவி, மெய், கண், நா, மூக்கு என்னும் ஐம்பொறிகள் வழியாய் முறையே அறியப்படும் எத்தல், தூங்கல், துள்ளல், முதலிய ஈலியும்,—தண்மை, வெம்மை, வன்மை, மென்மை முதலிய பரிசுழம்,—வட்டம், சதுரம், கோளம் முதலிய வடிவமும்.—இனிப்பு, கைப்பு, புளிப்பு முதலிய சுவையும்,—சுகந்தம் புலவு முடைமுதலிய மணமும், சார்ந்துநிற்கும் மண், கல், நீர், மரம்முதலான பொருளேயாம்.

§சித்து என்பது சடப்பொருட்கு அன்னியமாய், யுத்தியூகம் முதலிய காரண சேட்டை உடைய ஆன்மாபோலும் பொருளேயாம்

சம்பந்தசார்பு.

ந

றரகோன்றுடையதாகக் கடவுள் திதித்தேயிருக்கின்ற
னர் என்று மாந்தரினது புந்தியிலே இயற்கையுஞ்சகச
முமான ஒரு பிரஞ்ஞை சாதாரணமாய்க் கிடக்கின்றது.

இந்தப் பிரஞ்ஞை காரணமாகவே வருகாலத்து நமது
சுகம் இன்பம் விருத்தி முதலியவற்றிற்கணுகுலமானஉப
கரணங்களை நாம் பக்துவம்பண்ணி வைப்பதும், அக்கி
னி சுடும். -ஆகாயத்தெறிந்த கல்விழும், -இன்னேசை இ
ன்பம் பிறப்பிக்கும் என்று சொல்வதும், இன்னபிறவும்.

பொருள்கள் ஒன்றற்கொன்று நிலையும் நீருலிகற்ப
முமான சம்பந்த சார்புகளின்றி இருக்குமெனிலோ, ச
மஸ்தமுந் தெளிதற்கரிய *விபரீத விவர்த்தமேயாம். ந
ம்மிற்சகசமாயுள்ள பிரஞ்ஞை விளம்பும் வண்ணமே
உலகிற் பொருள்கள் ஒன்றற்கொன்று நிலையும் நீருலி
கற்பமுமான சம்பந்த சார்புகளை உடையதாயிருக்கின்
றனவெனக் காண்கின்றனம்; ஆயினும் அவற்றின் தத்
துவகாரணம் இன்னதென்றறிகின்றிலம்; ஆகவே, தத்
துவகாரணங்களை அல்லச் சம்பந்த சார்புகளைமாத்தி
ரமே ஐயந் திரிபற ஆராய்ந்து மெய்மையாய்த் தெளிவ
தே உலகின் மாந்தரறிவுக்கு எட்டியது. சம்பந்த சார்பு
களைப்பற்றிய அறிவையே நூல்களிற் கொணர்ந்து க
வையென உணர்த்துவது. நூல்களெல்லாந் தத்தழிலே

*விபரீதவிவர்த்தம் என்பது நிலைமயங்கிப் பொருள்
கள் பலபேதமாய்த் திரிதல்; உதாகரணமாய், நெருப்பா
னது ஒருக்காற் சுட்டும், பின்துளிர்ந்தும், மேல் நீராய்ப்
பெயர்ந்தும், பின்னர் வாயுவாய் இயங்கியும், இவ்வாறு
பலபேதமாய் நிரந்தரம் விகாரப்பட, -அவ்வாறே 'சட
சித்துக்களணத்தும் அனந்தபேதமாய் ஆரோபிக்குமே
னின், உலகமுற்றுந் தலைதடுமாற்றமாய் விபரீதவிவர்
த்தமாம்.

பிரஞ்ஞை என்பது நிச்சய உணர்வாகிய அறிவு:
“உலகிற் பொருள்கள் ஒன்றற்கொன்று நிலையும் நீருலி
கற்பமுமான சம்பந்த சார்புகளை உடையதாயிருக்கின்
றன” எனும் பிரஞ்ஞையானது யுத்திபுத்தியுடையோர்க்
கு மாத்திரமேயன்றிச் சாதாரணமாய் மாந்தரெவர்க்கும்
அவரவர் புந்தியிலே பூர்வந் தொடுத்து நிகழ்ந்து வருங்
காரணம்பற்றியே “இயற்கையுஞ்சகசமுமான பிரஞ்
ஞை” என்றுரைத்தாம்.

சு

நியாய இலக்கணம்

டுத்துக்கொண்ட பொருள்களின் சார்புகளையே முக்கியமாய் விளக்கி, அவ்வப் பொருட்கேற்பச் சிற்பம் சங்கீதம் யாப்பு இலகிதம் வைத்தியம் கணிதம் முதலிய பல கலைத் துறைகளாய் விரியும். நியாய இலக்கணம் எழுநூலானது நியாயிக்தங்காற் புந்தியில் நிகழும் யுத்தி நடையை அன்னுவயஞ் செய்துதரும்; தரவே, "நியாயநடையினுக் காதாரமாய் உலவும் இலக்கணமே தெளியும்"; அல்லாமலும், வழலின்றி அனுமானஞ் செய்ய விதிகளையுந் தரும். கச-ம். செய்யுளின் கீழே இவ்வரைத் தொனிப்பு நன்குவிளங்கும்.

இந்நூலுள் நியாயஇலக்கணத்தைக் கவையாகவும் வித்தையாகவும் உரைப்பாம். இவ்வாறேசங்கீதம் சிற்பம் வைத்தியம் முதலிய சாத்திரங்களணுத்தும் கவையும் வித்தையுமாய் உணர்த்தப்படும் என்றறிக.

உ. ஆயினியாயித்தலிற்றொடர்பாகுமனோகரணம்
ஏயஞ்சுமானதக்காட்சியும் யுகமும் யுத்தியுமாஞ்
சாயுஞ்சுமானதமிந்தியக்காட்சிதணநிகர
மேயமனத்தின்விடயக்கருத்துதொடர்தனியே

இ-யுள், நியாயித்தலில் அமைந்து கிடக்கின்ற மனோகரணங்கள் இத்துணையென்றும், அவற்றுளொன்றாகிய மானதக்காட்சி என்பது இன்னதென்றும், -அதன்வகை இத்துணையென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். ஆயின்-ஆராய்ந்துரைக்கின்; நியாயித்தலிற்றொடர்பாகு மனோகரணம்--நியாயம் பேசலோடொற்றுமை நாயம் நிறைந்த மனத்தொழில்களாவன; ஏயஞ்சுமானதக்காட்சியும் யுகமும் யுத்தியுமாம்-(இந்திரியக் காட்சியுடனே ஒருவாய்) இயைந்த தெள்ளிய மானதக்காட்சி, யுகம், யுத்தி எனும் மூன்றுமாம்.

சாயுஞ்சு மானத மிந்தியக்காட்சி தனை நிகர மேயமனத்தின்விடயக் கருத்து-(மனோகரண

மனோகரணம்.

௫

ம் மூன்றனுள் முதலில்) வரும் *மானதக்காட்சி என்பது பஞ்சேந்திரியங்களால் உறுங்காட்சியை ஒருவாறு நிகர்ப்ப, புந்தியிலே விடயத்தைப்பற்றியுள்ள கருத்தேயாம்.

தோடர்தனி-(மானதக்காட்சியானது) தோடர்மானதம் தனிமானதம் என்றிருவகையாம்.—என்றவாறு.

சு, என்பதுநல்ல எனும் பொருடரும் ஆரிய உபசர்க்கம்.

நியாயித்தலிற் றொடர்பாரு மனோகரணம் மூன்று என நுதலவே, ஞாபகம் வாதண புணர்ப்பு முதலிய கரணங்களும் அமையும் என்றும்; ஆயினும் இங்ஙனம் எடுத்த னுரைத்த முக்கரணங்களுமே நியாயம் பேசலோடொற்றுமை நயம் நிறைந்தன என்பதை இந்நூலுள் யாண்டிங் கண்டுக்கோள்க.

சுடப்பொருள்பால் விரவுஞ் சத்தம் பரிசம் ரூபம் ரசம் கந்தம் என்பன நிரலே நமது சீரோத்திரம் தொக்து சட்சு சிசுவை ஆக்கிராணம் எனும் பஞ்சப்பொறிகளாகிய இந்திரியங்களில் உறுத்தங்கால், நமது புந்தியிலே (புந்திபிறபொருளில் அழந்தாதிருக்கின்) புலன் என்னும் ஒரு விகாரம் பிறக்க, அந்தப் புலன் காரணமாக அத் வண்ப் பிறப்பித்த புறவிடயத்தைப் புந்தியானது அந்நேரங்காண்டலே இந்திரியக்காட்சி; இக்காட்சியானது தன் வண்ப் பிறப்பித்த புறவிடயம் பொறியில் மருவாது நீங்கின பின்னரும் புந்தியிலே நிகழின், அதற்கு மானதக்காட்சி என்று பெயர்.

*“இந்திரிய ஞானமைம்புலஞ் சார்ந்துயர்க்கண்மயர்வற வந்தஞானம் மானதக்காண்டலாமே” என்று சிவஞானசித்தி அளவையிலே உரைத்திருக்கின்றது.

†இந்திரியமென்னும் பொற்கள் ஐந்தாகலின், இந்திரியக்காட்சியும் ஐவகையாம்; அவை—சீரோத்திரேந்திரியக்காட்சி தொக்கிந்திரியக்காட்சி சட்சிந்திரியக்காட்சி சிசுவேந்திரியக்காட்சி ஆக்கிராணேந்திரியக்காட்சி. சத்தாதி ஐந்தவையுங் கேட்டல் பரிசித்தல் காண்டல் சுவைத்தல் மணத்தல் மாத்திரத்தையே கருதுங்காற் “புலன்” எனப்படும்.

கூ

நியாய இலக்கணம்.

இங்ஙனம் விளக்கிய இந்திரியக்காட்சி மானதக்காட்சிகள் காரணமாய்ப் புந்தியிலே வேறுபல கரணங்கள்* பிறக்க, அவற்றின் ரொழின்முயற்சியேதுவாய்ப் புந்தியிலே நீகழ்கின்ற (காலம் தூரம் சலனம் காரணம் காரியம் பொய்மை மெய்மை முதலியவையெப்பற்றிய) கருத்துகளும் பிறவும் மானதக்காட்சியேயாம்.

ஈ. தனிமானதக்கருத்தேவிடயத்தினொருமைபன்மையினின்மேவுகாட்சிதொடர்மானதந்தனிமானதங்கண்னியேயிசைந்துவருகாட்சியூகமிருகருத்தை கீனிதேபுணர்த்தொற்றுமை யுண்டி லையென்றியம்புவதே.

இ-யள், தனிமானதக்காட்சி இன்னதென்றும், தொடர்மானதக்காட்சி இன்னதென்றும், யூகம் இன்னதென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தனி மானதக்கருத்தே விடயத்தின் ஒருமை பன்மையினின் மேவுகாட்சி-தனி மானதக்காட்சி என்பது விடயத்தின் ஒருமையையேனும் பன்மையையேனும் பற்றி (புந்தியில்) நிகழ்ங் காட்சியாம்.

தொடர்மானதந் தனிமானதங்கண்னியேயிசைந்து வருகாட்சி-தொடர்மானதக் காட்சி என்பது தனிமானதக்காட்சிகள் (ஒருவிடயம்போல்) மிக்கிசைந்து நிகழ்ங் காட்சியாம்.

யூகமிருகருத்தை யினிதேபுணர்த்தொற்றுமையுண்டிலையென்றியம்புவது--யூகம் என்பது மானதக் காட்சிகளுள் இரண்டினை நன்கி

*வேறுபலகரணங்கள் ஆவன கமனம் ஞாபகம் வாதணமுதலியன; காலம் தூரம் சலனம்முதலான சொற்களாற் தறிக்கப்படும் பொருள்களைக் கருத்துப் பொருள் என்பர்.

தாகுப் புந்தியிற் புணர்த்தி* (அவ்விரண்டனுள்) ஒன்றுடன் மற்றதற்கு உடம்பாடு உண்டு அல்லது இன்றுஎனவிளம்புவதாம்; (ஆகவே, ஒன்றுடனொன்றுழிகின்றதென உடம்பாடாயேனும், ஒன்றுடனொன்று பிறழ்கின்றதென எதிர்மறையாயேனும் விளம்புவதாம்.)எ--று.

ஒன்று என்பது எடுத்த தொடர்புக்கேற்பப் பொருள்களுட் பிரித்துக் கருதுகின்ற தனிப்பொருளைக் குறிக்கும் எண்ணும்; இவ்வாறு கருதிய தனிப் பொருளொன்றை அங்ஙனங்கொண்ட தொடர்பு சருமமாயே பிரிக்கின், வருங்கூறுகள் பின்னங்களாம்; அன்றி, அத்தனிப்பொருளை ஏற்றிய கூட்டத்தால் வரும் இரண்டு மூன்று முதலியன பன்மையாம்.

உலகிலுள்ள சடப்பொருள்களுள், -தனிப்பொருளெனக் கற்பித்து ஒருவிடயம் என்பதும், தனிப் பொருட்கூட்டமெனக் கற்பித்தப் பலவிடயம் என்பதும் மாந்தரதுபுந்தியின் இடுகுறிமாத்திரைப் பொருள்களையன்றி சித்துப்பொருள்களுள் ஆன்மா ஒன்று பல என்பபோற் சுத்தமயமான தனித்தனிப் பொருள்களல்ல;

என்வனையோவெனின், சடப்பொருள்களுள் ஒன்று என நாங் சற்பிக்கும் ஒருவிடயத்திலே ஒன்றற்கொன்று பேதமான பல பூதியங்களின் பல அணுகுகடிரண்டிருக்கின்றனவாதலின்; ஆகலான், -

“விடயத்தினொருமை பன்மையினின் மேவுகாட்சி” எனச் செய்யுளுள் உரைத்தது மாந்தருள் வழங்கி வருகின்ற ஒன்று பலஎன்னுங்கருத்தையே சார்ந்தென்றற்க யாவன மரம் சேவன சோடல யாவனகள் சேவனகள்

*புணர்த்தல் என்பது ஒரு கருத்தை அல்லது பொருளைப் பிரிதொன்றினுடனே இசைத்துப் புந்தியிலே கருதுதல்; உதாசாரணமாய், - ‘பொய்’ என்பதைத் ‘தீமை’ என்பதினுடன் இசைத்து இவற்றின் சம்பந்தந்தெளியுங்கருமாய்ப் புந்தியிலே கருதுவது; இப்படிப் புணர்த்தி, ‘பொய்சீது’ எனஒற்றுமை உண்டென்றெனினும், ‘பொய்தீதல்ல’ என ஒற்றுமை இன்றென்றெனினும், இயம்பலதே யுகம் எனுங் காரணம் என்றற்க.

௮

நாயா ய லுலக்ஷணம்.

கருமம் காரணம் மனம் எனும் விடயங்களைப் பற்றிப் புந்தியிலுள்ள காட்சி தனிமானதக்காட்சி.

கரியயாண மரக்கொம்பு சேனாபதிகள் சோவைய ளங்குயில் மனத்துணிபு எனும் தோடைவிடயங்களைப் பற்றிப் புந்திபாலுறுங்காட்சி தோடர்மானதக்காட்சி.

யாணபொரிது, யாணபொரிதல்ல, சேனாபதிகள் பொரு தன, சேனாபதிவந்திலன், மனங்கனிந்தது, — இவ்வாறு புந்தியிலே தெளிதல் யுகம்.

ஒரு விடயத்தைப்பற்றி நமது புந்தியில் நீகழங் காட்சியானது நமதுசுய *தந்திரத்துக்கேற்ப ஒன்றையெனினும் பலவற்றையெனினும் நுகலீந்தும்; உதாரணமாய் — (கசம் ரதம் துரகம் பதாதி எனுஞ்சதுரங்கங்களாற்றிரண்ட) சேனாயாகிய விடயத்தை என்றாகவுங்கருதலாம், — இரதத்தையும் அதவன்ச்சேலுத்தும் பாகவையுஞ் சாரதியென என்றாகவுங் கருதலாம் — இரதத்தையும் பாகவையும் தனித்தனி என்றாகவும் இரதத்தின் உருவா தட்டு பலகை கூம்பு முதலியவற்றைத் தனித்தனி என்றாகவுங் கருதலாம்.

யுகம் இருவகை. இருக்குத்தனை இனிதே புணர்த்தொற்றுமையுண்டென்றியம்பின் அன்னுவய் யுகமும், ஐற்றுமை இல்லையென்றியம்பின் வியதிரேக யுகமும், ஆம்.

† தோடர்மானதக்காட்சியானது தனிமானதக்காட்சிகள் புணர்ந்து வரினும், ஐற்றுமையுண்டெனியைப் பொருண்முற்றி நிலலர்தேன்றும், ஆகவே, தோடர்மானதக்காட்சிக்கும் ‡ யுகத்துக்குமுள்ள விகற்பம் இன்னதென்றும், நன்குணர்ந்தறிக.

* தந்திரம் என்பது பிரியம் என்னும் பொருட்டென்றிப்பில் இங்ஙனம் வந்தது.

† தோடர்மானதக்காட்சியானது தனிமானதக்காட்சிபோல யுகத்தின் ஒரு அங்கமாய்க் கருத்தாப் பொருளிலெனினும் கருமப்பொருளிலெனினும் வருமேயன்றி, யுகத்திற்போலக் கருத்தர் கருமங்கள் புணர்ந்து உடம்பாடாய் அல்லது எதிர்மறையாய் வர்ப் பொருண்முற்றிநில்லாது.

‡ யுகம் என்னுஞ் சொல்லின் சத்தார்த்தம் (இருபொருள்களை ஒன்றுடனொன்று) 'புணர்த்தல்' என்பதாம்.

சு. ஆய புபயுத்தியிபயுகநின்றமுயுகமுடை
புபந்திரி ரணங்கள் சொலாவுரை பதபதமே
நயந்தி ததாட்டாரந்தரமே நியாயநிரனலனே
தயங்கும்மறம்பொய்பயிலப்படாது உதாகரணே

இ-யுள். யுத்தி இன்னதென்றும், முக்கரண
ங்கட்குஞ் சொற்குறிகள் இவையென்றும், அ
வற்றிற்கு உதாகரணங்கள் இவையென்றும்,
உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். இயம்புபயுத்தி யிருபுகநின்றனுமிக்
குநடை-யுத்தி என்பது இரண்டு யுகங்களால்
அனுமரனஞ் செய்யும் நடையென்பர்.

புபந்த திரிகரணங்கள் சொலாநுரைக்கிற்
பதமே நயந்திடு தாட்டாரந்தரமே நியாய நிரன
லனே தயங்கும்-(இங்ஙனம் உரைத்தமுறையே,
புந்தியானது) தோற்றுவித்த முன்று கரண
ங்களையுஞ் *சொற்களால் விளம்பின, (அவை
முன்றும்) நிரனிறையே பதம் தாட்டாரந்தம்
நியாயம் எனவிளங்கும்.

மறம் பொய் பயிலப்படாது உதாகரணே-
(அவற்றிற்கு) உதாகரணங்கள்,-மறம், பொய்,
பயிலப்படாது, (பதங்கள்); மறம் பயிலப்ப

* சொல் என்பது மந்தரது புந்தியிலே யாதொன்
றைப்பற்றி நிகழங்கருத்தைப் பிறர்க்கு அவர் அறிவித்
தற் கருவியாய் நிற்கும் ஐலியேயாம்; இச்சொல்லே
செலிப்புலவொலியான்வருஞ் சொல் என்னப்படும்,
இச்செலிப்புலவொலியை விளக்குதற்கருவியாய்நிற்கு
ம் அக்கரணங்கள் கட்புல வடிவம் எனப்படும். “த
னிமொழி தோடர்மொழியெனவிருவகைத்தரய் இரதி
ணையைம்பாற்பெருளையுந் தன்வனயும் மூவகையிட
த்தும் வழக்கொடு செய்யுளின் வேளிப்படைசுறிப்பின்
விரிப்பதுசொல்லே” என்பது இலக்கணவிளக்கவிதி.

க0 நியாய இலக்கணம்.

டாது, போய்மறம்,, போய் பயிலப்படாது, (தாட்டாந்தங்கள்); மறம்பயிலப்படாது-போய்மறம்-ஆகவே-போய்பயிலப்படாது, (ஒருநியாயம்).-என்றவாறு.

நயந்திடு என்பது விரும்பிய எனும் பொருடரும் அடை. யூகத்திலே இரண்டுமானதக்காட்சிகளாப் புணர்த்தி உறழ்வு பிறழ்வுண்டென்று ஒரு தாட்டாந்தம் உரையான் முடிப்பதுபோல, யுத்தியிலேயும் இரண்டு யூகங்களின் ஞெடர்பு நாடியே அனுமானஞ் செய்து ஒரு நியாயம் உரையான் முடிக்கலாம்; அன்றி, ஒரு யூகத்தால் ஒரு நியாயம் முடிப்பதேலாது.

மானதக்காட்சியானது பதமும், யூகமானது தாட்டாந்தமும், யுத்தியானது நியாயமும், ஆய் உரையளவில்வரும் என்பதே “நிரனிறை” என்றதின் பொருட்டொளிப்பு.

இந்நூலுள் யுத்தியைச் சார்ந்து வரும் நியாயத்தையே முக்கியமாய் உணர்த்துவம். பததாட்டாந்தங்களையும் நியாயம் அவாலியமட்டுக்கு விரிப்பாம்.

யுத்தியை நியாயம் என்றும், நியாயத்தை யுத்தி என்றும் *ஆதபெயர்களாக வழங்கலும் உண்டு.

மானதக்காட்சிகளால் யூகமும் யூகங்களால் யுத்தியும் பிறக்குமாறுபோல, பதங்களாலே தாட்டாந்தமும் தாட்டாந்தங்களாலே நியாயமும் பிறக்குமென்றறிக.

௫. கரணமுதலின்பதங்கள் பொதுசிறப்பாதிப்பொதுப் பிரமேயமதினஞ்சாதிவகைதொகைபேசுமிடந் தெரியுங்குணவிரிதோய்ந்தபொருள்விரி தேர்ந்துசெலும் விரவும்பொருள்குணங்கன்மம்பதார்த்தவிகற்பறவே.

இ-யுள், பதங்களின் வகையையும், அவ்வகையுளொன்றாய் பொதுப்பதத்தின் இலக்கணவிரியையும், உணர்த்துகின்றது.

ஆதபெயர் என்பது “ஒன்றன் பெயரான் அதற்கியை பிறிதைத் தொன்முறையுரைப்பனவாதபெயரே;” உதாகரணமாய்—புந்தியிலே நிகழும் யுத்தி என்னுங்கரணமே வாக்கால் உரைக்கும்பதது நியாயமென்பெயர்கின்ற தொடர்புபற்றி, யுத்தியை நியாயம் என்றும் நியாயத்தை யுத்தியென்றும் வழங்கலாம்.

.இ-ள். கரணமுதலின் பதங்கள் பொது சிறப்பாதி-முதற்கரணமாகிய மானதக் காட்சியைச் சார்ந்து வரும் பதங்களானவை பொதுப் பதம் சிறப்புப்பதம் முதலியவைகளாம்.

பொதுப்பிரமேயமதினஞ் சாதி வகை தொகை பேசுமிடந் தேரியுங் குணவிரி தோய்ந்த பொருள்விரி தேர்ந்து சேலும்-அளக்கப்படும் பொருள்களினது இனம்-சாதி-வகை-தொகை (எனும்பகுப்புகளை) உரைக்குமிடத்துப் பொதுப்பதங்களானவை (தம்மாற் குறிக்கப்படும் விடயங்களைப்பற்றிநமக்கு) தேரிந்தகுணவிரியையும் (சமக்குள்) அடங்கிய பொருள்விரியையுந் தேளிந்துகொண்டே நடக்கும்.

விரவும் பொருள்குணங் கன்மம் பதார்த்தவிகற்புற-(அன்றியும், பதங்கள்) பொருள் குணம் கன்மம் முதலான பதார்த்தவிகற்பங்களையும் மிகச்சுட்டிச்சாரும்.--என்றவாறு.

“பதங்கள் பொதுசிறப்பாதி” என்றதனால், மரம் மான் மனம் எனவருந் *தனிப்பதமும், மரக்குதிரை புள்ளி

*தனிப்பதம் என்பது இரண்டு முதலிய சொற்கடொடராது தனிச்சொல்லரன் வரும் பதம். தொடர் பதம் என்பது இரண்டுமுதலிய சொற்றொடரான்வரும் ஒர்பதம். இஃகுறிப்பதம் என்பது பூர்வந்தொடுத்துக் காரணங்கருதாது வழங்கிவரும்பதம். காரணப்பதம் என்பது இஃகுறிமாத்திரை இன்றி இஃகுறிப்பதம் அடியாய்வரும் உற்பவபதம். ஏகார்த்தப்பதம் என்பது பலபொருள்கட்தம் பிரயோகமாகாமல் ஒரு பொருட்துமாத்திரம் பிரயோகமாதம் பதம். வெகார்த்தப்பதம் என்பது பலபொருள்கட்துப் பிரயோகமாதும்பதம். குணப்பதம் என்பதுவடிவவண்ணம் சுவைமுதலிய பண்புகளவிளக்கும்பதம். குணிப்பதம் என்பது குணத்தை ஒருவாறுசுட்டி அக்குணத்திற்காதாரமான பொருளவிளக்கும்பதம். முதற்

கூஉ நியாய இலக்கணம்.

மான் மனோகதி எனவருங் தொடர்பதமும், தெங்கு பூண நிலம் எனவரும் இடுதறிப்பதமும் மலையன் வலைஞன் அறிஞன் எனவருங் காரணப்பதமும் சிப்பி சுவர் எனவரும் ஏகார்த்தப்பதமும், நாகம் சரூகம் பாகம் எனவரும் வெகார்த்தப்பதமும், நீலம் தீனம் நன்மை எனவருங் துணைப்பதமும், நீலி தீயன் நல்லார் எனவருங் துணிப்பதமும், சாத்தன் பொன்னன் யாவன் எனவரும் முதற்பொருட்பதமும், கூனன் முடவன் குருடன் எனவருஞ் சிவனப்பொருட்பதமும் பிறவுங்கொள்க; இவையெல்லாம் பொதுப்பதம் சீறப்புப்பதம் எனும் இரண்டினுள் அந்தர்ப்பவிக்கும் என்றறிக.

பொதுப்பதம் என்பது பலபொருள்கட்கும் ஒருநீ ராயுள்ள சிலபண்புகாரணமாய் அப்பொருள்களேவற்றுக்கும் பிரயோகிக்கப்படும் பதமாம்; உதாரணமாய்—மரம் பறவை மயில் மலைய மனுடன் புலவன்; கரிய பெரிய; நடந்தான் கரியன்; நடை. சீறப்புப்பதம் என்பது ஒருபொருட்கே உரியதாய் நிற்கும் இயற்பதமாம்; உதாரணமாய்,—இலங்கை காவிரி சென்னப்பட்டணம் அந் சீசுனன் இம்மரம் அச்சேருபதி இராமன் இலட்சுமணன் எனும்பெயர்களும் இவைபோலுஞ் சிலபெயர்களும் பலர்க்கும் இட்டிருந்தும், ஒருநீகராயுள்ள சில பண்புகாரணமாயிட்டனவல்லாதபடியால், அவை சீறப்புப்பதமேயன்றிப்பொதுப்பதமாகா.

பெயர்ச்சொல் என்பது ஒருபொருள்பற்றி நமதுபுந்தியிற்கொள்ளுங் காட்சியைக் குறிக்கும் சொல்லையாம். சொல்லிலக்கணத்துள் விளக்கிய சொற்களெல்லாம் நியாயஇலக்கணத்துட்பதம் என்று கொள்ளப்படுதலின்று; எழுவாய் *வேற்றுமை மயினிற்கும் பெயர் 5 னும் பெயர்க்குறிப்பயனிலைகளும் தெரிநிலைகுறிப்பல்லவரும் வினைமுற்றுகளும் ஒருசொற்பதங்களாகும்;

பொருட்பதம் என்பது அவையவியைக் குறிக்கும்பதம். சிவனப்பொருட்பதம் என்பது அவையவத்தால் அவையவியைச் சுட்டும்பதம்.

வேற்றுமை என்பது பெயர்களானவை தம்மொடு புணரும் பிறசொற்களுக்குத் தமக்குமுள்ள பொருட்சமபந்தங்களை விளக்கும்படி எழுதும் வேறுபாடு.

பதம்.

கூந்

மற்றுஞ் சோற்களெல்லாம் பதத்திற் துறுப்பாய் வருமே
யன்றித் தாமே தனித்துப் பதமாகா.

சிறப்புப் பதங்களானவை தமக்கேயன்றிப் பிறபொருட்டு உடம்பாட்டில் விசேடகமாகா*. பொதுப்பதங்களானவை ஒருக்கரான சிலபண்புகவாயுடைய தனிப்பொருள் கடி ரண்டு வரும் இனத்தையும், ஒருக்கரான சிலபண்புகவாயுடைய இனங்கடி ரண்டு வருஞ் சாதியையும், அவ்வாறு சாதிகடி ரண்டு வரும் வகையையும், அப்படி வரை கடி ரண்டு வருந் தொகையையும் விளக்கி, அவைப்பகுப்பிலுள்ள எவற்றுக்கும் பிரயோகமாய் நிற்கும்; உதா கரணமாய்—

மயில்	இனம்	பலா	இனம்
பறவை	சாதீ	மரம்	சாதீ
மிருகம்	வகை	தாபரம்	வகை
சிருட்டி	தொகை	சிருட்டி	தொகை

இனம் சாதீ வகை தொகை என்பவைகள் எடுத்துரைக்கும் பண்புகளுக்கேற்பப் பலவிகற்பபகுப்புகளாயும் வரும்; சீபரம் பராபரம் பரம் எனும் முப்பகுப்புகளாயும் முடியும்; உதா கரணமாய்—மயில் என்பது அபரம், சிருட்டி என்பது பரம், இடைநின்றபறவை மிருகம் என்பன பராபரம்

மேவையுரைத்த முறையே கினஞ் சாதிகள் பகுக்குமிடத்து அப்பகுப்பு வகை குறிக்கின்ற பொதுப்பதங்களின் குணவிரியையும் பொருள்விரியையும் பார்க்கவும் வேண்டியது.

குணவிரி என்பது பொதுப்பகுத்தாற் குறிக்கப்படுகி

இவ்வூர் இலங்கை, - அந்தியாறுகாவிரி, - இம்மனுஷன் அருச்சுனன் - என்னும் உதா கரணங்களிற் போலச் சிறப்புப்பதங்கள் தமக்கே உடம்பாட்டில் விசேடகமாய் வருமன்றி, ஊர் இலங்கை, - மரம் காவிரி, - நூல் அருச்சுனன் - எனப் பிறபொருட்டு உடம்பாட்டில் விசேடகமாகா. உலகிலுள்ள பொருளணத்தும் ஒன்றற்கொன்று பேதமாயிருந்தும், பலபொருள்களிலே ஒருக்கரான சிலபண்புகளும் ஒருவாறுதோன்றுதலால், அப்பொருள்களைப் பொதுப்பதங்களாற் குறித்து மாந்தர் வழங்கி வருகின்றனர்.

கசு

ந்யாய இலக்கணம்.

ன்ற பொருளின் அல்லது பொருட்பதப்பின் பண்புத் தொகுதி; உதாசரணமாய்,—பொன் என்பதன் குணவிரியாவன,—மஞ்சணிறம், அதிகனம், உருகல், சடவஸ்துமுதலியன; காந்தம் என்பதன், குணவிரியாவன,—இரும்பைவலித்தல், வடதிசைநாட்டம், சடவஸ்துமுதலியன.

பொருள்விரி என்பது பொதுப்பதத்தாற் குறிக்கப்படுகின்ற பிரமேயங்களின் எண்டொகுதி; உதாசரணமாய்,—பொன் என்பதன் பொருள்விரியாவன,—பதுரைப்பொன், சீனப்பொன், சீர்மைப்பொன்முதலியபொன் அணத்தமாம்.

பொதுப்பதத்தின் *குணவிரி ஏறப் பொருள்விரிஇறங்கியும், பொருள்விரிஏறக் குணவிரிஇறங்கியும்வரும்; உதாசரணமாய்,—மயில் பறவை மிருகம் என்பவற்றிலே, மிருகத்துக்குள்ள குணவிரி பறவையிலும் பறவைக்குள்ள குணவிரி மயிலிலுங் காணலாமாதலின், மயிலின் குணவிரி பறவையின் குணவிரியினும் பறவையின்குணவிரி மிருகத்தின் குணவிரியினும் அதிகப்பட்டும், மயிலின்பொருள்விரி பறவையின் பொருள்விரியினும் பறவையின் பொருள்விரி மிருகத்தின் பொருள்விரியினுங் குறைந்தும், வருதல் காண்க.

சிறப்புப்பதமானது தன்னியல்புப்பிரமேயத்தைக்கு

எப்பொருளையும் அதன் குணவிரியினாலேயே அறியலாம்; ஆகவே, ஒருபொருட்குரிய குணங்களை எவ்வளவு நுட்பமாய் அறிகின்றனமோ, அவ்வளவு தீட்பமாய் அதனைப் பிறபொருளில் விகற்பித்துத் தெளிகின்றனம்; உதாசரணமாய்—வெள்ளாட்டுக்குஞ் செம்மறிக் குழரிய சிலசாமானியமானி குணங்களைமாத்திரம் அறிவமேல், அவ்விரண்டையும் ஒன்றிலொன்று விகற்பித்துத் தெளிந்திலம்; ஆயின் அவ்விருவிலங்குகட்குழரிய குணங்களை அதிக நுட்பமாயறிவமேல், அவ்விரண்டையுந் தீட்பமாய் விகற்பித்துத் தெளிந்தனம்; ஆகவே, ஒருபொருளை நன்றாய் அறிவம் என்றதன் கருத்து அப்பொருட்குரிய குணங்களை நுட்பமாய் அறிவம் என்றேதயாம்.

றிக்குழ்*;- “அன்னியசாதியுந் தன்சாதியுமகன்றுநிற்ற
றன்னியல்பு”.

பொதுப்பதமானது ிசாமானிய வியல்புப்பிரமேயத்
தைக்குறிக்கும்;- “அன்னியத்தைத்தவிர்ந்துதன்சாதிக்
கொத்தறுன்னியபொதுவியற்கை.”

பதார்த்தவிகற்பங்களாவன பொருள் குணம் கன்ம
ம் காலம் இடம் சமவாயம் முதலியன; எப்பதமும்இப்ப
தார்த்தவிகற்பங்களுள் ஒன்றையேனும் பலவற்றை
யேனும் சுட்டிச் சாரும். பதார்த்த விகற்பமணத்தும்
பொருள் குணம் எனுமிரண்டனும் அந்தர்ப்பலிக்கும்.

கூ. உறுமுன்னிபாயம்விரிவாயொழுங்கினுரைக்கிற்
பெயர்

பெறுமன்வனயாயிதந்தாட்டாந்தரமிதுமுன்றுபெறும்
அறிபின்னிநபசந்தாட்டாந்தமேற்குமவற்றுளுரை
பெறலாம்விசேடியந்தன்பாலுரைத்தவிசேடகமே.

இ---யுள், (இரண்டாங்கரணமாகிய யுகத்
தைச்சார்ந்துவருந் தாட்டாந்த இலக்கணங்க
ளை விளக்குவான்றோடங்கி, தாட்டாந்தம் நி
யாயத்திலே பயிலுமாதலின்,) நியாயத்தின் ப
ரியாயப்பெயர் இது என்றும், அதில்வருந்தாட்
டாந்தம் இத்துணையென்றும், தாட்டாந்தத்தி
ல் வரும்பதங்கள் இவையென்றும் இன்ன
வேன்றும், உணர்த்துகின்றது

இ--ள். உறுமுன்னியாயம். விரிவாயொழு
ங்கினுரைக்கிற் பெயர்பெறுமன்னையாயிதம்-

அருச்சுனன் என்பது பட்சிதாபரமுதலிய அன்னிய
சாதியையும் நரர் என்னுந் தன்சாதியையும் நீங்கித் த
ன்னியல்பினிற்றலால், * தன்னியல்புப்பிரமேயமாகிய
சிறப்புப்பதமாம்.

மனுஷன் என்பது பட்சிதாபரமுதலிய அன்னிய
சாதியை நீங்கி மனுஷர் எனுந்தன்சாதியில் எவற்குஞ்
சாமானியமாய் நின்றலால், சாமானியவியல்புப்பிரமே
யமாகிய பொதுப்பதமாம்.

கக

நியாய இலக்கணம்.

(யுத்தியைச் சார்ந்துவரும் என்று) முன்னூர் உரைத்த நியாயமானது விரிவாகவும் ஒழுங்காகவும் விளம்பப்பெறின் *நையாயிதம்எனும் பெயரை அடையும்.

தாட்டாந்தரமிது முன்றுபெறும்--இந்நையாயிதமானது முன்றுதாட்டாந்தங்களைப் பெறும்.

அறிபின்னிருபதந் தாட்டாந்தமேற்கும்--ஒரு தாட்டாந்தமானது இரண்டுபேதங்களைப்பெறும் என்றறி.

அவற்றுளுரை பெறலாம் †விசேடியந் தன்பாலுரைத்த விசேடகம்-அவ்விருபதங்களுள் உரைபெறுவது விசேடியம், விசேடியத்தின் பால் உரைத்தது விசேடகம், ஆம்--எ-று.

மன் என்பது செய்யுளலகு நோக்கிவந்த அசை.

இவ்வரசன் நல்லவனானபடியாற் சாந்தத்தை நயக்கின்றனன் எனு நியாயத்தை விரிவாயொழங்கினுரைக்கின், எப்படி நிற்குமெனின், - டுனர்

சாத்தனம் } நல்லோரணவருஞ் சாந்தத்தை நயக்கின்ற இவ்வரசன் ஒருநல்லவன்; ஆகவே,

சாத்தியம். இவ்வரசன் சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்; எனப்பொருள் விரிந்து ஒழங்குபெற்று நிற்கும். இதன்பெயர் நையாயிதம்.

* நையாயிதம் என்பதின் சத்தார்த்தம் “நியாயசம்பந்தங்கொண்டது” என்பதாம்.

† “நிலமாதம் வற்பென்றல் நெகிழ்கின்ற நீராம் நெருப்பாமதிற் சுட்டவேல்லாமும் அந்லஞ்சலமான புகலாதி வானிந்தவுடலஞ் சடமாதமைம்பூதவுருவங் சடாமே” எனுஞ் செய்யுளில் “வற்பென்றல்” எனும்பதம் வற்பென்றது எனும்பொருளிலே நின்றாற்போல, உரைபெறல் எனும்பதம் உரைபெறுவது எனும்பொருண்மேல் நின்றது;-நெகிழ்கின்ற” எனும்பதம் நெகிழ்கின்றது எனும்பொருளில் நின்றாற்போல, “தன்பாலுரைத்த” எனும்பதம் தன்பாலுரைத்தது எனும்பொருண்மேல் நின்றது

விசேடிய விசேடகங்கள்.

௧௭

நையாயிதமொவ்வொன்றிலும் மூன்றுதாட்டாந்தங்களே வரும் என்னுநியதியை நையாயிதத்தின் இலக்கணங்களினால் மேலவிர்ந்துரைக்குமிடத்துக் கண்டு தெளிக.

தாட்டாந்த மொவ்வொன்றிலும் இரண்டுபதங்களே வரும் என்ற உறுதியை “யுகமிருகருத்தை இனிதே புணரத்தொற்றுமையுண்டிவை என்றியம்புவதே” என மேலையுரைத்ததன்றேளிக.

நல்லோரணவருஞ் சாந்தத்தை நயக்கின்றனர் எனுந் தாட்டாந்தத்திலே, நல்லோரணவரும் எனும் பதம் விசேடியம்; சாந்தத்தை நயக்கின்றனர் எனும் பதம் விசேடகம். விசேடியம் விசேடகமெனும் இருபதங்களுந் தாட்டாந்தத்தின் பாதங்களும் ஆம்; இவ்விருபாதங்களுந்க்கும் உள்ள உறழ்வ பிறழ்வுகளை விளக்குஞ்சொல்லலச்* சந்து என்க; உதாசரணமாய், -இவ்வார்த்தைகள் உண்மையாயிருக்கின்றன; களவுபயில்வது யோக்கியமல்ல; இங்ஙனம் விரிந்துதோன்றிய - இருக்கின்றன அல்ல, என்பவும் இன்னபிறவும் சந்து எனப்படும்.

தாட்டாந்தமொவ்வொன்றிலும் இரண்டுபதங்களே வருமாதலின், எழுவாயும் அதனோடு சார்ந்த அடையும் விசேடியமும், பயனிவையும் அதனோடு சார்ந்த அடையும் விசேடகமும், ஆம்; உதாசரணமாய், -செங்கதிர்ச் செவ்வனஞ் சூரியன் திரிந்ததையும் பனியையுந்துரக்

* விசேடிய விசேடகபாதங்களுக்குள்ள உறழ்வாகிய உடம்பாட்டை விளக்குஞ் சொற்சந்திவண “உடம்பாட்டுச்சந்து” என்றும், அவற்றிற்குள்ள பிறழ்வாகிய எதிர்மறையை விளக்குஞ் சொற்சந்திவண “எதிர்மறைச்சந்து” என்றும், உரைத்துக்கொள்க; “யுகமிருகருத்தை இனிதே புணர்த்தொற்றுமையுண்டிவையென்றியம்புவது” ஆன்படியால், எத்தாட்டாந்தமும் உடம்பாட்டுச் சந்திவணயெனினும் எதிர்மறைச் சந்திவணயெனினும் பெற்றுமுடிவதே தீரையாம்; தமிழிலே எதிர்மறைச்சந்து விசேடகத்துடன் பெரும்பான்மைபற்றிப்பின்னிவரும்; உடம்பாட்டுச்சந்து எதிர்மறைச்சந்தினது அபாவமே தனக்குவடிவமாய்த் தோன்றும்; -உதாசரணமாய், -சாத்தன் வந்திலன், -எதிர்மறை; சாத்தன் வந்தான்; -உடம்பாடு

க.உ நியாய இலக்கணம்.

க உதயமானான்; “செங்கதிர்ச் செல்வனாஞ்சூரியன்” என்பது விசேடியம், “திமிரத்தையும் பனியையுந்துரக்க உதயமானான்” என்பது விசேடகம்.

எ. மேதகுதாட்டாந்தரமேசுயம்பிதஞ்சம்பலிதம் ஒதுஞ்சுயம்பிதஞ்சுத்தமுந்தன்மையுமென்றிரண்டாம் மீதன்னுவயம்வெதிரேகமேவுமேத்தாட்டாந்தமும் வீதஞ்செய்சாமானியமேவிசேடம்விரித்தறியே.

இ---யுள், தாட்டாந்தத்தின் வகை இத்துணையென்றும், அவற்றளொன்றாய் சுயம்பித தாட்டாந்தத்தின் உட்பிரிவு இத்துணையென்றும், தாட்டாந்தத்தின் பொதுவிலக்கணம் இன்னவென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ---ள். மேதகுதாட்டாந்தரமே சுயம்பிதஞ்சம்பலிதம்-முக்கியமாய்த் தாட்டாந்தங்கள் *சுயம்பிதஞ்சம்பலிதம்(என்றிருவகை.)

ஒதுஞ்சுயம்பிதஞ்சுத்தமுந்தன்மையுமென்றிரண்டாம்--சொல்லிய சுயம்பிதமானது சுத்தம் தன்மை என்றிரண்டு (வகை) ஆம்.

மீதன்னுவயம் வெதிரேகமேவுமேத்தாட்டாந்தமும்--மேலும் எந்தத்தாட்டாந்தமும் அன்னுவயத்தையெனினும் வியதிரேகத்தையெனினுஞ் சாரும்.

மேவுமேத்தாட்டாந்தமும் வீதஞ்செய்சாமானியமே விசேடம்விரித்தறியே--(அன்றியும்) எந்தத்தாட்டாந்தமும்(பிரமேயத்தைஅளந்து)

சுயம்பிதம்என்பதன்சத்தார்த்தம் “தானையிருப்பது” என்பதாம். சம்பலிதம் என்பதன் சத்தார்த்தம் (பிறிதோன்றிற்) சார்பாயிருப்பது என்பதாம். மழைபெய்தது என்பது சுயம்பிததாட்டாந்தம். மழைபெய்யுமெல்லாநாடு செழிக்கும் என்பது சம்பலித தாட்டாந்தம்.

தாட்டாந்தம்.

கக

நிறுத்துகின்ற சாமானியத்தையெனினும் விசேடத்தையெனினுஞ் சாரும்; (இவ்விலக்கணங்களை) விரித்து அறிந்துகொள். எ--று.

மேவுமெத்தாட்டாந்தமும் என்பது தாப்பிசைப்பொருளில் நின்றது.

சம்பாவிதம் எனும்மொழி செய்யுணைக்கிச் சம்பவிதம் எனக்குறுகி வந்தது.

'மேதகுதாட்டாந்தரமே *சுயம்பிதஞ்சம்பவிதம்' என்றதனால், கருடனும் பாம்பும் ஒன்றற்கொன்று பகையுடையன; பிணிக் கும் மருந்துக்கும் பகை; சூரியனால் விகசிதமான தாமரைப்புட்பங்கள் பரிமளித்தன என வருஞ் சங்கர தாட்டாந்தமும்; சாத்தனும் கொற்றனும் வந்தார்; சாத்தன் நீதியுந் தருமமுந் தயாளமும் உடையன் எனவருந் தோடைத்தாட்டாந்தமும் பிரவும் அமையுமெனத் தோனிக்கின்றது.

சுயம்பித தாட்டாந்தம் என்பது தன்னிலேயே பொருண்முற்றி, பிரிதொன்றை அவாவி முடியாதுவருந் தாட்டாந்தம்; உதாசரணம் --சாத்தன் தயாளமுடையன்; கொற்றன் வந்திலன்; நாகன் சற்குணனா!; தூதன் வந்தான்; மந்திரி அநியாயமாய் மொழிந்தான்; குயில் இனிமையாய்ப்பாடும்.

சம்பாவித தாட்டாந்தம் என்பது தன்னளவிலே இன்னதென்று பொருணயம் முடியாமற் சுயம்பிதத்திற்கு மறுதலையாய் வருந்தாட்டாந்தம்; உதாசரணம், --இராவணன் கொடுங்கோல் செலுத்தினனேல் அவண அடக்கவேண்டியது; இப்பருவங் கார் அல்லது கூதிர்காலம்

யுகமானது வாக்கியாகாரமானவிடத்துத் தாட்டாந்தமாதலின், -தாட்டாந்தீங்களணத்தும் வாக்கியாகாரத்தைப்பற்றிச் சுயம்பிதம் சம்பாவிதம் என்றிருவகையாயும், பொருட்சாதணபற்றிச் சாமானியம் விசேடம் என்றிருவகையாயும், உறழ்வுபிறழ்வுபற்றி அன்னுவயம் வியதிரேகம் என்றிருவகையாயும், வரும்: வாக்கியாகாரம் என்றது வசனத்தை; பொருட்சாதண என்றது எல்லாம் சில என்பவற்றை; உறழ்வு பிறழ்வு என்றது உடம்பாடெதிர்மறைகளை.

உ) நியாய இலக்கணம்

மூராவணன் பாதகனெனின் அவனுக்கென்னு செய்யத்ததம்?; தூரியோதனன் கொடுங்கோலோ செங்கோலோ செலுத்தினான்?; பத்துமாணிக்கமெனினும் பன்னிரண்டுமாணிக்கமெனினுங் கிடைக்கும்.

சுத்தசுயம்பித தாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் உறழ்கின்றதோ பிறழ்கின்றதோ என்பதொன்றை மாத்திரங்குறிப்பதாம்; உதாகரணம்; - அரசன்புகழ்ந்தான்; மந்திரி இகழ்ந்திலன்; தருமஞ்சயங்கொண்டது.

தன்மைச் சுயம்பித தாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் இன்னதன்மையாய் உறழ்கின்றது அல்லது பிறழ்கின்றதென்பதைக் குறிப்பதாம்; உதாகரணம்; - சாததன் நியாயமாகவே புகழ்ந்தான்; கொற்றன் நன்றாய் வாசித்திலன்; தந்தை அன்பாய் வளர்த்தான்.

இப்பொழுதுசுயம்பிதத்துளொன்றாய்சுத்தசுயம்பிததாட்டாந்தத்தின் இலக்கணங்கவையேமுதல் உணர்த்துவம்

அன்னுவய தாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் உறழ்கின்றதெனக் குறிப்பதாம்; உதாகரணம் - கடவுள் அணுக்கிரகம் புரிந்தார்; பின்னையென்பது இல்லையென்பது; ஆதிபகவன் முதற்றேயுலகு; உள்ளகாரணத்தில் உண்டாங்காரியம் உதிக்கும்.

வியதிரேகதாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் பிறழ்கின்றதெனக் குறிப்பதாம்; உதாகரணம், - மனுடன் சருவஞ்ஞன்ல்ல; அனிலிலாவிடத்துப் புகையின்று.

சாமானிய தாட்டாந்தமாவது விசேடியப்பதத்தாற் குறிக்கும் பொருள்முற்றுக்கும் விசேடகஞ்செல்ல நிற்பதாம்; - உதாகரணம், - மரங்கள் வளர்கின்றன; பெயர்ச்சொற்களெல்லாம் வேற்றுமையேற்கும்; உரிச்சொற்பண்பைவிளக்கும்; மாயா இயந்திரதனுவினுள ஆன்மா.

விசேடதாட்டாந்தமாவது விசேடியப்பதத்தாற் குறிக்கும் பொருளணத்துக்கும் விசேடகஞ்செல்லாமற் சீலவற்றிற்குமாத்திரஞ் செல்லநிற்பதாம்; உதாகரணம்; - சிலமரங்கள் செழுத்துநின்றன; எல்லாமனுடரும் வித்துவான்களல்ல. (கல்லெல்லாம் மாணிக்கக் கல்லர்மோ; எல்லாருமானுடவிராவரோ, - என்பபோலுந் தாட்டாந்தங்களும் பொருண்முடிபில் விசேடதாட்டாந்தமாயே லிக்கும்.)

தாட்டாந்தம்.

உக

எத்தாட்டாந்தமும் அன்னுவயம் அல்லது வியதிரே
தமாயும் சாமானியம் அல்லது விசேடமாயுமே நிற்க
வேண்டியதால், சுத்தசயம்பித தாட்டாந்தங்கள் நான்
கவகையாய வரும், அவை, *சாமானியான்வய தாட்
டாந்தம் (இதன் அறிக்கறி, ஆ, சாமானிய வியதிரேகதா
ட்டாந்தம் (ஈ), விசேடான்வய தாட்டாந்தம் (ஐ), வி
சேட வியதிரேக தாட்டாந்தம் (ஓ.)

*சாமானியான்வய தாட்டாந்தமானது சாமானியமு
ம் அன்னுவயமுமாய் நிற்கும்; உதாசரணம்,—அசரமுத
ல எழுத்தெல்லாம். சாமானியவியதிரேக தாட்டாந்த
மானது சாமானியமும் வியதிரேகமாய் நிற்கும்; உதா
சரணம்,—புலவர் இகழ்ந்திலர். விசேடான்வயதாட்டா
ந்தமானது விசேடமும் அன்னுவயமுமாய் நிற்கும்; உ
தாசரணம்,—பட்சிகள் பாடும்; உலகம் அறியும். விசே
டவியதிரேக தாட்டாந்தமானது விசேடமும் வியதிரேக
மாய்வரும்; உதாசரணம்,—சிலபட்சிகள் பாடுகின்றில;
சிலமனுஷர் அறியார். பட்சியெல்லாம் வந்தன; பட்சி
யொன்றும் வந்திலது; சிலபட்சிகள் வந்தன; சிலபட்சி
கள் வந்தில; என்பவற்றிலுங் கண்டுகொள்க. சாமானி
யான்வயதாட்டாந்தமுதலிய நான்கு தாட்டாந்தங்கவள
யும் பலவிடங்களிலும் இந்நூலுள் எடுத்துரைக்கவேண்
டியிருப்பதால், அவற்றை விளக்கும்படி, ஆ-ஈ-ஐ-ஓ-
எனும் அட்சரங்கவளக் குறிகளாக இட்டுக்கொண்டாம்.

அன்னுவயம் என்பதன் சத்தார்த்தம் “ஒன்றிச் செல்
வது” என்பதாம்; “பொருத்தமுடையது” என்றருமுள
ர். சிவஞானபோதம்.

வியதிரேகம் என்பதன் சத்தார்த்தம் “ஒன்றுதலில்லா
தது” என்பதாம்; “பொருத்தமில்லது” என்றருமுளர்
சிவஞானபோதம்.

“பக்கமுன்றின் முன்றேதுவுடைய பொருளைப்பார்த்து
ணரத்—தக்கஞாணந்தண் பொருட்டாம் பிறர்தம்பொருட்
டாமனுமானக்—தொக்கவிவற்றூற்பிறர்தெளியச்சொல்
வதாதமச்சொல்லு—மிக்க அன்னுவயத்தினோடு வேதி
ரேகச்சொலெனவிரண்டாம்” என்னும் அளவைச்செ
ய்யுளில், அன்னுவயம் வியதிரேகம் எனும் பதங்கட்கு
உரைத்திருக்கும் பொருளைக்காண்க

உஉ

நியாய இலக்கணம்.

அ. அறிவைவிசேடியமோடுவிசேடகத்தின்ரோட்பாற் பெறுமன்விசேடமுஞ்சாமானியமுமேய்த்தாட்டாந்தரம் உறுமுன்விசேடியமீந்திடுஞ்சாமானியமொன்றுமே நெறியின்விசேடகமேவெதிரேகமொன்றீந்திடுமே.

இ--யுள், தாட்டாந்தங்களைச் சாமானிய விசேடம் எனவரையறுத்தல் இவ்வாறென்றும், விசேடியவிசேடகபாதங்கள் இன்னின்னதாட்டாந்தத்தில் ஈந்து பொதுப்பதமாய் நிற்கும் என்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். அறிவைவிசேடியமோடு விசேடகத்தின்ரோட்பாற்பெறு மன்விசேடமுஞ்சாமானியமுமேய்த் தாட்டாந்தரம்--விசேடியத்துக்கும் விசேடகத்துக்கும் உள்ளதோட்புபற்றியே மெய்மையான (பொருடரும்) தாட்டாந்தங்கள்விசேடத்தையுஞ்சாமானியத்தையும் பெரும்பான்மையும் பெறுமென்றறிவாயாக; (பொய்ப்பொருணுதலும் விபரீததாட்டாந்தங்களில் விசேடிய விசேடகத் தோட்புபுலப்படத் தேளியும் அருமைகாரணமாய் விசேடசாமானியங்களைக் குறித்தலும் ஏலாமையாற்றான், மெய்மையான பொருடருந் தாட்டாந்தங்கள் என்றுவிதந்தது.)

உறுமுன்விசேடியமீந்திடுஞ்சாமானியமொன்றுமே – சாமானியதாட்டாந்தம் மாத்திரமே முன்னிற்கும் விசேடியத்தைஈயும்; (எனவே, விசேடதாட்டாந்தம் விசேடியத்தை ஈயாது என்று மீட்சிமொழியாயிற்று)

நெறியின் விசேடகமே வெதிரேகமொன்றீந்திடும்--வியதிரேகதாட்டாந்தம் மாத்திரமேவி

தாட்டாந்தம்.

௨௩

சேடகத்தை ஒழுங்கே *ஈயும்; (எனவே, அன்னுவயதாட்டாந்தம் விசேடகத்தை ஒழுங்கே ஈயாது என்று மீட்சிமொழியாயிற்று.) எ-று.

விசேடியத்தில்வரும்-எல்லாம் முற்றும் அண்ணத்தும் ஒவ்வொன்றும் முதலிய சொற்கள் காரணமாய்ச் சாமானியதாட்டாந்தத்தையும், சில பல அனேகம்முதலிய சொற்கள் காரணமாய் விசேடதாட்டாந்தத்தையும் ஒருவாறு வரையறுத்துணரக்கூடியதெனினும், விசேடிய விசேடகத்தொடர்பினாலேயே தெளிய அளவிடலாம்; உதாகரணம், -பட்சிகள் சிறகுடையன என்னுமிடத்து சிறகின்றேற் பட்சிபல்ல என்னுந் தொடர்புபற்றி, பட்சிகளெல்லாஞ் சிறகுடையன என்று சாமானியான்வயதாட்டாந்தமாய்க் கொள்க; பட்சிகள் மரங்களல்ல என்னுமிடத்து மரமென்ற பகுக்குஞ்சிறகிராது என்னுந் தொடர்புபற்றி பட்சியேதுவும் மரமல்ல என்று சாமானியவியதிரேக தாட்டாந்தமாய்க் கொள்க; பட்சிகள் பாடுகின்றன என்னுமிடத்து ஆந்தைகாகம் கூகை

*சிலபட்சிகள் அன்னங்கள், அகத்தியன் தமிழைழப்பெற்றமுனிவன் என்னுமிடத்து அன்னுவயதாட்டாந்தமும் விசேடகத்தை ஒருவாறு ஈயுமெனினும், இதுசிறப்பினதன்றெனும் பொருள்கருதியே “வியதிரேகதாட்டாந்தம் மாத்திரமே விசேடகத்தை ஒழுங்கே ஈயும்” என்றுரைத்தாம்.

† “ஒருவாறு வரையறுத்துணரக்கூடியது” என்றதென்னையோவெனின், “அவனுடையவார்த்தைகளெல்லாம் பொய்யல்ல, வார்த்தைமுற்றும்பொய்யல்ல, வார்த்தையணத்தும்பொய்யல்ல, வார்த்தையாவும்பொய்யல்ல” என்னுந் தாட்டாந்தங்களிலே எல்லாம் முற்றும் அண்ணத்தும் யாவும் எனுஞ் சொற்கள் வந்து நின்றும், அத்தாட்டாந்தங்களோ விசேட தாட்டாந்தங்களாதலின்.

‡விசேடியவிசேடகத்தொடர்பு என்றது விசேடியவிசேடகங்களாற் குறிக்கப்படும் பொருள்கட்குள்ள தொடர்பை எனக்கொள்க.

உசு நியாய இலக்கணம்.

முதலிய சிலபட்சிகள் பாடுகின்றில எனும் அனுபவத் தொடர்புபற்றி, சிலபட்சிகள் பாடுகின்றன என்று விசேடான்வயதாட்டாந்தமாய்க் கொள்க; பட்சிகள் மாமிசபட்சணிகளல்ல என்னுமிடத்து பருந்து காகம் கழுதமுதலிய சிலபட்சிகள் மாமிசம்பட்சிக்கின்றன எனும் அனுபவத்தொடர்புபற்றி, சிலபட்சிகள் மாமிசபட்சணிகளல்ல என்று விசேடவியதிரேகதாட்டாந்தமாய்க் கொள்க.

ஈதல் என்பது விசேடியமெனினும் விசேடகமென்றோ தன்னொற் குறிக்கப்படும் பொருண்முற்றுக்கும் பிரயோகமாய் நிற்கப் பகுத்திடுதலாம்.

“விசேடியமீந்திடுஞ்சாமானியமொன்றும்” எனவே, சாமானியான்வயதாட்டாந்தத்தினதுஞ் சாமானியவியதிரேகதாட்டாந்தத்தினதும் விசேடியங்கள் ஈயப்பட்டு நிற்கும் என்பதுபெற்றும்; உதாகரணமாய்,--பட்சிகள் காஷ்டையன பட்சிகள் மரங்களல்ல; (பட்சிகள் எனும் விசேடியங்கள் இங்ஙனம் ஈயப்பட்டன)

“விசேடமே வெதிரேகமொன்றீந்திகும்” எனவே சாமானிய வியதிரேக தாட்டாந்தத்தினதும் விசேடவியதிரேக தாட்டாந்தத்தினதும் விசேடகங்கள் ஈயப்பட்டு நிற்கும் என்பதுபெற்றும்; உதாகரணமாய்,--பட்சிகள் மரங்களல்ல; சிலபட்சிகள் மாமிசபட்சணிகள் மரங்கள், படசணிகள் எனும்விசேடகங்கள் இங்ஙனம் ஈயப்பட்டன.)

இவ்வாறுரைக்கவே, சாமானியான்வய தாட்டாந்தத்தின்விசேடியம் ஈயப்பட்டுவிசேடகம்ஈயப்படாதும்

அனுபவம் என்பது பொருள்களை அவற்றின் சம்பந்தசார்புகளிற் கண்டு பரீட்சித்துத் தெளிதலான் வந்த அறிவு;—“உத்தேசலட்சணபரீட்சைகாரணமாய் உறும்போதம்” எனினும் ஐக்கும். “மைந்தாசிந்தைதனின் மயக்கமென்ன சுருதியுத்தி அனுபவத்தாற்றெளிந்திடாயே” என்ற விடத்தும், “அனுபவம்” எனுஞ்சொல்மேலையுரைத்த பொருளினின்றது காண்க. அனுபவத்தொடர்பு என்பது அனுபவத்தாலறிந்த தொடர்பாம்.

ஈயப்பட்டு நின்றலாவது விசேடியபாதமேனும் விசேடகபாதமேனும் தன்னொற் கருதப்படும் பொருளனை

விசேடிய விசேடகங்கள்.

உரு

நிற்கும் என்றும், சாமானியவியதினோக தாட்டாந்தத்தின் விசேடியவிசேடகங்களிரண்டும் ஈயப்பட்டு நிற்கும் என்றும், விசேடான்வயதாட்டாந்தத்தின் விசேடிய விசேடகங்களிரண்டும் ஈயப்படாமன்றிந்தமென்றும், விசேடவிபதிரேக தாட்டாந்தத்தின் விசேடியம் ஈயப்படாதும விசேடசம் ஈயப்படும் நிற்கும் என்றும், பொருடொனியாநின்றன; உதாகரணமாய்,—பட்சிகள் காலுடையன என்னுமிடத்து, பட்சிகள் என்னும் பதம் பட்சிசாதி முற்றுக்கும் பிரயோகமாய் அங்ஙனம் நின்றலால் விசேடியம் ஈயப்பட்டு நிற்கின்றது; காலுடையன என்னும் பதம் மற்றும் விலங்குகளுக்கும் மக்களுக்கும் குங்கூடப் பிரயோகமாதமாதலால் விசேடகம் ஈயப்படாது நிற்கின்றது. பட்சிகள் மரங்களல்ல என்னுமிடத்து, பட்சிகள் என்னும் பதம் பட்சிசாதி முற்றுக்கும், மரங்கள் என்னும் பதம் விருககசாதி முற்றுக்கும் பிரயோகமாய் அங்ஙனம் நின்றலால் விசேடியவிசேடகங்களிரண்டும் ஈயப்பட்டு நிற்கின்றன. (விசேடதாட்டாந்தங்களையும் மேவலிதிக்கேறப இவ்வாறே விாத்துரைத்துக்கொள்க.)

*திரிபுசைகளெல்லாம் மூன்றுகோணங்கவையுடையன, மூன்றுகோணங்கவையுடையனவெல்லாம் திரிபுசை; பறவைகளெல்லாஞ் சிறகுடையன, சிறகுடையனவெல்லாம பறவை; எனச் சாமானியான்வய தாட்டாந்தத்து விசேடகம் ஈயப்படும்: சிலபட்சிகள் குயில்கள், சிலமரங்கள் பவண என விசேடான்வயதாட்டாந்தத்து விசேடகம் ஈயப்படும், அருகிவரினும், இவை போல்வனவெல்லாம உரைமாத்திரையாற் சிறந்தன

த்துக்கும் பிரயோகமாக நின்றலாம். ஈயப்படாது நின்றலாவது விசேடியபாதமேனும் விசேடகபாதமேனும் தன்னொற்கருதப்படும் பொருளணத்துக்கும் பிரயோகமாகாது அப்பொருளட சிலவற்றுக்கெனினும் பலவற்றுக்கெனினும் பிரயோகமாக நின்றலாம்.

*திரிபுசையென்பது மூன்று புயங்கவையுடைய முக்கோணவடிவம்; அதனை இரேகாகணிதத்திற் காணலாம்.

உகா நியாய இலக்கணம்.

அல்ல; (நியாயமானது பாஷிதமாகிய *உரையிலேயே பயின்றுபழகுகின்றது.)

அகத்தியன் ஒருமுனிவன், அருச்சுனன் ஒரு வீரன் என்னுந் தாட்டாந்தங்களின் விசேடியங்கள் சிறப்புப் பதமேனினும், அவை சாமானிய தாட்டாந்தத்துள் அடங்கும்; அகத்தியன் தமிழைழப்பயந்த முனிவன், தமிழைழப்பயந்தமுனிவன் அகத்தியன், எனவிசேடியம்போல விசேடகழர் ஈயப்பட்டு வருதலும் உண்டு. இராவணன் முற்றும் பாதகனல்ல, இவன் சற்றே விவேகி என்பபோல் வருவனவற்றை விசேடதாட்டாந்தம் என்று ஒருவாறு கூறலும் ஆம்.

ஒரு பொதுப்பதமானது வேறுசில சொற்களுடன்புணர்ந்து தன்பொருள் விரியிற் துன்றி வருங்கால். அப்பொதுப்பதம் அங்ஙனம் விசேடிய விசேடக பதங்களின் ஒருறுப்பேயன்றி ஒருபதம் அன்றும்; உதாசுரணமாய்,—புலவர் என்னும் பொதுப்பதமானது சென்னைபட்டணம் யாழ்ப்பாணம் மதுரை காசி முதலிய எவ்விடத்துப் புலவரெவர்க்கும் பிரயோகமாகுமேயென்பதுகருதி, யாழ்ப்பாணத்துப் புலவரெல்லாரும் மகீழ்ந்தனர் எனுந் தாட்டாந்தத்திலுள்ள புலவர் என்னுஞ் சொற் புலவரணுவருள்ஊஞ் சிலரைமாத்திரம் அங்ஙனங் குறிக்கின்றதென்பது நோக்கி, அத்தாட்டாந்தத்தை விசேடதாட்டாந்தம் என்று சொல்லப் போகாது; தாட்டாந்தமொ

*ஒருவர் நியாயிக்கும்போது, அந்நியாயமானது பயிலும் பாஷிதமானது அவருடைய புந்தியில் நிகழும் யுத்தியை விளக்கும் ஒலிக்குறியேயாயினும், அப்புந்தியில் நிகழும்யுத்தி இன்னதென்று நேர்முகமாய் நாங்காணுமையின், அதன் ஒலிக்குறியாய் பாஷிதத்தையே நியாயம்பயிலும் உபாதானமாய்க் கொள்கின்றனம். “திரிபுசைகளெல்லாம் மூன்று கோணங்கவளையுடையன” என்னுமிடத்து விசேடகமானது விசேடியம்போல ஈயப்பட்டு நிற்பினும், பாஷிதமாகிய உரைமாத்திரத்தில் அப்படி வரலாம் என்றதாக விள்ளவில்லை. ஒருவர் ஒரு நியாயத்தை எடுத்துச் சொல்லும்போது அந்நியாயஞ்சித்தியுள்ளது அல்லது போலியானது என்று பாஷிதமாகிய உரைமாத்திரத்தாற்றாண்டு அறுதியிடுகின்றனம்.

விசேடிய விசேடகங்கள். ௨௭

ன்றுக்கு இரண்டிபதங்களேயன்றி மேலேயில்லை; எடுத்துக் காட்டிய தாட்டாந்தத்தில் விசேடிய பதம் யாழ்ப்பாணத்துப் புலவரெல்லாரும் என்பதேயன்றிப் புலவர் என்பதல்ல. சொல்லெல்லாம் *பதம் என்று முடியா வென்பதையும், ஒரு தாட்டாந்தத்துப் பதமாய் நின்ற சொல்லானது தான்வரும் எத்தாட்டாந்தத்தும் பதமாயேயன்றி உறுப்பாய் நிற்கப்படாது என்றொரு நியதியில் ஈலயென்பதையும், அறிந்துகொள்க. “விசேடியமீந்திடுஞ் சாமானியமொன்றுமே” என்பதை நன்குணர்ந்து தெளிக. (சாமானிய தாட்டாந்தம் விசேடியபதத்தை ஈயுமேயன்றி விசேடிய பதத்தினுறுப்பாய் நிற்குஞ் சொற்களிலேதாவாது.)

க. இடுமோர்விசேடியமேன்றவிசேடகத்தாலொருநான்

கடைவானதாட்டாந்தரமேவுமன்னவற்றேதெனிரண்டலான் விரோதமொருநான் குறுமுயர்தாட்டாந்தமே விடுமீர்பதநிலைமாறிடினமுன்றிடமாற்றெய்துமே.

சுத்தசாத்திரத்திலே பதம் என்பார் “எழுத்தே தனித்துந் தொடர்ந்தும் பொருடரின்.” நியாயஇலக்கணத்திலே பதம் எனக்கொண்டது ஒருதாட்டாந்தத்தின் விசேடியவிசேடக பாதமாயும், தனிமானதந் தொடர்மானதத்தை விளக்கும் ஒலிக்குறியாயும், வருந் தனிமொழி தொடர்மொழிகளை. “ஒப்பிலாமலடிபெற்ற மகனொரு முயற்கொம்பேறித் தப்பிலாகாய்ப் பூவைப்பறித்தனன்” எனுந் தொடைத்தாட்டாந்தத்துப் பலசொற்கள்நின்றும் பதங்களோ மூன்றுமாத்திரம். “மண்ணிலில்லதாம் படங்கடாதி எழிறநம் இயற்றுவானால்” எனுஞ் சுத்தசுயம்பித தாட்டாந்தத்தின் விசேடியபதம் “மண்ணிலில்லதாம் படங்கடாதி” என்பது; -விசேடகபதம் “எழிறநம் இயற்றுவானால்” என்பது; இப்பதங்களினிற்குஞ் சொற்களாகிய மண் இல்லது படம் கடம் எழில் தரும் இயற்றுவான் என்பன--பிறதாட்டாந்தங்களிலே மண்வலிது இல்லது பிறவாது, படம் அழகிது, என்றுற்போலப் பதங்களாயும்வரும். ஆதலான், ஒருதனிச்சுயம்பித தாட்டாந்தத்திலே எத்தனை சொற்கள் நின்றும் பதங்களோ இரண்டுஎன நன்கறிந்து கொள்க.

உய நியாய இலக்கணம்.

இ—யுள், தாட்டாந்தங்களின் விரோதம் இடமாற்று என்னும் இரண்டனையும் உணர்த்துகின்றது.

இ—ள், இடுமேசர்விசேடியமேன்ற விசேடகத்தாலொரு நான்கடைவான தாட்டாந்தரமேவும்-தருகின்ற ஒருவிசேடியத்தினாலும் ஒரு விசேடகத்தினாலும் ஒழுங்கான நாலு தாட்டாந்தங்கள் பிறக்கும்.

அன்னவற்றேதேனிசண்டலான் விரோதமொரு நான்குறும்-அந்நான்கு தாட்டாந்தங்களுள் யாதேனும் இரண்டு(ஒன்றுடனென்று) உடலுவதினால் நான்கு விரோதங்கள் வரும்.

தாட்டாந்தமேவிடும்பத நிலைமாறிடின் மூன்றிட மாற்றெய்தும்-தாட்டாந்தமொன்றிலே நிற்கும் இரண்டுபதங்களும் (விசேடியமானது விசேடகமாயும் விசேடகமானது விசேடியமாயும்) நிலைபெயர்வதனால் இடமாற்று மூன்றுவரும். எ—று.

ஏன்ற என்பது இயைந்தளனும் பொருடரும் அடை.

உயர் என்பது உயர்ந்த எனும் பொருடரும் அடை.

நாடு எனும்பதத்தை விசேடியமாயும் செழித்தல் எனும் பதத்தை விசேடகமாயுந் தரின்,

நாடொவ்வொன்றுஞ் செழித்தது, (அ;)

ஒருநாடுஞ்செழித்திலது, (ஈ;)

சிலநாடுகள்செழித்தன, (ஐ;)

சிலநாடுகள்செழித்தில, (ஓ;) என்று நான்கு தாட்டாந்தங்கள் வருமாறு கண்டு கொள்க.

க. சர்வவிரோதம்.	{ நாடொவ்வொன்றுஞ்செழித்தது ஒருநாடுஞ்செழித்திலது
உ. சம்பவவிரோதம்.	
	{ நாடொவ்வொன்றுஞ்செழித்தது, சிலநாடுகள்செழித்தன. (அலது)

தாட்டாந்த விரோதம்.

2 கூ

நாடொவ்வொன்றுஞ்செழித்தது
 ஈ பாரிசேடவிரோதம். { சிலநாடுகள்செழித்தில (அலது)
 ஒருநாடுஞ்செழித்திலது,
 சிலநாடுகள்செழித்தன.
 ச. சகளவிரோதம். { சிலநாடுகள்செழித்தன,
 சிலநாடுகள்செழித்தில.

விசேடியமோடு விசேடகத்தின்ருடர்பால் மேலையுரைத்த விரோததாட்டாந்தங்களின் மெய்மை * பொய்மையை அளந்தறிக

விரோதம் என்பது நிகரான் விசேடிய விசேடகங்க ளையுடைய இரண்டு தாட்டாந்தங்கள் ஒன்றற்கொன்றுள்ள பொருட்பசையாம்.

இடமாற்று என்பது ஒரு தாட்டாந்தத்தினிற்கும் விசேடிய விசேடகபதங்களை நிலைபெயர்த்திடுவதாம்; இப்படி நிலைபெயர்க்குங்கால், முன்னர்நின்ற மூலதாட்டாந்தமும் பின்னர்வந்த மாற்றுத்தாட்டாந்தமும் ஒன்றற்கொன்று அருத்தாபத்தியாயும், மூலதாட்டாந்தத் தீயப்படாமனின்ற பதமானது மாற்றுத்தாட்டாந்தத்தும் ஈயப்பட்டாததாயும், நிற்கவேண்டியது.

* விசேடிய விசேடகத்தொடர்பால் விரோததாட்டாந்தங்களின் மெய்மைபொய்மையை அளக்குமாறு; “பட்சியெல்லாஞ் சிறையுடையன, பட்சியொவ்வொன்றுஞ் சிறையில்லது” என்னுஞ் சர்வவிரோத தாட்டாந்தமிரண்டினுள், சாமானியான்வய தாட்டாந்தமேதொடர்புபற்றி மெய்மையென்றும், ஆகவே அதன்விரோதமாகிய சாமானிய வியதிரேக தாட்டாந்தம் பொய்மையென்றுங் காண்க. நியாயிக்ந்தமிடத்து, தாட்டாந்தங்களின் மெய்மை பொய்மையை விளங்கவேண்டுமென்பதுபற்றியே விரோததாட்டாந்தங்களை இங்ஙனம் உரைத்தாம்.

† நியாயிக்ந்தமிடத்து, நிலைதுறைகளுக்கேற்பத் தாட்டாந்தங்களின் பாதங்கள் இடமாறிநிற்பினும், அத்தாட்டாந்தங்கள் இன்னபொருள் என வரையறுத்துணரவேண்டுமென்பதுபற்றியே தாட்டாந்த இடமாற்றை இங்ஙனம் மொழிந்தனம்

௩௦ நியாய இலக்கணம்.

மாற்றுத்தாட்டாந்தம் மூலதாட்டாந்தத்தின் அருத்தாபத்தியாய் நிற்பதுநோக்கி, இடமாற்றையுச்சித்தல் என்று கொள்ளப்படாது; இடமாற்றுவது யுகம் என்றையே பிரீதொருவிதமாய்க்கொள்ளல் ஆகும் என்றறிக; உதாகரணமாய், -“உலகம் நித்தியசொயம்பானதல்ல” எனும் யுகத்தையே இடமாற்றி “நித்தியசொயம்பானது உலகமல்ல” என்றுவிளம்பல்.

இடமாற்று மூவகைப்படும்; அவை, -தனியீடமாற்று, வரைவிடமாற்று, மறையீடமாற்று-என்பவாம்.

க. தனியீடமாற்று என்பது விசேடியத்தை விசேடகமாயும் விசேடகத்தை விசேடியமாயுமாத்திரம் நிலைபெயர்த்திடுவதாம்; சாமான்ய வியதிரேகதாட்டாந்தமானது தன்பதங்களிரண்டனையும் ஈந்தும், விசேடான்வயதாட்டாந்தமானது பதங்களொன்றையேனும் ஈயாதும், நின்றலால், ஈ-யும் ஐ-யும் தனியீடமாற்றாய் வரும்; உதாகரணம்.-

ஈ { பட்சிகள் மரங்களல்ல, பின்னை
மரங்கள் பட்சிகளல்ல.

ஐ { சிலபட்சிகள் மாமிசபட்சணிகள், பின்னை
சிலமாமிசபட்சணிகள் பட்சிகள்.

உ. வரைவிடமாற்று என்பது நிலைமாற்றுங்கால் ஈயப்படாது முன்னர்நின்ற பதத்திற்கு எல்லைதந்து நிலைபெயர்த்திடுவதாம்; சாமானியான்வயதாட்டாந்தமான

மாற்றுத் தாட்டாந்தமானது மூலதாட்டாந்தத்தின் அருத்தாபத்தியாய் நிற்க இடமாற்றினாலன்றி, மற்றைப்படி நியாயத்தற்குதவாது; உதாகரணமாய் “பட்சிகள் காலுடையன” எனுந்தாட்டாந்தத்தை “காலுடையன சிலபட்சிகள்” என்று இடமாற்றாமல், “காலுடையன வெல்லாம்பட்சிகள்” என்று இடமாற்றின, அதுபோலியாய்நியாயத்துக்குதவாது: “பட்சிகள் மரங்களல்ல” எனுந்தாட்டாந்தத்தை “மரங்கள் பட்சிகளல்ல” என்று இடமாற்றாமல், “சிலமரங்கள் பட்சிகளல்ல” என்று இடமாற்றின், அதுவும்போலியாம்; இப்படி, தாட்டாந்தங்களை ஒன்றற்கொன்று அருத்தாபத்தியாய் நிற்க இடமாற்றுங்கால், ஒரு யுகத்தையே பிரீதொருவிதமாய் உரைக்கின்றனம்.

தாட்டாந்த இடமாற்று.

௩௯

து விசேடியபதத்தை ஈந்தும் விசேடகபதத்தை ஈயாது
ம்நிற்றலால், ஆ, வரைவிடமாற்றாய்வரும்; உதாசரணம்.-

ஆ { அன்னங்களெல்லாந் தோலடிப்பறவைகள், பி.
சிவதோலடிப்புறவைகள் அன்னங்கள்.

ஆ { எருமைகளெல்லாங் கவையடிவிலங்குகள், பி.
சிவகவையடிவிலங்குகள் எருமைகள்.

சாமானிய வியதீரேக தாட்டாந்தத்துவரும் எதிர்ம
றைச்சந்திண விசேடகத்தினுறுப்பாய்க்கொண்டு, ஆ
கவே, -ஈ-யை ஆ-வாய்க்கருதி, ஈ-யை வரைவிடமாற்ற
ய்ப் பெயர்த்தலும் அருகிவரும்; உதாசரணம்.

ஈ { மரங்கள் விவேகாத்துமிகளல்லன, பின்ண
சிவவிவேகாத்துமிகளல்லன மரங்கள்.

(“விவேகாத்துமிகள் மரங்களல்லன” என்பதுதனி
யிடமாற்றும், “சிவவிவேகாத்துமிகளல்லன மரங்கள்”
என்பது வரைவிடமாற்றும் ஆம் என்றுணர்க.)

ஈ. மறையிடமாற்று என்பது பதங்களை நிவமமாற்
றுங்கால் எதிர்மறுத்து மாற்றலாம்: விசேடவியதீரேக
தாட்டாந்தமானது விசேடியபதத்தை ஈயாது விசே
டகபதத்தை ஈந்தும் நிற்றலால், மாற்றுத்தாட்டாந்தம்
மூலதாட்டாந்தத்தின் அருத்தாபத்தியாயே வரும்படி-ஒ
மறையிடமாற்றாய்வரும்; உதாசரணம்,

ஒ { சிலபுலவர்கள் சுத்தவிவேகிகளல்லர், பின்ண
சிவசுத்தவிவேகிகளல்லார் புலவர்கள்.

இவ்வாறு மறையிடமாற்றுங்கால், ஒ-வில்வரும் எ
திர்மறைச்சந்திண விசேடகத்தினுறுப்பாய்க்கொண்
டு (ஆகவே. ஒ-வை ஐ-வாய்க்கருதி) தனியிடமாற்றே
னக்கொளிணும் அமையும். அன்றியும், சாமானியான்
வயதாட்டாந்தமும் மறையிடமாற்றினும் ஒருவாறுவரு
ம்; உதாசரணம்,

ஆ { அன்னங்கள் தோலடியின, பின்ண
தோலடியில்லன அன்னங்களல்ல.

மேலும், “பறவைகளெல்லாந் சிறகுடையன, சிற
குடையனவெல்லாம் பறவைகள்,” என்றும், “அகத்
தியன் தமிழைப்பயந்தமுனிவன், தமிழைப்பயந்தமுனி
வன் அகத்தியன்,” என்றுந் சாமானியான்வயதாட்டா
ந்தந் தனியிடமாற்றாய் வருதலும்; “சிலபட்சிகள் குயில்
கள். குயில்கள் சிலபட்சிகள்” என விசேடான்வயதா

நா2

நியாய இலக்கணம்.

ட்டாந்தஞ் சாமானியான்வயதாட்டாந்தமாய் இடமாறு
தலும், அருகுமென்றறிந்தமைத்துக்கொள்க.

மேலவிரித்து முடித்தவற்றைத் தொகுத்துமுடிக்கி
ன்; *ஈ-யும் ஐ-யும் தனியிடமாற்றே; ஆ-வும் ஈ-யும் வ
ரைவிடமாற்றே, ஆ-வும் ஒ-வும் மறையிடமாற்றே.

க0. எய்திருசாதனதாட்டாந்தநின்றவற்றேவினையும்
மெய்தருசர்த்யமுடித்தவனையாயிதஞ்சாதனம்பின்
பெய்திடினேதுதிட்டாந்தழன்சாத்தியம்பட்சமுடன்
உய்பிரதிஞ்ஞையுபநயமோர்கநிகமனமே.

இ--யுள், நியாயத்தின் பரியாய்ப் பெயராகி
யநையாயிதம் இவ்வாறுவரும் என்றும், நை
யாயிதத்தின் உறுப்புகள் இவையென்றும், உ
ணர்த்துகின்றது.

இ--ள். எய்திருசாதனதாட்டாந்த நின்றவற்
றே வினையும் மெய்தருசர்த்யமுடித்தனையாயி
தம்-தருகின்ற ட்சாதனங்களாகிய இரண்டு தா

*இடமாற்றிலே பயிலும்படி சில உதாசரணங்கள்
தருதும்,--மரங்கள் யுத்தியில்லன; சிலபட்சிகள் பாடுகி
ன்றன; மனுஷர் விவேகாசாரசிருட்டிகள்; எல்லாமனு
ஷரும் ஞானிகளல்ல; சிலமனுஷர் சிதடர்; கல்விமே
ன்மையுடையது; சாந்தஞ் சிறந்த இலட்சணம்; வேற்
றுமை ஐமுதலாரும்; விகாரமணத்தும்மேவல்தியல்பே;
தேயுவும்வாயுவும் பூதீயங்கள்; பிரபஞ்சந்தோற்றமுடையது;
சிவஞானபோதம் பொருணூல்; சிவஞானசித்தி ப
திநூல்; சிவப்பிரகாசம் ஆத்துமிகநூல்; தத்துவப்பிரகா
சஞ் சித்தாந்தநூல்; இந்நூல்கள் சித்தாந்தநூல்கள்; இ
லக்கணவிளக்கம் கருவிநூல்; நேமிநாதம் இலக்கண
நூல்; நியாய இலக்கணம் பொருணூலன்று; கடவுள் கீ
ஞ்சிஞ்ஞத்துவனன்று; ஆன்மா 'சருவஞ்ஞத்துவனன்று;
லோகாயதங் கடவுணூலன்று.

ட்சாதனம் என்பது சாத்தியத்தைச் சாதிப்பதற்கீட
னான தாட்டாந்தம்; இதனை "அலிபாவம் பேசுறுமே
து" என்றும் "இலிங்கம்" என்றுங்கூறுவார். "எய்திரு
சாதனதாட்டாந்தநின்றவற்றே வினையும் மெய்தருசாத்

நையாயிதம்.

௩௩௩

ட்டாந்தங்களினால் அச்சாதனங்களிலே (குறிப்பாய்) விளைந்து கிடக்கின்ற மெய்மையான சாத்தியத்தை (“விரிவாயொழுங்கின்”) முடிப்பதாகிய நியாயம் நையாயிதம் ஆம்.

சாதனம்பின்பெய்திடினேது திட்டாந்தம்--சாதனங்களை (சாத்தியத்தின்) பின்வைத்தால் ஏது திட்டாந்தம் (என்றுமுறையேபெயர்பெறும்.)

முன்சாத்தியம் பட்சமுடனுய்பிரதிஞ்சை--(அப்பொழுது,) முதனிற்குஞ் சாத்தியமானது பட்சம் அல்லது பிரதிஞ்சை (என்ற பெயர்பெறும்.)

உபநயமோர்கநிகமனமே--(அன்றியும்), உபநயம் நிகமனம் (என்னும் உறுப்புகளிரண்டையும் அங்ஙனம்) தேளிந்துகாள். எ--று.

“உய்” என்பதுசெலுத்தும்எனும்பொருடரும் அடை.

ஒவ்வொருநையாயிதத்திலும் சாதனம் சாத்தியம் என்றிருபகுதிகள் உண்டு; அவற்றுள், சாதனமானது பூர்வசாதனம் உத்தரசாதனம் என்றிரண்டாம்; இவ்விருசாதனங்களிலுஞ் சாத்தியமானது வெளிப்படையானன்றிக் குறிப்பாய் அமைந்துகிடக்கும்; உதாகரணமாய்,—

யமுடித்தவனையாயிதம்” என்று இங்ஙனம் மொழிந்ததற்கொப்பவே, “அனுமானம் அவினாபாவம் பேசுறுமேதுக்கொண்டு மறைபொருள்பெறுவதாகும்” எனச் சிவஞானசித்தியளவையிலும் மொழிந்திருக்கின்றது. சாத்தியமானது சாதனங்களிலே வெளிப்படையானன்றிக் குறிப்பாய் அமைந்துகிடத்தலின், அதனைப் பாஷிதமாகிய உரையிலே விரித்துவிளக்குவதே நியாயத்தற்குச் சிறப்பும் யுத்தித்தற்கு வலிமையுமாம்; சாத்தியத்தைப் பாஷிதமாகிய உரையிலே விளக்காது சாதனங்களிலேயே குறிப்பாய் அமைந்துகிடக்கவீடின், அச்சாத்தியம் எவர்க்கும் புலப்படாது நியாயத்தலும் வல்குன்றிப்பொன்று சாத்தியத்தை இலிங்கி எனக்கூறுவார்.

100

நியாய இலக்கணம்.

பூர்வசாதனம். — “நல்லோரெவருஞ்சாந்தத்தைநயக்கின்றனர்,”

உத்தரசாதனம். — “இம்மந்திரி ஒருநல்லவன்;” என்னும் இச்சாதனங்களிலே “இம்மந்திரி சாந்தத்தைநயக்கின்றான்” என்னுஞ் சாத்தியமானது குறிப்பாய் அமைந்துகிடந்தமைகாண்க:

சாத்தியத்தை அனுமானம் என்னலும் ஆர்.

பூர்வசாதனத்தை முன்னரும் உத்தரசாதனத்தை அதன் பின்னருஞ் சாத்தியத்தை அவற்றின் பின்னுமாக “நியாயம்விரிவாயொழங்கினுரைக்கின்,” அதுவே நையாயிதநெறியாம்.

இவ்வாறு சாதனங்களை முன்னிறுத்திச் சாத்தியத்தைப் பின்முடியாமல், “இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றான்; என்னையெனின், இவன் ஒரு நல்லவன், நல்லோரெவருஞ் சாந்தத்தை நயக்கின்றனர்” என்று நியாயமுடிக்குமிடத்து, சாத்தியம் முதனிற்றலால் இங்ஙனம் பட்சம் ஆயிற்று; உத்தரசாதனம் பட்சத்தின் பின்னர் வந்து ஏதுவாயிற்று; பூர்வசாதனம் அதன்பின்னர் வந்து தீட்டாந்தம் ஆயிற்று.

பூர்வசாதனத்தையும் உத்தரசாதனத்தையுஞ் “சாதனம்” என்னும் ஒரு சொல்லான் விளம்புமாறுபோல, ஏதுவையுந் தீட்டாந்தத்தையும் “நியாயம்” என்னும் ஒரு சொல்லான் விளம்புதலும் உண்டு.

எடுத்துக்கொண்ட தொடர்பினுக்கேற்பச் *சாதனங்களை முன்னர்நிறுவிச் சாத்தியத்தைப் பின்னர் அனுமிப்பதும் உண்டு; சாத்தியமாகிய பட்சத்தையே முன்னர்

*பிறர்க்கு அறிவுறுத்துவதே முக்கியகருமமாயின், சாதனம் முன்னருஞ்சாத்தியம் பின்னரும் வரலாம்; அன்றி, அறிவுறுத்துவதே கருமமாயினும் வலியுறுத்துவதே முக்கியவிடமாயின், சாத்தியம்பட்சமாய் முன்னருஞ்சாதனம் நியாயமாய்ப் பின்னரும் வரலாம்; ஆயினும், நியாயிப்போர் ஒருநையாயிதத்தையே ஒருக்காற் சாதனசாத்தியமுறையாயும் ஒருக்காற்பட்ச நியாயமுறையாயும் வைத்தலின் இடந்தருணம் அறிந்து ஏற்பவைப்பதே முறையாம்.

சாதனசாத்தியங்கள்.

௩௫

வைத்து ஏத்திட்டாந்தம் என்னு நியாயத்தைப் பின்
னர் வருவிப்பதும் உண்டு.

இனி நாயாயிதத்திலே அருகிப்பயில்கின்ற பட்சம்
ஏது திட்டாந்தம் உபநயம் நிகமனம் என்னும் *பஞ்சா
நகங்கவா உணர்த்துவான் உதாகரிப்பம்;

பட்சம்—இம்மந்திரி சாந்தத்தைநயக்கின்றனன், எ
ன்னையெனின்,

ஏது—நன்மை இவனிலே விளங்குகின்றது,

திட்டாந்தம்—நன்மையுடையோரெவருஞ் சாந்தத்
தை நயக்கின்றனர்,

உபநயம்—இம்மந்திரி நன்மையுடையவன் ஆதலால்,

நிகமனம்—இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்.

பட்சம்—அந்தமலை நெருப்படைத்து, என்னையெனின்

ஏது—புகை அதிலே தோன்றுகின்றது, (ன்,

திட்டாந்தம்—புகையுள்ள இடமெதுவும் நெருப்பு
டைத்து,

உபநயம்—அந்தமலை புகையுடைத்து, ஆதலால்,

நிகமனம்—அந்தமலை நெருப்புடைத்து. இந்நாயாயி
தங்கள் முதலுதாகரணத்திலே, “நன்மை இவனி
லே விளங்குகின்றது” என்னும் ஏதுவும் “இம்மந்திரி ந
ன்மையுடையவன்” என்னும் உபநயமும் எப்படியேனு
ம் ஒருபொருளையே தருவனவாய்க் கூறியதுகூறலாயும்,
“இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்” எனும்பட்ச
மும் “இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்” எனும்
நிகமனமும் பெயருணயமிலா அனுவாதமாயும், நின்றலா
ல், உபநயம் நிகமனம் எனும் இரண்டுறுப்புகளுஞ் சிற
ப்பில்லன என்றும், பட்சம் ஏது திட்டாந்தம் எனப்பெ
யர்கின்ற பூர்வசாதனம் உத்தரசாதனம் சாத்தியம்

*பஞ்சாங்கம் என்பது ஐந்து உறுப்பு;-அவை, பட்சம்
ஏது திட்டாந்தம் உபநயம் நிகமனம் எனமேலையுரை
த்தவாறே சிவஞானசித்தியளவையுலும் வருகின்றன.

†சிவஞானசித்தியளவையிலே உரையாசிரியராகிய
ஞானப்பிரகாசதம்பிரானும் இவ்வாறே உபநயம் நிகம
னம் இரண்டும் சிறந்தனவல்லவேன்றும், பட்சம் ஏது
திட்டாந்தம் முன்றுமே சிறந்தன என்றும், உரைசெய்
திருக்கின்றனர்.

பத்தீதைப்பற்றி உடம்பாடாயெனினும் எதிர்மறையாயெனினும் விசேடகித்துரைத்ததே தனையும் அப்பதத்துள் அமைந்த எப்பொருண்மேலும் அவ்விதமாகவே விசேடகித்து ஏற்றலாம்.— என்றவாறு.

“நனி” என்பது மிகஎனும்பொருடரும் அடை.

“இனிதே” என்பதுநன்கீதாய்எனும்பொருடரும் அடை.

“விசேடகித்திட்டது” என்றதனால், “ஈபொதுப்பதம்” என்றது விசேடியத்தையென்று சுவாபப்பிரமானமாய் ஒலிக்கின்றது.

தத்துவம் என்பது தன்னிலேயே தெளிபொருளுடைய தாய்த் தன்வணரூபிகரிக்கப் பிறசாதனத்தை அவாவாது நிற்குந் *தாட்டாந்தம்; உதாகரணமாய்,—இரண்டுபொருள் கள்தனித்தனி பிரிதொருமுன்றும்பொருளை நிகர்க்குமெனின், அவ்விரு பொருளுந் தம்முளும் ஒன்றணையொன்றுநிகர்க்கும். தத்துவசூத்திரத்தை விளக்கும் உ--ள்,—

*நியாயிககுமிடத்து, மாந்தரெவருஞ் சந்தேக விபரீத நற ஒப்புக்கொள்ளுந் தத்துவசாதனத்தை வைத்தே சாத்தியம்முடிக்கவேண்டியது; அன்றி, தத்துவசாதனத்தையும் ரூபிகரிக்கவேண்டுமென்னின், நியாயம் வரம்பிகந்துசெல்லுமென்றறிக; ஆகவே, நியாயித்தலும் இல்லாமென்றே அறுதியாம். “ஈபொதுப்பதமேலுடம்பட்டெனெதிர்மறுத்தென்நனியேவிசேடகித்திட்டதியாதும் அவ்வாறதனில் இனிதேயமைஎதன்மேலும்விசேடகித்தேற்றலுண்டு” என்பது ஒர்தத்துவசாதனம்;—இத்தத்துவசாதனத்தைப் பிறசாதனங்களால் ரூபிகரிப்பதேலாது; ரூபிகரிக்கலாம் எனச்சிலர்கூறினும், அதனையே பிறசொற்களான் உரைப்பரன்றி, பிறசாதனங்களை வைத்து அதனைச் சாத்தியமாய் அனுமித்து ரூபிகரிக்க மாட்டார் என்றறிக. “ஒன்றும் ஒன்றும் இரண்டு, ஒன்றின்பாதி ஒன்றினுஞ் சிறிது, ஒன்று அதன் பாதியினும் பெரிது” எனுந் தத்துவங்களை ரூபிகரித்தலேலாமை போல, மேலையுரைத்த தத்துவசூத்திரத்தையுஞ் சித்தாந்தஞ்செய்வதேலாது.

நூறு நியாய இலக்கணம்.

க. பட்சிகள் காலுடையன,
ஆந்தைகள் பட்சிகள்; ஆகவே
ஆந்தைகள் காலுடையன;

இந்த உதாசரணத்திலே “பட்சிகள்” எனும் ஈ பொது
ப்பதமேல் உடம்பாடாய்விசேடகித்திட்டகாலுடைமை
யானது பட்சிகள் எனும் அப்பதத்துள் அமைந்த “ஆந்
தைகள்” எனும் பொருண்மேலும் உடம்பாடாய் விசே
டகித்தேற்றப்பட்டிருக்கின்றது.

உ. பட்சிகள் மரங்களல்ல,
மயில்கள் பட்சிகள்; ஆகவே
மயில்கள் மரங்களல்ல;

இந்த உதாசரணத்திலே, “பட்சிகள்” எனும் ஈ பொ
துப்பதமேல் எதிர்மறையாய் விசேடகித்திட்ட மரங்க
ளானது பட்சிகள் எனும் அப்பதத்துள் அமைந்த “மயி
ல்கள்” எனும் பொருண்மேலும் எதிர்மறையாயேவிசே
டகித்தேற்றப்பட்டிருக்கின்றது

ஈ. நல்லோர்கள் சாந்தத்தைநயக்கின்றனர்,
சில அரசர் நல்லோர்கள்; ஆகவே
சில அரசர் சாந்தத்தைநயக்கின்றனர்.

ஈ. புனிதமுடையோர்மறத்தொழிவிலிரும்பார்,
சிலமந்திரிகள் புனிதமுடையோர்; ஆகவே
சிலமந்திரிகள் மறத்தொழிவிலிரும்பார்.

கஉ. உண்டே நியாயமணத்துமித்தத்துவசூத்திரத்தை
கண்டேமுடிதல்பின்றத்துவசூத்திரம்வேறிரண்டு [க்
கொண்டேமுடியஞ்சயம்பிதசம்பாவிதங்களெனும்
எண்டோய்பலதிறன்றவனுமானமியாவையுமே.

இ—யுள், மேலைச்செய்யுளில் உரைத்த ம
கா தத்துவசூத்திரத்தால் எந்த நியாயமும் முடி
யும் என்றும், வேறிருத்தத்துவசூத்திரங்களாலு
ம்முடியும் என்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ—ள். உண்டே நியாயமனைத்துமித்தத்துவ
சூத்திரத்தைக் கண்டேமுடிதல்-நையாயிதங்
களெல்லாம் (மேலையுலரத்த) அத்தத்துவசூத்

தத்துவசூத்திரம்.

110

திரத்தில்வந்தோடுங்கியே * முடிவதுண்டு.

பின்றத்துவசூத்திரம்வேறிரண்டுகோண்டே முடியுஞ் சுயம்பித சம்பாவிதங்களேனும் எண்டோய்பலதிறன்றுவனுமானமியாவையும் -(நேரேஒருக்காலேமுடியாவானபடியால்)மேலும், வேறிரண்டுதத்துவசூத்திரங்களாலே முடியும்,--சுயம்பிதநையாயிதம் சம்பாவிதநையாயிதம் என்னுந் தோகையுளடங்கிய பலதிறன் பொருந்தும் நியாயானுமானமெல்லாம்.- என்றவாறு.

நையாயிதங்களணத்தையும் முன்னருரைத்த மகாதத்துவசூத்திரத்திற் கொணர்ந்து முடித்தலின் உழப்பும் அருமையும் நோக்கியே, வேறிரண்டு தத்துவசூத்திரங்களுரைப்பான்றோடங்கினம்.

“பலதிறன்றாவனுமானம்” ஆவன,—

க. சுவார்த்தானுமானம்,—இது “பக்கமுன்றின்முன்

*மேலை இருபத்துமுன்றாஞ் செய்யுளின்கீழ் உதாகரித்திருக்கும் பலதுறை நையாயிதமணத்தையும் மகாதத்துவசூத்திரத்திலே கொணர்ந்து முடிக்கும்விதத்தை அங்ஙனம் உரைப்பாம்; அந்த விதியினால் முடித்தறிந்துகொள்க. “உண்டேநியாயமணத்துமித்தத்துவசூத்திரத்தைக்கண்டேமுடிதல்” என்றுரைத்ததனால், எந்தநியாயத்தையுந் தத்துவசூத்திரத்திலேயே கொணர்ந்து முடிக்கவேண்டியதென்றோருநியதி தோன்றாது; விரும்பியவிடத்து, நியாயம்போலியன்றென விளக்கும்படி தத்துவசூத்திரத்தால் முடித்துக்காட்டலாம்; நியாயமானது தத்துவசூத்திரத்தான் முடியுமெனின் ஆபாசமாகிய போலி இல்லையென்றும், முடியாதேனின் ஆபாசமாகியபோலி உண்டென்றும் அறியலாம். “சத்தசாத்திரமுறையாய்ப்பேசுதல்” என்பதற்கு எவ்வொரு சொல்லையும் பதமுடித்தல் என்பது பொருளல்லாதவாறுபோல “நியாயஇலக்கணமாய்ப்பேசுதல்” என்பதற்கும் எவ்வொருநியாயத்தையும் நையாயிதமாக்கித் தத்துவசூத்திரத்தாலும் முடித்துக்காட்டுதல் என்பதுபொருளல்ல.

சு0 நியாய இலக்கணம்.

றேதுவுடையபொருளைப்பார்த்துணரத் தக்கஞானந்தன்பொருட்டாம்” என்றுசிவஞானசித்தி அளவையிலும், “குருவறிதறன்பொருட்டாய்க்கொள்வர்” என்று அளவைவிளக்கத்திலும், உரைத்திருக்கின்றது.

உ. பரார்த்தானுமானம்,—இது “பிறர்தம்பொருட்டாமனுமானந்தொக்கவிவற்றூற்பிறர்தெளியச்சொல்வதாகம்” என்று சிவஞானசித்தி அளவையிலும், “குருவருளாற்பின் சீடற்கோதல் பிறர்பொருட்டாமான்மானம்” என்று அளவைவிளக்கத்திலும், உரைத்திருக்கின்றது

ஈ. கேவலான்வயானுமானம்,—இது பட்சம் ஏதுதிட்டாந்தம் உபநயம் நிகமனம் எனும்பஞ்சாங்கங்களால் விரிந்து வெளிப்படையினிற்கும் அன்னுவய அனுமானம்; உதாகரணம்,—

“இந்தமலைநெருப்புடைத்து, என்ணையெனின்,
இது புகையுடைத்து,
புகையுள்ள இடம் நெருப்புடைத்து,
இம்மலைபுகையுடைத்து, ஆகவே,
இம்மலைநெருப்புடைத்து.” இதணச்சற்றே விகற்பித்துரைப்பாரும் உளர்.

சு. கேவலவியதிரேகானுமானம்,—இதுபஞ்சாங்கங்களால் விரிந்து வெளிப்படையினிற்கும் வியதிரேக அனுமானம்; உதாகரணம்,—

“இம்மலைநெருப்புடைத்து, என்ணையெனின்,
இதுபுகையுடைத்து,
நெருப்பில்லாத இடம் புகையுடைத்தன்று,
இம்மலைபுகையில்லாததன்று, ஆகவே.
இதுநெருப்பில்லாத இடமன்று.” இங்ஙனம் உரைத்ததைச் சிறிதேவிகற்பித்து அளவையில் உதாகரித்திருக்கின்றது.*

[“நெருப்பில்லாத இடம் புகையுடைத்தன்று” என்னு

* அதுவருமாறு,—

“மலையிது வன்னியையுடைத்து	பிரதிஞ்ஞை.
புகையுடைத்தாதலால்	ஏது.
எங்கெங்கேவன்னியில்லை, அங்கங்கே புகையில்	திட்டாந்தம்.
லை, எப்படி, மடு	உபநயம்.
அல்ல அப்படி இது	நிகமனம்.
ஆகையால், அல்ல அப்படி இது	

அனுமானம்.

சுக

ஞ்சாமானிய வியதிரேசதாட்டாந்தத்தை இடமாற்றின், “புகையுள்ள இடம் நெருப்பில்லாத இடமன்று” எனவரும்; “நெருப்பில்லாததன்று” என்பது நெருப்புடைத்து எனும் பொருளேயாதலின் “புகையுள்ள இடம் நெருப்புடைத்து” என்று முடியுமாறு காண்க.]

௫ கணிதானுமானம்,—இது எண்களினாலே தேள்ளிதினளந்து கணிக்கவரும் பொருள்களின் சம்பந்தசார்புகவளப்பற்றிய நியாயம்* ஆம்.

சு. அனுபவானுமானம்,—இது உலகிலே இயல்பாய் நிகழ்ஞ் சம்பவங்கவளப்பற்றி நம்மில் வந்த அனுபவமே ஆதாரமாய் நடக்கும் நியாயம் ஆம்; (வேதானுமானமுந் துல்லியானுமானமும் கதார்த்தானுமானமும் அனுபவானுமானத்தின் பகுப்புகளாம்.)

எ. வேதானுமானம்,—இது விசேடவிடயகதங்களினூற் சாமானியபிரமேயத்தையளக்கும் நியாயம் ஆம்; (நா. ம் செய்யுளின் கீழும் அனுபந்தத்திலுங் காண்க.)

அ. துல்லியானுமானம்;—இது ஒருவிடயத்தாலேனுங் கதத்தாலேனும் அதனைத்துளமைந்த பிரிதொருவிடயத்தையெனினுங் கதத்தையெனினும்பற்றி நியாயிக்கும் அனுமானம் ஆம்; (அனுபந்தத்துட்காண்க.)

சு. காரணானுமானம்; இது காரணங்களாற் காரியங்கவள அனுமிக்கின்ற நியாயம் ஆம்; அமாவாசியைப் பௌரிணிமி வருதலாகிய காரணத்தைக்கொண்டு சூரியகிரகணமுஞ் சந்திரகிரகணமும் ஒன்றுக்கொன்று பதிவனந்துதிதிக்குட்படவராள் என்று சாதிப்பது.

* உதாகரணமாய்,—

ஆறின்வர்க்கம் முப்பத்தாறு,

முன்றின்வர்க்கத்தை நாலாற்பெருக்கிவருங்குணிதம் ஆறின்வர்க்கத்துக்குச் சமன்; ஆகவே, முன்றின்வர்க்கத்தை நாலாற்பெருக்கிவருங்குணிதம் முப்பத்தாறு.

† இந்நியாயத்தைச் சுயம்பிதையாய்தமாய்க்கொணரின் எப்படி நிற்குமெனின்,—

அமாவாசியைப் பௌரிணிமி ஒன்றுக்கொன்று பதிவனந்து தீதிக்குட்படவரா; சூரியகிரகணமுஞ் சந்திரகிரகணமும் அமாவாசியைப் பௌரிணிமிக்குரியது; ஆகவே,

சூரிய சந்திரகிரகணங்கள் ஒன்றுக்கொன்று பதிவனந்துதிதிக்குட்படவரா.

சுஉ

நியாய இலக்கணம்.

க0. காரியானுமானம், - இது காரியங்களாற்காரீணங்களை அனுமீக்கின்ற நியாயம் ஆம்: * உலகமாகிய காரியத்தைக்கொண்டு கர்த்தா உண்டென்று சாதிப்பது.

கக. தண்டாபூபிகானுமானம், - இது ஏன்றன் முடிபினால் அதனினுந் தெள்ளிய பின்னொன்றவனயும் அருத்தாபத்தீயான் முடிக்கும் நியாயம் ஆம்; துட்டகண்டகனாகிய ஒரு திருடனை வதைக்கத் தகுமெனின், பெற்றதாயை வன்மமாய்க் கொன்ற வன்கண்ணென வதைக்கவேவேண்டும், என்று சாதிப்பது.

இவையும் பாரிசேடானுமான முதலிய நியாயங்களுமெல்லாந் சுயம்பிதநையாயிதம் சம்பாவித நையாயிதம் என்னும் இரண்டனுள் அடங்கி, முன்னருரைத்த மகாதத்துவசூத்திரத் தொடுங்கி முடியும் என்றறிக; நியாய இலக்கணத்தைக் கற்றுணர்ந்தபின் கண்டுதெளிக

கங. வையேயிரண்டுபேதமொருமூன்றும்பதத்துடனே செய்யேயுறழினிற்றம்முடனேயுறழ்ந்திடுமாந் [ல் பெய்யோர்பதத்துடனொன்றுறழ்ந்தொன்றுபிறழ்ந்திடுமே மெய்யேயிரண்டுதம்மோடும்பிறழும்விர்த்துணரே

இ--யுள், தத்துவசூத்திரங்களிரண்டனையும்க் உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். வையேயிரண்டுபேதமொருமூன்றும்பதத்துடனே செய்யேயுறழினிற்றம்முடனே

*இந்நியாயத்தைச் சுயம்பித நையாயிதமாய்க் கொணரின் எப்படி நிற்குமெனின், -

காரியமெதுவுங் கர்த்தாவையுடைத்து,

உலகம் ஒருகாரியம்; ஆகவே

உலகங் கர்த்தாவையுடைத்து.

†இடித்துமின்னியிருண்டுமேக மெழந்தபோத்துபெய்யுமென்-றடுத்ததும் அகிலசந்தம் உந்தியவலத்துவார்புனலாறுகொண் - டெடுத்துவந்தீடமால்வரைக்கணிருந்து கொண்டல்சொரிந்தென - முடித்ததும் இவை காட்சியன்றனுமானமென்றுமொழிந்திடே; என்று சிவஞானசீத்தியன் பரபட்சம் லோகாயதமறுதவையிலே காரணனுமானமுங் காரியானுமானமுங் உதாகரித்திருக்கின்றது.

சுத்துவசூத்திரங்கள்.

சாந

யுமுற்றிழந்திடும்--(புந்தியிலே) அமைத்துக்கொள்; இரண்டுபதங்கள் ஒரு மூன்றும் பதத்துடனே ஒற்றுமைப்படின, அவ்விரண்டுந் தம்முடனையும் ஒற்றுமைப்படும்.

பெய்யோர்பதத்துட னென்றுறழ்ந்தோன்று பிறழ்ந்திடமேல் மெய்யேயிரண்டுதம்மோடும் பிறழும்--சொல்லியொரு (மூன்றும்) பதத்துடனே ஒருபதம் ஒற்றுமைப்பட்டும்மற்றொருபதம் வேற்றுமைப்பட்டும் வரின், அவ்விரண்டுந் தம்முடனையும் வேற்றுமைப்படும். †

விரித்துணர்- (இவைகளைமகாதத்துவசூத்திரத்திலேயும்) விரித்தறிந்துகொள்.-எ-று

“செய்யே” என்பத செவ்விதாய் எனும் பொருடரும் அடை. [அடை.

“மெய்யே” என்பது மெய்மையாய் எனும்பொருடரும் சாத்தியத்தில் நிற்கும் இருபதங்கனையே “இரண்டுபதம்” என்று இங்ஙனங்கருதியது.

சாதனங்களில்வரும் மத்திய பதத்தையே “மூன்றும் பதம்” என்றுஙதலியது.

*உதாகரணமாய்,-ஆந்தைகள்,- காலுடையன-எனும் இரண்டு பதங்கள் “பட்சிகள்” எனும் ஒரு மூன்றும் பதத்துடனே,—

“பட்சிகள் காலுடையன” என்றும்

“ஆந்தைகள் பட்சிகள்” என்றும் உறழின்,

“ஆந்தைகள் காலுடையன” என்று தம்முடனையும் உறழும்.

†உதாகரணமாய்,—மயில்கள்,-மரங்களல்ல-எனும் இரண்டு பதங்கள் “பட்சிகள்” எனும் ஒரு மூன்றும்பதத்துடனே,—

“பட்சிகள் மரங்களல்ல” எனஒன்றுபிறழ்ந்தும்,

“மயில்கள் பட்சிகள்” எனஒன்றுறழ்ந்தும்வரின்,

“மயில்கள் மரங்களல்ல” என்று இரண்டுந் தம்முடனையும் பிறழும்.

சச

ரியாய இலக்கணம்.

உறழ்தல் என்பது (விசேடியமான) ஒருபதத்துடன் (விசேடகமான) வேறொருபதம் உடம்பாடாய் நின்றல். பிறழ்தல் என்பது விசேடியமான ஒரு பதத்துடன் விசேடகமான வேறொருபதம் எதர்மறையாய் நின்றல்.

கக. ம் செய்யுளின்கீழ் உரைத்திருக்கிற க-ம். ஈ-ம் உதாகரணங்கள் இங்ஙனங்கூறிய தத்துவ சூத்திரங்களின் முற்சூத்திரத்தாலும், உ-ம் ச-ம் உதாகரணங்கள் பிற்சூத்திரத்தாலும், முடியும்.

இவ்விருதத்துவசூத்திரங்களானும் சுத்தசுயம்பிதநையாய்தங்களின் சித்தியை அளந்துகொள்க.

கச. உணரேமுடிந்தீடுமன்வயசாத்யமுற்சூத்திரத்தின் இவணயேமுடியும்வேதிரேகசாத்தியஞ்சூத்திரம்பின் துவணசேருந்தத்துவசூத்ரநையாய்தந் தோய்ந்தவென்ன அவணயேய்விதிகடருவமளக்கநையாய்தமே.

இ-யுள், தத்துவசூத்திரங்களிரண்டினாலும் இன்னின்ன சாத்தியங்கள் முடியும் என்றுணர்த்துகின்றது.

இ--ள். உணரேமுடிந்தீடுமன்வயசாத்யமுற் சூத்திரத்தின்—அறிந்துகொள், அன்னுவயமாபநிற்குஞ் சாத்தியமேதுவும் முற் * சூத்திரத்தாலேமுடியும்.

முடியும்வேதிரேகசாத்தியஞ்சூத்திரம்பின்-வியதிரேகமாய்நிற்குஞ் சாத்தியமேதுவும் பிற்சூத்திரத்தாலேமுடியும்.

* “உரண்பேதமொரு முன்றூர்ப்பதத்துடனே செய்யேயுறழினிற்றம்முடனையும் உறழ்ந்தீடும்” என்றதே முற்சூத்திரம்என இங்ஙனங்கூறியது. அன்னுவயதாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் உறழ்கின்றதெனக் குறிப்பதாம்.

† “பெய்யோர்ப்பதத்துடனொன்றுறழ்ந்தொன்றுபிறழ்ந்தீடுமேல்மெய்யேயிரண்டேம்மோடும்பிறழும்” என்றதே பிற்சூத்திரம் எனஇங்ஙனம் நுதலியது “வியதிரேகதாட்டாந்தமாவது விசேடியம் விசேடகத்துடன் பிறழ்கின்றதெனக் குறிப்பதாம்.”

தத்துவசூத்திரம்.

சுரு

சூணசேருந்தத்துவசூத்ர நையாயிதந்தோய்ந்த வென்ன அணையேய்விதிகடருவமளக்கநையாயிதமே--தத்துவ சூத்திரங்களிரண்டிலேயும் நையாயிதமெல்லாம் அந்தர்ப்பவித்தன என்று கண்டு,- நையாயிதங்களை அளக்கும்படி, (தத்துவசூத்திரங்களாகிய)ஆதாரத்தின்மேலே நிற்கும் விதிகளைச்சொல்லுவம்.-எ--று.

‘ இவணயே’ என்பதுநிகராய்எனும்பொருடும் அடை.

க—ம் செய்யுளிலே “நியாயஇலக்கணம்யுத்தியதன்கலை” என்றும், “நியாயநடையினுக்காதாரமாயுலவுமில்லக்கணமே * தெளியுங்கலை” என்றும் மொழிந்ததை மகாதத்துவசூத்திரத்திலுந்தத்துவசூத்திரங்களிரண்டிலுங் கண்டுகொள்க; “நியாயஇலக்கணம்யுத்தியதன்வித்தை” என்றும், “வித்தையென்பதலமின்றுபுந்தியனுமிக்கவேலியாய்ந்திடும்” என்றும் மொழிந்ததை மேலேச் செய்யுள்களிறறும் விதிகளிலே கண்டுகொள்க.

“கலையென்பது நிலையாய்ப் பொருள்களொன்றற்கொன்றுள்ள நிருவிகற்பமான சம்பந்தசார்புகவளப்பற்றிய அறிவாகிய ஞானம்” என்றும், ‘ வித்தையென்பது கலையிற்பிறந்த அறிவைத் தொழிற்பால் அமைக்குஞ்சாதவண” என்றும், உரைத்ததையும் தத்துவ சூத்திரங்களிலும் மேலையுரைக்கும்விதிகளிலுங்கண்டுதெளிக.

நியாயநடையினுக்காதாரமாய் உலவுமில்லக்கணங்களை அல்லதுயுத்திநடையின் சம்பந்தசார்புகவளச் சந்தேகவிபரீதமற ஆராய்ந்து மெய்மையாய்த் தெளிந்தபின்னர், அந்த அறிவை நியாயஇலக்கணநூலிற் கொணர்ந்து கலையாய்த்தருதலும், அக்கலையைப் பிறர்க்குண

---

* நியாயஇலக்கணமானது கலையாய்க்கருதப்படுங்கால், விசேடியவிச்சடகபதங்களான் வருந்தாட்டாந்தங்களாகிய பொருள்களொன்றற்கொன்றுள்ள நிலையான சம்பந்தங்களைத் தெளிந்து, அச்சம்பந்தங்கள் தத்துவசூத்திரங்களில் உரைத்தவாறே இருக்குமென்று விளக்கும்; வித்தையாய்க் கருதப்படுங்கால், தத்துவசூத்திரங்களில் உரைத்தவாறே அச்சம்பந்தங்களை இருத்தும்படி இன்னிண்ணசெய் என்று சொல்லும்.

சுக நியாய இலக்கணம்.

ர்த்தலும், அவர் அதனைத் தெளிந்து விளங்கி அங்கீகரித்தலும், அக்கலையைத் தொழிற்பால் அமைத்துச் சாதனைசெய்தலும், பிறவும் அச்சம்பந்தசார்புகள் நிலையும் நிருவிகற்பமுமானவைகள் என்று மாந்தருடைய புந்தியிலே இயற்கையுள் சகசமுமாய்க்கிடக்கும் பிரஞ்* னைகாரணமாகவே இயலுகின்றனவெனவுந் தெளிந்துணர்க.

கரு. நையாயிதத்தினிற் பூருவமத்தியமுத்தரமாமெய்யேபதமொருமுன்றுண்டுபூருவசாதனமே ஐயார்தருமுத்தரசாதனத்தொடுசாத்யமென்று நையாயிதத்தின்முத்தாட்டாந்தமெய்துநலந்தரவே.

இ--யுள், நையாயிதங்களை அளக்கும்படி தத்துவசூத்திரங்களாகிய ஆதாரத்தின் மேலே நிற்கும் விதிகளை உணர்த்துவான்றோடங்கி, முதலாம் இரண்டாம்விதிகளை இங்ஙனம் உணர்த்துகின்றது.

* சம்பந்தசார்புகள் நிலையும் நிருவிகற்பமுமானவைகள், என்று மாந்தருடைய புந்தியிலே இயற்கையுள் சகசமுமாய் ஒரு பிரஞ்னைகிடவாதிருப்பின், அவற்றை ஆராய்தலுந் தெளிதலும் கலையிற்றருதலும் உணர்த்தலும் சாதனைசெய்தலும் பிறவும் ஏலா. மழை வெயில் காற்றுமுதலியவற்றிற்கு விலகியோதுங்க மணகோலுதலும், உயிர் சுகம் இன்பம் முதலிய வேண்டிப் பொருளீட்டலும், தழல் சலம் நஞ்சு முதலியவற்றிற்கு உயிர் பேணலும், இவைபோலும் அனந்த கிருத்தியங்களெல்லாம் சம்பந்தசார்புகளாப்பற்றிப்புந்தியில் உறையும் பிரஞ்னை காரணமாயே இயலுகின்றன; இப்படி ஒர்பிரஞ்னை தம்மில்லையென்று சிலர் சொல்லினும், அது உண்டேன்று தத்தம்செயலாற் சாதிக்கிறார்; அவருடைய நெஞ்சமே அவர்க்குணர்த்தும். அனுபவத்தினாலே, இன்னின்ன பொருள்கட்குள்ள சம்பந்தங்கள் இவையென்று தெளிகின்றனம்; பிரஞ்னையினாலேயோ, உலகிற் பொருள்கட்குள்ள சம்பந்தசார்புகள் நிலையும் நிருவிகற்பமுமானவையென்று அறிவும்.

நையாயிதவிதிகள்.

சுஎ

இ-ள். நையாயிதத்தினிற் பூருவம் மத்திய முத்தரமா மெய்யேபதமொருமுன்றுண்டு-நையாயிதமொவ்வொன்றிலும் பூர்வபதம் மத்தியபதம் உத்தரபதம் என்று முன்று பதங்கள் மாத்திரம் உண்டு.

பூருவசாதனமே ஐயார்தரு முத்தரசாதனத்தோசொத்யமென்று நையாயிதத்தின்முத்தாட்டாந்த மெய்துநலந்தர--நையாயிதமொவ்வொன்றிலும் பூர்வசாதனம் உத்தரசாதனம் சாத்தியம் என்று முன்றுதாட்டாந்தங்கள் மாத்திரம் உண்டு,-என்றவாறு.

ஐயார்தரும் என்பது அழகுநிறைந்த எனும் பொருடரும் அடை

மெய்யே, நலந்தர, எனஞ் சொற்கள் “மாத்திரம்” எனும் பொருட்டொனியில் வந்துநின்றன. மெய்யே என்பது உண்மையாய் எனவும் நலந்தர என்பது அழகுபெற என்றும் பொருள்படும்.

பூர்வபதம் என்பது சாத்தியத்தின் அல்லது பட்சத்தின் விசேடகம் ஆம்.

உத்தரபதம் என்பது சாத்தியத்தின் அல்லது பட்சத்தின் விசேடியம் ஆம்.

மத்தியபதம் என்பது பூர்வபதத்தையும் உத்தரபதத்தையும் (இவற்றின் உறழ்வையெனினும் பிறழ்வையெனினும் யூகிக்கும்படி) தனித்தனி புணர்த்திப் பார்த்தற்கிடனாய் நிற்கும் முன்றும்பதம் ஆம்; “இரண்டுபதமொருமுன்றும்பதத்துடனே செய்யேயுறழினிற்றம்முடனே யுமுறழ்ந்திடுமாற் பெய்யோர்பதத்துடனொன்றுறழ்ந்தொன்றுபிறழ்ந்திடுமேல் மெய்யேயிரண்டுதம்மோடும்பிறழம்” என்று மேவையுரைத்த தத்துவசூத்திரங்களிலே ஐட்டி இவற்றைத்தெளிந்துகொள்க.

ஒரு நையாயிதத்திலே முன்றுபதங்களையன்றி அதிகம் வருமெனின், மத்தியபதம் இரண்டு அல்லது பலவாகித் தத்துவசூத்திரங்களை முரணும்; நையாயிதமுஞ்சித்திதன்றும்; “யுத்திரூயுகின்றனுமிக்குநடை” என்பது

சு.அ. நியாய இலக்கணம்.

ஹோடுஞ்சார்த்தி நையாயிதத்திலே முப்பதங்களே வருமென்று அறிக.

பூர்வசாதனம் என்பது பூர்வபதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்துநிற்கும் * தாட்டாந்தம் ஆம்.

உத்தரசாதனம் என்பது உத்தரபதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்து நிற்கும் தாட்டாந்தம் ஆம்.

சாத்தியம் என்பது உத்தரபதமும் பூர்வபதமும் புணர்ந்து முடியும் அனுமான் தாட்டாந்தம் ஆம் “முன்சாத்தியம் பட்சமுடன் உய்பிரதிஞ்சை” என்றதனோடொப்பச் சாத்தியமானது பட்சம் அல்லது பிரதிஞ்சையெனவுநிற்கும்.

ஓரு நையாயிதத்திலே பூர்வசாதனம் உத்தரசாதனம் சாத்தியம் எனமுன்று தாட்டாந்தங்களே வருமென்பதனைத் தத்துவ சூத்திரங்களில் ஓட்டி அளந்துகொள்க; தத்துவசூத்திரத்தின் வலியையும் ஆங்காங்கு அறிந்து தெளிக.

நையாயிதமொன்றிலே முன்று தாட்டாந்தங்களையன்றி அதிகம்வருமெனின், முப்பதங்களின் மேற்பதமெனினுங் கூறியதுகூறலான தாட்டாந்தமெனினுங் தமலப்பெய்துளப்பட்டுத் தத்துவசூத்திரங்களை முரணும்; முப்பதங்களை இரண்டிரண்டாய்ப் புணர்த்த முன்றுதாட்டாந்தங்களே பிறக்கும் என்று கணித விதியாலறிக.)

*பூர்வசாதனத்தில் நிற்கும் பூர்வபதமானது ஏற்ற நிலைக்கியை விசேடியமாயும் வரும் விசேடகமாயும்வரும்; உதாரணமாய்,—“விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல” எனும் பூர்வசாதனத்திலே “யுத்தியுடையன” எனும் பூர்வபதம் விசேடகமாயும், “யுத்தியுடையனவிலங்குகளல்ல” எனும் பூர்வசாதனத்திலே “யுத்தியுடையன” எனும் பூர்வபதம் விசேடியமாயும் வருமென்று கொள்க. இதனை நிலையுட்காண்க. இவ்வாறே, உத்தரசாதனத்திலே உத்தரபதமானது விசேடியமாயேனும் விசேடகமாயேனும் வரும்; வரவே, சாதனங்களிலே மத்தியபதமானது, ஏற்றநிலைக்கியை, விசேடியமாயும் விசேடகமாயும் வரும் என்றறிக. இவைகளெல்லாந்துறைகளிலும் நிலைகளிலுமே கண்டு நன்குதெளிக.

நையாயிதவிதிகள்.

சுரு

நல்லவன் சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்,
 இம்மந்திரி நல்லவன்; ஆகவே
 இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்; எனுஞ் சத்
 தசயம்பித நையாயிதத்திலே “இம்மந்திரி சாந்தத்தை
 நயக்கின்றனன்” என்பது சாத்தியம்; இச்சாத்தியதாட்
 டாந்தத்திலே விசேடியமாய் நிற்கும் “இம்மந்திரி” என்
 பது உத்தரபதமும், விசேடசமாய் நிற்குஞ் “சாந்தத்தை
 நயக்கின்றனன்” என்பது பூர்வபதமும் ஆம். சாத்தியத்
 தைச் சாத்தித்தற்கிடனாய் நின்ற சாதனமிரண்டனும்
 விரவிவிளங்கிய “நல்லவன்” என்பது மத்தியபதம்.
 “நல்லவன் சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்” எனுந்தாட்
 டாந்தமானது பூர்வபதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்துநிற்
 றலிற் பூர்வசாதனம் ஆம்; “இம்மந்திரி நல்லவன்” எ
 னுந்தாட்டாந்தமானது உத்தரபதமும் மத்தியபதமும் பு
 ணர்ந்து நின்றலின் உத்தரசாதனம் * ஆம்.

கசு. தருமத்தியபதஞ்சாதனந்தர் மிற்சிலேடையதாய்
 வரவம்படாதிருசாதனத்தொன்றிலொருமுறையேன் [ம்
 விரியிந்துநிற்கவும்வேண்டி நஞ்சாதனத்தொன்றிலெனு
 சரியிந்திடாப்பதம் யாதெனுஞ்சாத்தியத்தியன்மினே.

இ-யுள், மூன்றும்நாலாம் விதிகளை உணர்த்து
 துகின்றது.

* “ஒழுக்கமுடைமை குடிமை,
 இந்நளனனின்சீலம் ஒழுக்கமுடைமை; ஆகவே
 இந்நளனனின்சீலங் குடிமை”—என்னு நையாயி
 தத்திலே, “இந்நளனன்சீலங்குடிமை” என்பது
 சாத்தியம்; இச்சாத்தியத்தின் விசேடியமான “இந்
 நளனனின் சீலம்” என்பது உத்தரபதமும், விசேடச
 மான “குடிமை” என்பது பூர்வபதமும் ஆம்; சாதனங்
 களில் விரவிவிளங்கும் “ஒழுக்கமுடைமை” என்பது
 மத்தியபதம்; ஒழுக்கமுடைமைகுடிமை என்பது பூர்வ
 பதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்துநிற்றலிற் பூர்வசாதன
 ம் ஆம்; இந்நளனனின்சீலம் ஒழுக்கமுடைமை என்பது
 உத்தரபதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்துநிற்றலின் உத்த
 ரசாதனம் ஆம். இப்படியே நையாயிதங்களில் வரும் பத
 ங்களிலுஞ் சாதனங்களிலும் பயின்று பழகுக.

௫௦ நியாய இலக்கணம்

இ--ள். தருமத்தியபதஞ்சாதனந் தம்மீற்சி
லேடையதாய் வரவும்படாது--சொல்லும்மத்
தியபதமானது சாதனங்குளிலே சிலேடையு
டையதாய் வரவும்படாது.

இருசாதனத்தொன்றிலொருமுறையேன் வி
ரியீந்து நிற்கவும்வேண்டிடும்-சாதனமிரண்ட
னுள் ஒன்றிலேனினும் ஒரு முறையாகுதல்
(அம்மத்தியபதமானது) தன் பொருள்விரியி
லே ஈயப்பட்டுநிற்கவும் வேண்டியது.

சாதனத் தொன்றிலெனுஞ் சரியீந்திடாப்ப
தம் யாதெனுஞ் சாத்தியத்தீயன்மின்--சாதன
ங்களுள் ஒன்றிலெனுஞ் சேவ்விதாக ஈயப்ப
ட்டுநீல்லாத பதமேதனையுஞ் சாத்தியத்திலே
ஈயாதிருங்கள்.-என்றவாறு.

“மத்திய பதஞ் சாதனந்தம்மீற் சிலேடையதாய் வ
ருதல்” ஆவது ஒரு சாதனத்துள் ஒரு அர்த்தமும் மற்ற
றக் சாதனத்துள் வேறர்த்தமுமாயேனும், அல்லது சா
தனங்களிரண்டுளும் ஈந்திடாப்பதமாய் நின்று ஒரு சா
தனத்துட் டனதுபொருள்விரியிற் சிலவற்றையும் மற்ற
ச் சாதனத்துளோ ஒழிந்தவற்றையெனினும் அவற்றுட்
சிலவற்றையெனினுங்குறிப்பதாயேனும் (மத்தியபதம்)
வருதலாம்; இவ்வாறு வருமிடத்து, மத்தியபதமானது ஒ
லி மாத்திரையான் என்றெனினும் பொருண்மாத்திரை
யான் இரண்டேயாய், முதலாம் விதியோடும் மாறுகொ
ண்டு தத்துவ சூத்திரங்களையும் முரணும்;—“இரண்டு
பதமொருமுன்றும் பதத்துடனே” என்றே தத்துவ சூத்தி
ரம் விளம்புகின்றது.—

சிலேடை மத்தியபதத்தீற்கு உதாசாரணம்;—

வேங்கை ஒருமரம்,

இவ்விலங்கு ஒருவேங்கை; ஆகவே

இவ்விலங்கு ஒருமரம்; இந்த நையாய்தத்திலே நி
ற்கும் “வேங்கை” எனும் மத்தியபதமானது பூர்வசாத
னத்திலே வேங்கையாகிய மரத்தையும், உத்தரசாதன

நையாயிதவிதிகள்.

௫௧

த்திலேயோ வேங்கையாகிய புலையையுங் குறிக்குஞ் சிலேடை மத்தியமாய்ச் சாத்தியப்போலி * யாயிற்று.

ஈந்திடா மத்தியபதத்திற்கு உதாசரணம்;—

இமயம் ஒருமலை

பொதியம் ஒருமலை; ஆகவே

பொதியம் இமயம்; இந்த நையாயிதத்திலே நிற்கும் “மலை” எனும் மத்தியபதமானது பூர்வசாதனத்திலே மலைகளொன்று என்னும் ஒரு அர்த்தத்தையும் உத்தரசாதனத்திலே மலைகளொன்று என்னும் வேறர்த்தத்தையுங் கருதி, இருசாதனத்தொன்று ளொருமுறையேன் விரியீந்து நில்லாத ஈந்திடாமத்தியபதமாய்ச் சாத்தியப்போலியாயிற்று. (இவ்வகையானபோலி நியாயங்களை ஆபாசத்துட்காண்க)

“மத்தியபதம் இருசாதனத்தொன்று ளொருமுறையேன் விரியீந்து † நின்றல்” ஆவது சாமானிய தாட்டாந்த சாதனங்களின் விசேடியமாயெனினும், வியதீரேகதாட்டாந்த சாதனங்களின் விசேடகமாயெனினும் ஒரு முறையாகுதல் வந்து நின்றலாம். சாத்தியபாதங்களு ளொன்று மத்தியபதத்தாற் குறிக்கப்படும் பொருள்கள் சிலவற்றுடனேயும் மற்றது பொருள்களணத்தூடனேயும் புணர்த்தப்படுமேல், அவ்விருபதங்களும் ஒரு பத

* “போலியிற் சாத்யநியாயித்தற் சூத்ரவிதிகள் முரணு லுறு சாத்தியஞ் சாதனந் தம்மில் வினாவதின்ரூய் ஏலுநியாயித்தலொன்றினிலெய்தும் வழுவதென்ப” என்று ஆபாசத்துட் சாத்தியப்போலியைப்பற்றி விளக்கியதைக் கண்டுகொள்க. சிலேடைமத்தியபதமும் ஈந்திடா மத்தியபதமும் போலியின்கீழ் வரும்.

நாகம் ஒரு விலங்கு.

இம்மரம் நாகம்; ஆகவே

இம்மரம் ஒரு விலங்கு—சிலேடைமத்தியபதம்

கங்கை ஒருநதி,

காவிரி ஒருநதி; ஆகவே

காவிரி கங்கை—ஈந்திடாமத்தியபதம்

† “விசேடியமீந்திடுஞ் சாமானியமொன்றுமே நெறியின் விசேடகமே வெதிரேகமொன்றீந்திடும்” என்று ரைத்த செய்யுளின்கீழ்க்காண்க.

௫௨ நியாய இலக்கணம்.

த்துடனேயே புணர்த்தப்பட்டனவாதலின் மத்தியபதம் இருசாதனத்தொன்று ளொருமுறையேன் விரியீந்து நிற்கினும் அமையும் என்றறிக; “அதனில் இனிதேயமையெதன்மேலும் விசேடகிதீதேற்றலுண்டு” என்று தத்துவசூத்திரஞ்சொல்லியதையும் உணர்க.

மத்தியபதஞ் சாதனமொன்றனுள் மாத்திரம் ஈயப்பட்டிருந்தமேனினும் அமையும் என்றதற்கு, உ-ம்;*

பறவைகள் சிறகுடையன,

மயில்கள் பறவைகள் ; ஆகவே

மயில்கள் சிறகுடையன; இந்த நையாயிதத்திலே

“பறவைகள்” எனும்மத்தியபதமானதுபூர்வசாதனத்திலே ஈயப்பட்டும் உத்தரசாதனத்திலே ஈயப்படாதும்நின்றும், தத்துவசூத்திரத்தான்முடிந்தவாறு கண்டுகொள்க.

‘சாதனத்தொன்றிலெனுஞ் சரியீந்திடாப்பதம் யாதெனுஞ் சாத்தியத்தீயன்மின்’ என்றுரைத்தது எண்ணெயெனின், அங்ஙனமீந்தாற் பூர்வபதக்கள்ளநடையெனினும் உத்தரபதக்கள்ளநடையெனினும் பிறந்து சாத்தியப்போலியாதும்; உதாசாரணமாய்—

மயில்களெல்லாம் பட்சி,

குயில் மயிலல்ல; ஆகவே

குயில் பட்சியல்ல. (பூர்வபதக்கள்ளநடை.) †

* கவைகள் சம்பந்த சார்புகளைத் தெளியும்,

இந்நூல் ஒருகவை; ஆகவே

இந்நூல் சம்பந்தசார்புகளைத்தெளியும்.

அண்டசமெல்லாம் முட்டையிற் பிறக்கின்றன,

சிலவிலங்குகள் அண்டசம்; ஆகவே

சிலவிலங்குகள் முட்டையிற் பிறக்கின்றன.

தாபரங்கள் இயங்குகின்றில,

சிலதோற்றங்கள் தாபரங்கள்; ஆகவே

சிலதோற்றங்கள் இயங்குகின்றில.

† பூர்வபதக்கள்ளநடை என்பது பூர்வபதமானது சாதனங்களிலே ஈயப்படாமலுஞ் சாத்தியத்திலே ஈயப்பட்டும்நடத்தல்; உதாசாரணமாய்—

குமரமெல்லாம் விலங்குகள்;

பட்சி குமரமல்ல; ஆகவே

பட்சி விலங்கல்ல.

நையாயிதவிதிகள்.

௫௩

வைரரத்தினம் விவைபெற்றது,
சிலரத்தினம் வைரம்; ஆகவே
இரத்தினமெல்லாம் விவைபெற்றது. (உத்தரபத
க்கள்ள நடை)

இங்ஙனம் உதாகரித்தவாறு, சாதனத்திலே ஈயாத
பதத்தைச் சாத்தியத்திலே ஈந்திடின, நையாயிதமொ
ன்றனுள் முப்பதமேற் பதம்வந்து, தத்துவசூத்திரங்களை
முரணும் என்றுதெளிக.

கள அன்றிவெதிரெகசாதனந்தம்மிலனுமிதமே
இன்றிருசாதனத்தொன்றுவெதிரெகமேலனுமை
ஒன்றிருமேவேதிரெகமிவ்வாறுவிதிகளினால்
நன்றுநையாயிதம்யாவும்ளக்கநலஞ்செயவே.

இ — யுள், ஐந்தாம் ஆறாம் விதிகளை உண
ர்த்துகின்றது.

இ-ள். அன்றிவெதிரெகசாதனந் தம்மிலனு
மிதமேயின்று—மேலும், வியதிரெகசாதனங்
களினாலே(சாத்தியம்)அனுமானமாவதில்லை.

இருசாதனத்தொன்று வெதிரெக மேலனு
மையொன்றிடுமேவேதிரெகம்—சாதனமிரண்
டுளொன்று வியதிரெகமேயாயிற் சாத்தியமும்
வியதிரெகத்தையே சார்ந்துவரும்.

இவ்வாறு விதிகளினால் நன்று நையாயிதம்
யாவும்ளக்க நலஞ்செய-மேலைச்சொல்லிய ஆ
று விதிகளினாலும் நையாயிதமெல்லாவற்றை
யும் அழகுதரநன்கிதாய் அளந்துகொள்க. எ-று.

* உத்தர்பதக்கள்ளநடை என்பது உத்தரபதமானது
சாதனங்களிலே ஈயப்படாமலுஞ் சாத்தியத்திலே ஈய
ப்பட்டும்நடத்தல்; உதாகரணமாய்—

மாந்தர் யுத்தியாற்சிறந்தோர்,
சிலசிருட்டிகள் மாந்தர்; ஆகவே
சிருட்டி யெல்லாம் யுத்தியாற்சிறந்தன.

௫௪

நியாய இலக்கணம்.

“வெதிரேகசாதனம் தம்மில்லனுமிதமேயின்று”^{*} என்றுரைத்தது என்ணயோவெனின், அச்சாதனங்களிலே சாத்தியபாதமிரண்டும் மத்தியபதத்துடன் உறழ்வதாயெனினும் அன்றேல் ஒன்றுறழ்ந்தொன்று பிறழ்வதாயெனினுங் கூறாமல், கிரண்டுபாதங்களும்பிறழ்வதாயே கூறிநின்றலின் என்றறிக; “பெய்யோர்பதத்துடனொன்றுறழ்ந்தொன்று பிறழ்ந்திடுமேல் மெய்யேயிரண்டுதம்மோடும்பிறழும்” என்று வியதிரேகசாத்தியங்களை முடிக்குந்தத்துவசுத்திரங் கூறுகின்றது.

“இருசாதனத்தொன்று வெதிரேகமேலனுமை ஒன்றிடுமே வெதிரேகம்” எனப்புகன்றது என்ணயெனின், “ஒர்பதத்துடனொன்றுறழ்ந்தொன்று பிறழ்ந்திடுமேல் மெய்யேயிரண்டு தம்மோடும்பிறழும்” என்பது தத்துவசுத்திரமாதலின், என்றறிக. [வதில்லை.—

க. விசேடசாதனங்களினுற் சாத்தியம் அனுமானமா

உ. சாதனமிரண்டுளொன்று விசேடமேயாகிற் சாத்தியமும் விசேடமாயேவரும்.—

ங. சாதனங்கள் சாமானியமாய்நிற்பச் சாத்தியமோ விசேடமாயும்வரும்.—என்று மேலையுரைத்த ஆறுவிதிகளினாலுந் தொனிக்கின்றது.

ஈந்திடாமத்தியபதத்தையுங்கள் ளநடையையும்பற்றி நிகழ்த்திய மூன்றும்நான்காம்விதிகள்வழியாய்இப்பொழு

* “வெதிரேகசாதனம் தம்மில்லனுமிதமேயின்று” என்பதை விளக்குவாம்;—

வவ்வால் அண்டசமல்ல,

விருக்கம் அண்டசமல்ல; (இவற்றூற் சாத்தியம் அனுமானமாகாது.) வவ்வால் அண்டசமல்ல, இப்பறவை வவ்வால், என ஒருசாதனம் அன்னுவயமும் ஒருசாதனம் வியதிரேகமுமாய் வரின், இப்பறவை அண்டசமல்ல என்று சாத்தியம் அனுமானமாம்.

விருக்கம் அண்டசமல்ல,—வேம்பு ஒர் விருக்கம், என ஒருசாதனம் அன்னுவயமும் ஒருசாதனம் வியதிரேகமுமாய்வரின், வேம்பு அண்டசமல்ல என்று சாத்தியம் அனுமானமாம்.

வவ்வால் அண்டசமல்ல,—புறவு அண்டசம், என சச்சாதனங்கள்வரின், புறவுவவ்வாலல்ல என்று சாத்தியம் அனுமானமாம்.

நையாயிதவிதிகள்.

௫௫

து மேலையுரைத்த மூன்றுவிதிகளையுந் தெளிந்துணர்க.

க. “விசேடசாதனங்களினுற் சாத்தியம் அனுமான மாவதில்லை” என்றதற்கு உதாகரணம்.—

சிலமனுஷர் அதியூகிகள்,

சிலமனுஷர் பேதைகள்; ஆகவே

சிலபேதைகள் அதியூகிகள்.—(போலிநியாயம்*` இந்தப் போலி நையாயிதத்திலே மனுஷர் எனும் ஈந்திடாமத்திய பதம் வந்து நியாயம்புரண்டது காண்க.

சிலமிருகம் உபாயமுள்ளன,

சிலபட்சிகள் உபாயமில்லன; ஆகவே

சிலபட்சிகள் மிருகமல்ல.—(போலிநியாயம்) இந்தப் போலி நையாயிதத்திலே பூர்வபதக்கள்ள நடைவந்து நியாயஞ்சிதைந்ததுகாண்க.

உ. “சாதனமிரண்டுளொன்று விசேடமேயாகிற் சாத்தியமும் விசேடமாயே வரும்” என்றதற்கு உதா-ம்.

கடவுளின் சித்தத்துக்கேற்ப நடப்பவர்கள் மரணத்திற்கஞ்சார்; சிலவித்துவான்கள் கடவுளின் சித்தத்துக்கேற்ப நடப்பவர்கள்; ஆகவே

சிலவித்துவான்கள் மரணத்திற்கஞ்சார்;—என்று சாத்தியம் விசேடமாயே வருமன்றி; “வித்துவான்களெல்லாரும் மரணத்திற்கஞ்சார்” என்று சாமானியமாய் வராது; வரின், உத்தரபதக்கள்ளநடையாம்.

*போலிநியாயம் என்பது “கொள்பட்சத்தறுதியுடையது நம்புணர்ப்புக்கியைவதும் போற் புறந்தோன்றிப்போருளளவில் இணக்கில் அசித்திநியாயம்.” இதன்விரியை ஆபாசத்துட்காண்க. வாதிபிரதிவாதிகள் போலிநியாயங்களைப் பிரயோகிக்குங்கால், பிறரை மயக்கி நியாயத்தோரணி அவர்க்குப் புலப்படாவாறும் போலியுண்டென அவர் ஆசங்கியாவாறும், கள்ளநியாயத்தைப்பலபேதமாய்ச் சுத்தநியாயம்போற் பகர்தலும் உண்டு; தாம்பகரும் நியாயந்தமக்கே புலப்படாமலும் போலி சுலபமாய்விளங்காமலும் கள்ளநியாயத்திற் ருமேஇறங்குதலும் உண்டு; பின்ன, “போலியெல்லாஞ் சாலவறிந்துமறியாதுந் தோன்றலின்” போலிகளை விரைவிலேகிருகித்துக்கொள்வது அருமையென்றறிக. போலிகளைத் தெளியும்படி மேலையுரைத்த ஁ன்பது விதிகளையும் ஞாபகத்திலே நன்கமைத்துச் சாதனசெய்க.

௫௬ நியாய இலக்கணம்.

௩. “சாதனங்கள் சாமானியமாய் நிற்பச் சாத்தியமோ விசேடமாயும் வரும்” என்றதற்கு உதா—ம்.

மாந்தரணவரும் யுத்தியேனுங் கரணமுடையர், மாந்தரணவருங் கடவுளின் சிருட்டிகள்; ஆகவே சிலசிருட்டிகள் யுத்தியேனுங்கரணமுடையர்; என்று விசேடசாத்தியமேயன்றி, ‘சிருட்டிகளணவரும் யுத்தியேனுங்கரணமுடையர்’ என்று சாமானியசாத்தியம் வரின், உத்தரபதக் கள்ளநடையாம்.

“வகை ஈந்திடா மத்தியபதம் கள்ளநடையிரண்டு பகையீர் வேதிரேகசாதனம் முப்பதமேற் பதங்கள் தகையீர் வேதிரேகசாதனத் தன்வயசாத்ய மற்றும் அகைவார்சிலேடைமத்யம்பிறசாத்தியஆபாசமே*”

௧௮. செய்யநையாயிதந்தாட்டாந்தமுன்றுசேறிதலினான் [ணைண்
கெய்திதோட்டாந்தரமுன்றினிற்றேடை செய்யவேண்
மொய்துறைகூடுமவற்றினுண்மேவலிதிமுரண
தெய்தும்பதினெருமெய்த்துறைசித்திநையாயிதத்தே.

இ--யுள், நையாயிதத்துறைகளை உணர்த்துகின்றது. (துறைஎன்பது நையாயிதமொன்றனுள் வருந் தாட்டாந்தங்கள்மூன்றும் சாமானியவிசேடங்களிலும் அன்னுவயவியதிரேகங்களிலும் ஒன்றையொன்று தொடர்ந்துநிற்கும் ஒழுங்கு.)

இ--ள். செய்யநையாயிதந்தாட்டாந்தமுன்று சேறிதலினான் கெய்திதோட்டாந்தரமுன்றினிற்றேடை செய்யவேண்ணைண் மொய்துறை கூடும்--சேவ்விய நையாயிதமொன்றிலே மூன்று தாட்டாந்தங்களே வருகின்றபடியினு

*இச்செய்யுள் ஆபாசத்துக்கே உரித்தாயினும், போலிபிறக்குமாற்றை இங்ஙனம் எதிர்மறை முகத்தானெருவாறுவிளக்கியிருக்கின்றமையின், அதனை இங்ஙனம் எடுத்துமொழிந்தது சுகாதன்றல்ல.

லே, (ஆ. ஈ. ஐ. ஒ. என) நான்காய்வருந்தாட்டாந்தங்களை மும்முன்றாகத் தொடுத்தால், அறுபத்துநான்கு துறைகள் வரும்.

அவற்றினுண் மேலை விதிமுரணாதேய்தும் பதினொரு மெய்த்துறை சித்திநையாயிதத்து—அந்த அறுபத்துநான்கு துறைகளுள் முன்னருரைத்த விதிகளை விரோதியாமல் மெய்மையானபதினொரு துறைகள் சித்தியினையுடைய நையாயிதத்திற் பிரயோகமாகும்.—என்றவாறு.

துறையாவது இன்னபோலுமெனவிளக்குதும். உ—ம்.

பறவைகள் சிறகுடையன;

மயில்கள் பறவைகள்; ஆகவே

மயில்கள் சிறகுடையன; இந்தநையாயிதம் ஆ.

ஆ. ஆ. எனுந் துறையிணையுடையது.

விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல.

யானைகள் விலங்குகள், ஆகவே

யானைகள் யுத்தியுடையனவல்ல; இந் நையாயித

ம் ஈ.ஆ. ஈ. எனுந் துறையிணையுடையது.

இவ்வாறே நையாயிதமேதவனயும் அதனுள் வருந்தாட்டாந்தங்களினால் அளந்து துறைஅறிக.

“நான்கெய்திடுதாட்டாந்தர மூன்றினிற்றொடைசெய்யவேண்ணெண் மொய்துறைகூடும்” என்றது எங்ஙனமெனின்,—நான்குவகையான தாட்டாந்தங்களுந் தனி

†ஆ. ஆ. ஆ. எனும் உயிர்கள்முன்னருரைத்தவாறே சாமானியான்வயம், சாமானியான்வயம், சாமானியான்வயம் எனமுன்று தாட்டாந்தங்கட்கு அறிகுறியாய்நிற்கின்றன. யாதொரு சித்திநையாயிதத்தின் துறையை விளம்பவேண்டின், அந்நையாயிதத்திற் பயன்று நிற்குந்தாட்டாந்தங்களை முறையே இன்னவென்றறிந்து, அவற்றின் அறிகுறியான உயிர்களால் விளம்புக.

மாந்தர் யுத்தியெனுங் கரணமுடையர்,

மாந்தர் கடவுளின்சிருட்டிகள்; ஆகவே

சிலசிருட்டிகள் யுத்தியெனுங்கரணமுடையர்; இந்

நையாயிதம் ஆ. ஆ. ஐ. எனுந் துறையுடையது.

௫௮ நியாய இலக்கணம்.

த்தனி பூர்வசாதனமாய்நிற்க, உப்பூர்வசாதனங்களோ
வ்வொன்றற்கும் வியத்தியாசமான நான்து உத்தரசாத
னங்களை ஓட்டி, வருஞ் சாதனம் பதினாறு சோடுகள்
ஒவ்வொன்றற்கும் வியத்தியாசமான நான்து சாத்தியங்
களை முடித்து, நாலுதரம் பதினாறு அறுபத்துநான்து என
த் துறைகண்டுக்கொள்க.

நான்துபொருளமும்மூன்றாய்த் *தொடுத்தால், அறுப
த்துநான்துசோடுவரும்என்பதனைக்கணிதவிதியாலுங்க
ண்டுக்கொள்க,—"சொல்லியபொருளினெண்ணணைத் தொ
டையினெண்ணளவுக்குஉறழ்ந்துகொள்"; இது கணித
விதி.

அறுபத்துநான்துதுறைகளுள் ஐம்பத்துமூன்று துறை
கள் வியதிரேக சாதனங்களையும் விசேடசாதனங்களையு
யுங் கள்ளநடையையும் பற்றியவிதிகளை † விரோதிப்ப
தால், அவ்வைம்பத்து மூன்றும்ஒழிந்து நின்றபதினொரு
துறைகளையே "மேலவிதி முரணுதேய்தும் பதினொரு
மெய்த்துறை சித்திரையாயிதத்து" என்றுரைத்தாம்.

பதினொரு மெய்த்துறைகளாவன,—ஆ ஆ ஆ, ஆ ஆ
ஐ, ஆ ஈ ஈ, ஆ ஈ ஒ, ஆ ஐ ஐ, ஆ ஒ ஒ, ஈ ஆ ஈ,
ஈ ஆ ஒ, ஈ ஐ ஒ, ஐ ஆ ஐ, ஒ ஆ ஒ; இப்பதினொரு
துறைகளுமே மெய்த்துறைகளெனத்துணிதற்கு மத்தி
யபதநிலையையும் விளங்கவேண்டும்.

*இப்படித் தொடுக்குமிடத்து, பொருள்கள்வேண்டிய
வாறு தம்மோடும் பிறிதோடும் புணரும்; உதாகரணமா
ய்,—ஆ ஆ ஆ எனவும்வரும், ஆ ஈ ஈ எனவும்வரும்.

† ஈ ஈ ஈ, ஒ ஒ ஒ, வியதிரேகசாதனங்களையுடைய
துறைகள்; ஐ ஐ ஐ, விசேடசாதனத்துறை; ஈ ஐ ஈ,
கள்ளநடைத்துறை; மேலயுரைத்திருக்கும் நையாயித
விதிகளொன்பதினாலும் அறுபத்துநான்து துறைகளையு
ம் அளக்குமிடத்து, அவ்விதிகளை விரோதியாமற் பத்
தினொருதுறைகள் மாத்திரமே வருதலின் அப்பதினொருது
றைகளும் மெய்த்துறையெனும் பெயர்பெற்றன; இப்ப
தினொன்றனுஞ் சிலதுறை நையாயிதங்களிற்பயிலா
என்பதை நிலையை உணர்த்துமிடத்துக் கண்டுதெளிக.

கக. இதமத்தியபதமேயிருசாதனத்தெய்துந்லை
நிதநான்குமுன்னர்விதிமுரணுதுமுன்னேர்துறைகள்
விதமாநிலைகளனைத்தினுமேவுதலின்றுஎண்முன்
றதிமாதுறைகள்முடியுமைந்தோவுபயோகமன்றே.

இ—யுள், மத்தியபதநிலையையும், நிலையா
ல்வருந்துறைகளையும், உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். இதமத்தியபதமே யிருசாதனத்தெ
ய்துநிலைநிதநான்கு—(சாத்தியபட்சத்தை அறு
தியாய்ச்சாதிப்பதற்கு) இனிய * மத்தியபதம்
(அப்பட்சத்தை) சார்ந்த சாதனமிரண்டுளும்
எய்திநிற்கும் நிலை நான்குமாத்திரந்தான்.

முன்னர்விதிமுரணுது முன்னேர்துறைகள்
விதமாநிலைகளனைத்தினுமேவுதலின்று--மே
லைநிறுத்தியபதினொருமேய்த்துறைகளும் மு
ன்னேயுரைத்தவிதிகளைவிரோதியாமல்நான்
குவிதமானநிலைகளொவ்வொன்றிலேயும்வ
ருதல்ஏலாது.

எண்முன்றதிமாதுறைகள்முடியுமைந்தோ
வுபயோகமன்று - இருபத்துநாலுமகத்துவது

* மத்தியபதமே சாத்தியபட்சத்தை அறுதியாய்ச்சா
திப்பதற்கு இனியதுந்தகுந்ததும். ஒருசாத்தியத்தைஅல்
லதுபட்சத்தைவைத்து அதனை ரூபிகரிக்கச் சொல்
லிக்கேட்பரேல், -வைத்தபட்சத்திலுள்ள விசேடிய வி
சேடகங்களை உத்தரபதமும் பூருவபதமுமாய்க் கொண்
டு, பட்சமானது அன்னுவயலியதிரேகசாமானியவிசே
டங்களில் யாதெனத் தெளிந்து, மேலையுரைத்த நை
யாயிதவிதிகளைப் புந்தியினிறுத்தீக்கொண்டு, சாதனங்
களிலே சாத்தியபாதங்களைத் தனித்தனி புணர்த்தித்
தாட்டாந்தமுடித்தற்கேற்ற மத்தியபதம் இதுவேயெனத்
தொரிந்து, தத்துவசூத்திரங்களை முரணுமலுஞ் சாத்தியம்
வழுவின்றிமுடியுமாறும் சாதனங்களைத்தருவதே சாத்
தியத்தை ரூபிகரிப்பதாம்.

௬௦ நியாய இலக்கணம்.

றைகள்மாத்திரம்முடியும்; (இவற்றுளும்) ஐந்துதுறைகளோ உபயோகமில்லாதன.-எ--று.

நிலை என்பது சாத்தியபாதங்களுடனே மத்தியபதமானது சாதனங்களினிற்சுந்தானமாம்.

முதலாம்நிலை; மத்தியபதமானது பூர்வசாதனத்து விசேடியமாயும் உத்தரசாதனத்துவிசேடகமாயும்நிற்றல்.

இரண்டாம்நிலை; மத்தியபதமானது சாதனங்களிரண்டினதும் விசேடகமாய்நிற்றல்.

மூன்றாம்நிலை; மத்தியபதமானது சாதனங்களிரண்டினதும் விசேடியமாய்நிற்றல்.

நான்காம்நிலை; மத்தியபதமானது பூர்வசாதனத்து விசேடகமாயும் உத்தரசாதனத்து விசேடியமாயும் நிற்றல்; முதனிலைக்கு எதிர்நிலையாம்.

“முன்னேர்துறைகள் விதமானிலைகளை வணத்தினுமே வுதலின்று” என்றதெங்ஙனமெனின், -- ஈந்திடாமத்தியபதம். கள்ளநடை என்பவைசுவாப்பற்றியவிதிகளை விரோதிக்குமாதலால்; இவற்றை * விரித்துக்கண்டுகொள்க.

முன்னநரைத்த ஈந்திடாமத்தியபதமுதலியவற்றைச் சார்த்த விதிகளைவிரோத்யாமல் ஒவ்வொரு நிலைக்கும் அவ்வாறு மெய்த்துறைகள்முடியும்; இப்படிமுடியும் அவ்வாறு மெய்த்துறைசளுள், முதலாம்நிலையில் கிரண்டும், கிரண்டாம் நிலையில் இரண்டும், நான்காம் நிலையில் ஒன்றும் ஆக்கக்கூடிய ஐந்துதுறைகள், சாமானிய சாத்தியத்தைச் சாதிக்கக்கூடியவிடத்து † விசேடசாத்தியத்தைச்சாதிப்பவாச நிற்றலால், “ஐந்தோ உபயோ

* பதினொரு மெய்த்துறைகளுள் முதலாம்நிலைக்கே லாததுறைகள், — ஆ ஈ ஈ, ஆ ஈ ஓ, ஆ ஓ ஓ, ஐ ஆ ஐ, ஓ ஆ ஓ, இவ்வைந்து துறைகளுள் ஆ ஈ ஈ பூர்வபதக்கள்ளநடையாம்; ஆ ஈ ஓ பூர்வபதக்கள்ளநடையும், சாமானியம் விசேடமானதும்; மற்றவைகளனைத்தும் இவ்வாறே கண்டுகொள்க.

† ஆ ஆ ஐ, ஈ ஆ ஓ இவ்விரண்டுஞ் சாமானியசாத்தியத்தைச் சாதிப்பவாகநிற்றலின், முதலாம் நிலையிலே உபயோகமில்லன; மற்றை நிலைகளிலும் இவ்வாறேகண்டுகொள்க.

துறைநிலைகள்.

சூக

கமன்று” என உரைத்தாம். இவைகளையெல்லாம் விரித்துவிளக்கும் உதாசாரணங்களையெடுத்துத் தெரித்தளந்துகொள்க.

உ0. அன்றையொழிதுறைபன்னொன்பது அவற்றின்
றுறையு

நன்றேயதெய்துநிலையுந்தெளியுநலனதனுக் [நான்
கென்றேபன்னொன்பதுவாக்கியஞ்சொல்லுது நான்கொ
கொன்றேறுமைந்தொடுஐந்தெனநானீவகாணுனையே.

இ—யுள், சித்திரையாயிதங்கள் வந்துபயிலுகின்ற துறைநிலைகள் இத்துணையென்றும், அவை இவையென வாக்கியங்களால் விளங்குமென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். ஒழிதுறைபன்னொன்பது-ஒழிந்தசித்தித்துறைகள் பத்தொன்பதாம்.

அவற்றின்றுறையு நன்றேயதெய்துநிலையுந்தெளியுநலனதனுக்கென்றே பன்னொன்பதுவாக்கியஞ்சொல்லுதும்-அவைகள் இன்னினனதுறையென்பதையும், அத்துறையானதுவருகின்றநிலை இன்னதென்பதையும் நன்றாகத்தெளிந்துகொள்ளும் நன்மையின் பொருட்டாய்ப் பத்தொன்பது வாக்கியங்கள் சொல்வோம்.

நான்கொடுநான்கொன்றேறுமைந்தொடு ஐந்தெனநானிலைகாணுளையே— (முதலாம்நிலையில்)நாலும் (இரண்டாம்நிலையில்)நாலும் (மூன்றாம்நிலையில்) ஆறும் (நான்காம் நிலையில்) ஐந்தும் என்று நாலு நிலைகளையும் அவ்வாக்கியங்களுட்கண்டுகொள்க.-என்றவாறு.

அன்றே என்பது அந்தாதித்தொடைநோக்கிவந்த அசைமொழி

நாலுநிலைகளிலுங் கூடியதுறைகள் பத்தொன்பதென்றும், எந்தையாயிதமும் அத்துறைகளுள் ஒன்றிலே

சுஉ

நியாய இலக்கணம்.

முடியும் என்றும், முடியாதிருந்தாற் சித்திரையாயினும் லவென்றும், ஆகவே உலகிலுள்ள எவ்வகையாயமு ம் நாலுநிலைகளிலுங்கூடிய துறைகள் பத்தொன்பதுள ம் யாதேனுமொன்றன்முடிந்து சித்திரந்தமாம் என்றும், எனவே, நியாயத்தின் சித்திரையை விளங்கும்படி துறைக ளும் நிலைகளும் நன்குணர்ந்தறியவேண்டியதென்றும், புந்தியிலே அமைத்துக்கொள்க.

உக. வே. காராடா சீராடி தாரையை பீரையோ சீலாரீ சாமீலீல் பீலையோ பாஞாரோ தாராவா தைலாமில் தாதைவல் பீராளோ தோஞாமோ பீலாலோ காண்.

இவ்வெள்ளைச்சேய்யுள், முதலாம் இரண் டாம் மூன்றாம் நிலைகட்குரிய பதினான்கு வா க்கியங்களையும் உணர்த்துகின்றது.

இ---ள். காராடா-சீராடி-தாரையை-பீரா யோ என்னுநான் குவாக்கியங்களும் முதலாம் நிலையில் நான்கு * துறைகளையும், சீலாரீ-சா மீலீல்--பீலையோ--பாஞாரோ என்னுநான் கு வாக்கியங்களும் இரண்டாம்நிலையில் நான்கு துறைகளையும், தாராவா-தைலாமில்--† தாதை

துறையை உணர்த்துமிடத்து, “எய்தும்பதினொரு மெய்துறைசித்திரையாயிதத்தே” என்றுமொழிந்து, நி லையை உணர்த்துமிடத்து, “முன்னேர்துறைகள் விதமா நிலைகள் வணத்தினு மேவுதலின்று” என்றுரைத்து, இங் றினம் முதலாம் இரண்டாம்நிலைக்கு நன்னான்கு வா க்கியத்துறைகளும் மூன்றாம்நிலைக்கு ஆறுவாக்கியத்து றைகளும் எடுத்துரைத்திருப்பதனால், நையாயிதங்கள் வந்துபயிலக்கூடிய துறைகள் பதினொன்றுமாத் திரந்தா ன் என்றும், ஆயினும் அப்பதினொரு துறைகளும் எவ் வொருநிலையிலும் வரா என்றும், இங்ஙனம் எடுத்துமொ ழிந்தனமாத் திரமே வருமென்றும் புந்தியில் அமைத்து க்கொள்க.

† தைலாமில் என்னும்வாக்கியத்துநிற்கும் இகர உயி ர்சேய்யுளிரைசனோக்கிவந்தஐகாரத்திரிபு, ஆகலின் அத

துறைநிலைகள்.

கூர்

லை-•பீராஃளா--தோஞாமோ--பீரையோ என் னும் ஆறுவாக்கியங்களும் மூன்றும் நிலையின் ஆறுதுறைகளையும், விளக்குமென்று கண்டு கோள்க. எ—று. (மேலைச்செய்யுளைப்படித்து இவ்வூரையைச்சார்த்திக்கோள்க.)

இவ்வாக்கியங்கள் எவ்வொன்றிலுஞ் செறிந்துகிடக் கும் உயிரெழுத்துகள் மும்மூன்றும் முன்னர்விளக்கியவ ண்ணாமே நையாயிதத்தில்வருந் தாட்டாந்தங்கள் மூன் றற்கும் அறிகுறிகளாம்;உ—ம் 'காராடா' எனும்வாக்கிய த்தினிற்றும் ஆ, ஆ, ஆ, என்னும்உயிரெழுத்துக்களாலே தாட்டாந்தங்களும் ஆகவே துறையும்விளங்கவந்தன. "தாதைவை" எனும்வாக்கியத்தினிற்றும் ஆ, ஐ, ஐ என் னும் உயிரெழுத்துக்களாலே தாட்டாந்தங்களும் ஆகவே துறையும் விளங்கவந்தன.

ஐ எனும்உயிர்வந்துபயிலவேலாதிடங்களிலே அத ற்கினமாகிய இ வருமென்றறிக; உ—ம் "தைலாமில்" எனும்வாக்கியத்துட் காண்க. மேவைச்செய்யுளில்வரு ங் "காமானிள்" "தைமாரில்" எனும் வாக்கியங்களி லுங்காணலாம்.

முதலாம்நிலைக்குரிய "காராடா சீராடி தாரையை பீரையோ" எனும் நான்குவாக்கியத்துறைகளும் மொ ழிமுதலில்வருங் கசதப என்றவல்லொற்றுநான்கிவையு ன் தமக்குமுதலாய்ப்பெற்று முறையே நிற்கின்றன; மற் றைநிலைகட்குரிய வாக்கியங்களும் அவ்வல்லொற்று நான்கவையுமே முதலாகப்பெற்றுநின்றல்காண்க; இவ் வாக்கியங்களினிற்றும் மற்றைமெய்களுட் சிலவற்றை ப்பற்றியும் வல்லொற்றைமுதலாய்வைத்து இவ்வாக்கி யங்களைக்கட்டிய அபிப்பிராயத்தைப்பற்றியும் மேவை யுணர்த்துவம்.

இப்பொழுது இங்ஙனம்மொழிந்த நிலைகளில் வந்தது றைகள் முன்னருரைத்த தத்துவகுத்திரங்களையும் விதி களையும் துறைநிலை இலக்கணங்களையுந் தழுவியோ

ண ஐகாரம்போல விசேடான்வயதாட்டாந்தத்தின் அ றிகுறியாய்க் கருதுக.

காசு   நியாய இலக்கணம்.

அல்லது அவற்றிற்குவழுவியோ நிற்கின்றனவேன்பதை அளந்துதெளிந்துகொள்க.

உஉ காமானிள் சாமீனீல் தைமாரில் பீலாளோ பீலைலோ இவ்வைந்தும்பேசின்முத லாநிலையி னாற்றுறைநையாயிதம்பானன்றேமுடிந்திடுமாற் போற்றுமுகமுன்முந்நிலையேபோய்.

இவ்--யுள், நான்காம்நிலைக்குரிய ஐந்துவாக்கியங்களையும், வாக்கியத்துறைகள் பத்தோன்பதனது உபயோக பிரயோகங்களையும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். காமானிள் சாமீனீல் தைமாரில் பீலாளோ பீலைலோ இவ்வைந்தும்பேசின் முதலாநிலையினாற்றுறை நையாயிதம்பானன்றே முடிந்திடும்---காமானிள் சாமீனீல் தைமாரில் பீலாளோ பீலைலோ எனும் இவ்வைந்து துறைகளும், (நியாயங்களை ஆய்ந்தளந்து) சொல்லவேண்டின், முதலாம்நிலைக்குரிய நான்கு

---

* எந்தநையாயிதமேனும் மகாதத்துவசூத்திரத்தை அல்லது தத்துவசூத்திரங்களிரண்டிணை அல்லது விதிகள் ஆறை அல்லது நானிலைக்குமுரிய மெய்த்துறை பதினொன்றை முரணுமெனின், அந்நையாயிதத்தின் சித்திசுன்றிப் போலிதலைப்படும்; ஆகலான் நையாயிதங்களைத்துறையானு நிலையாலுங்கண்டு, விதியானுந் தத்துவசூத்திரத்தானும் அளந்து, மெய்மை பொய்மையறிக. நியாயித்தலும் நியாயஇலக்கணமும் ஒன்றற்கொன்றுவிகற்பமானவை; நியாயித்தலானது யுத்தியேனும் மனோகரணத்தைச் சொல்லால்வாதித்தலாம்; நியாயஇலக்கணமானது முன்னருரைத்தவாறே “யுத்தியதன் கவலித்தை” ஆம். ஆகலான் நன்குநியாயித்தற்கு இலக்கண அறிவும் சாதனயும்வேண்டியது, ஒன்றற்கொன்றுமபயனின்றும்

துறைநிலைகள்.

கூடு

றைகளிலும்வந்து பயில்கின்ற நையாயிதங்க
ளிலேயே தேளிவாயும் இயல்பாயும்முடியும்.

போற்றுகமுன் முந்நிலையேபோய்—(ஆகை
யால் நாலாம்நிலையைவிட்டு) போய் முதன்மு
ன்றுநிலைகளையுமே விரும்பிப்பேணுக. எ--று.

ஆல் என்பது உடம்பாட்டிடைச்சொல். *

மத்தியபதமானது முதலாம்நிலைத்துறையிலே பூர்வ
சாதனத்தின்விசேடியமும் உத்தரசாதனத்தின் விசேட
சமுமாய்வர நாலாம்நிலைத்துறையிலேயோ இதற்குமா
ரூய்ப் பூர்வசாதனத்தின்விசேடகமும் உத்தரசாதனத்தி
ன்விசேடியமுமாய்வருதலால், நாலாம்நிலைத்துறைக
ளில் உரைக்குநையாயிதங்களை முதலாம்நிலைத்துறை
களில்மொழிவதே தேளிவும் இயல்புமென்றுகாண்க.

யாணகள் விலங்குகள்,

விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல; ஆகவே

யுத்தியுடையன யாணகளல்ல, என்னுநையாயித
மானது நான்காம்நிலையிலே 'சாமீனீல்' எனும்வாக்
கியத்துறையால்முடிந்து, மத்தியபதமான 'விலங்குகள்'
என்பது பூர்வசாதனத்தின்விசேடகமும் உத்தரசாதன
த்தின் விசேடியமுமாய்நின்றலால், சாதனங்களைநிலை
மாற்றிச் சாத்தியத்தைத்தனியிடமாற்றி,--

வி ங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல,

யாணகள் விலங்குகள்; ஆகவே

ஆல் எனும் இடைச்சொல் அசைஇடையாய்ப்ப
லவிடத்துவாரினுஞ் சிலவிடத்து உடம்பாட்டுப்பொருளை
யுஞ் சிலவிடத்து எதிர்மறைப்பொருளையுங் கருதும்மொ
ழியாயும்வரும்; வருவரால், மொழிவரால், இன்சொலா
ல் ஈரமழைஇப்படிநிலவாஞ் செம்பொருள்கண்டார்
வாய்ச்சொல்- இவ்வுதாசாரணங்களிலே ஆல் உடம்
பாட்டிடை; மரூல், தழால், அழால், இவ்வுதாசாரண
ங்களிலே ஆல் எதிர்மறையிடை. ஆல் என்னும் இ
டைப்பதம் ஆம் என்றும் அல்லவேன்றும்வரும்; மேலு
ம் ஆல் என்பது அசையிடையாய் உடம்பாட்டேதீர்ம
றைக்களத்துச்சொற்களோடு புணர்ந்து வருமெனிணு
ம் வழவன்றும்.

கூகூ

நியாய இலக்கணம்.

யாணகள் யுத்தியுடையளவல்ல, என்று முதலாம் நிலையிலே "சீராடி" எனும்வாக்கியத்துறையில் முடித்துக்கொள்க.

இங்ஙனமுரைத்தவாக்கியங்களை அணுத்தையும் மேலச்செய்யுட்களில் விரித்துவிளக்குவம்.

உந். வே. போய்முதலாநிலைசாமானியான்வயமொன்றுமற்ற

மேயமுத்தாட்டாந்தமுஞ்சித்தமாமிரண்டாநிலையே சாய்வேதிரேகசித்தாந்தமு முன்றாநிலைதனிலே ஏயலிசேடசித்தாந்தமுமாம்பிறவேற்றகொள்ளே.

இக்கலித்துறைச்செய்யுள் முதன்முன்றுநிலைகளானுஞ் சாதிக்குஞ்சாத்தியங்களின் தன்மையை உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். போய்முதலாநிலை சாமானியான்வயமொன்று மற்றமேயமுத்தாட்டாந்தமுஞ்சித்தமாம்--சாமானியான்வயசாத்தியம் முதலாம் நிலையிலே மாத்திரம் வந்து சித்தாந்தமாகும்; ஒழிந்த (சாமானியவியதிரேகம், விசேடான்வயம், விசேடவியதிரேகம் என்று வரும்) முன்றுசாத்தியங்களுங்கூட அந்நிலையிலே சித்தாந்தமாகும்.

* தத்துவசூத்திரங்கட்கும் நையாயிதவிதிகட்குமொப்பத்துறைநிலைகளில் அமைந்துநிற்கும் பன்னொன்பது வாக்கியங்களையுந் தேருமிடத்து, முதலாம்நிலையிலுள்ள "காராடா," எனும்வாக்கியம் ஒன்றில் மாத்திரமே சாமானியான்வயசாத்தியம் முடிந்திருக்கின்றது; சீராடி, தாரையை, பிரையோ எனும் ஒழிந்த முதனிலைவாக்கியங்கள்முன்றிலும், சாமானியவியதிரேகம், விசேடான்வயம், விசேடவியதிரேகம் எனும் ஒழிந்த தாட்டாந்தசாத்தியங்கள் முடிந்திருக்கின்றன; ஆகவே, நால்வகைத்தாட்டாந்தங்களால் முடியுஞ் சாத்தியமெதுவும்

துறைநிலையுதாசாரணம்.

௬௭

இரண்டாநிலையே சாய்வேதிரேக சித்தாந்த முமுன்றாநிலைதனிலே ஏயவிசேடசித்தாந்தமுமாம்--இரண்டாம்நிலையிலே வியதிரேக சாத்தியஞ் சித்தாந்தமாகும்; முன்றும் நிலையிலே விசேடசாத்தியஞ் சித்தாந்தமாகும்.

பிறவேற்றகோள்—மற்றுமேற்றவைகளை உய்த்துணர்ந்துகோள்.--என்றவாறு.

மேய என்பது மேலிய என்றும், சாய் என்பது மருவியன்றும், ஏயஎன்பது பொருந்தியன்றும் பொருடரும் அடைமொழிகள்.

சாத்தியம்,—பட்சம் என்னுஞ் சொற்கள் ஒற்றுமையானொன்றற்கொன்று வழங்கலும் உண்டு.

சித்தாந்தம் என்பது சந்தேகவிபரீதமறத் தெளிய ரூபிகரித்தல். சித்தம் என்பது சித்தாந்தம்.

இப்பொழுது இன்னநிலையிலே இன்னசாத்தியஞ் சித்தாந்தமாகும் என்பதைத் தெள்ளிதாய்க்காணும்படி, நான்குநிலைகளிலுமுள்ள பத்தொன்பது துறைகளுக்கு முறையே நையாயிதங்கள் உதாசாரணங்களாய்த் தருதும்.

முதலாம் நிலை.

க. காராடா.

பறவைகள் காலுடையன;
அன்னங்கள் பறவைகள்; ஆகவே
அன்னங்கள் காலுடையன.

உ. சீராட.

லிலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல;
யாணகள் லிலங்குகள்; ஆகவே
யாணகள் யுத்தியுடையனவல்ல.

முதலிலைத்துறைகண்கினும்முறையேமுடியும்; எனவே, எந்நியாயமும் முதலிலைத்துறைகண்கினும் எவ்வாறெனினும் முடியுமெனத்தொனிக்கின்றது.

சு. 21

நியாய இலக்கணம்.

ந. தாரையை.

சற்குணனெவனுஞ் சாந்தத்தை விரும்புகின்றன
 சிலமந்திரிகள் சற்குணர்; ஆகவே [ன்.
 சிலமந்திரிகள் சாந்தத்தைவிரும்புகின்றனர்.

ச. பீரையோ.

நல்லோர் பிறர்தற்றம் நாடுவோரல்ல;
 சிலவித்துவான்கள் நல்லோர்; ஆகவே
 சிலவித்துவான்கள் பிறர்தற்றம் நாடுவோரல்ல.

கீரண்டாம் நிலை.

க. சீலாரீ.

யுத்தியுடையன விலங்குகளல்ல;
 யாண்கள் விலங்குகள்; ஆகவே
 யாண்கள் யுத்தியுடையனவல்ல.

உ. சாமீலீல்.

யாண்கள் விலங்குகள்;
 யுத்தியுடையன விலங்குகளல்ல: ஆகவே
 யுத்தியுடையன யாண்களல்ல.

* சீலாரீ எனுந்துறையின் முதல்வல்லொற்றுச் சக
 ரமாதலின், சித்தாந்தஞ்செய்யவேண்டியவிடத்துச் சீ
 ராடி எனுந்துறைக்குக்கொணர்க; லகரவொற்றுத்தனி
 யிடமாற்றுக்குறியாதலின் அதன்முன்னிற்கும் ஈ எனு
 ம் உயிராற்றுகிக்கப்படுஞ் சாமானியவியதிரேகதாட்டா
 ந்தத்தைத் தனியிடமாற்றுக; அங்ஙனந்தனியிடமாற்
 றின், எப்படிநிற்கும் அந்நையாயிதமெனின்,—

விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல,

யாண்கள் விலங்குகள்; ஆகவே

யாண்கள் யுத்தியுடையனவல்ல, (சீராடி.)

“பெய்யோர்பதத்துடனென்றுறழ்ந்தொன்றுபிறழ்ந்தி
 டுமேல் மெய்யேயிரண்டுதம்மோடும்பிறழும்” என்றவி
 யதிரேகசாத்தியதத்துவ சூத்திரத்தான்முடிந்தது.

துறைநிலையுதாசுரணம்.

௬௬

ந. பீலையோ.

பிறர்குற்றம்நாடுவோர் நல்லோரல்ல;
சிலவித்துவான்கள் நல்லோர்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்குற்றம்நாடுவோரல்ல.

ச. பாஞ்சாரோ.

பிறர்குற்றம்நாடுவோர் தீமையைவிரும்புவோர்;
சிலவித்துவான்கள் தீமையைவிரும்பார்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்குற்றம் நாடுவோரல்லர்.

மூன்றும் நிலை.

க. தாராளை.*

அன்னங்கள் பட்சிகள்;
அன்னங்கள் தோலடியுடையன; ஆகவே
சிலதோலடியுடையன பட்சிகள்.

உ. தைலாமில்.

சிலசற்குணர் மந்திரிகள்;
சற்குணர் சாந்தத்தைவிரும்புகின்றனர். ஆகவே
சாந்தத்தைவிரும்புகின்றனர்சிலர் மந்திரிகள்.

தாராவள எணுந்துறையின் முதல்வல்லோற்றுத்த
கரமாதலின், சித்தாந்தஞ் செய்யவேண்டியவிடத்துத்
தாரையை எணுந்துறைக்குக்கொணர்க; ளகரவொற்று
வரைவிடமாற்றுக்குறியாதலின், அதன் முன்னிற்கும்
ஆ எனும் உயிராற் குறிக்கப்படுஞ் சாமானியான்வயதா
ட்டாந்தத்தை வரைவிடமாற்றுக; அங்ஙனம் வரைவி
டமாற்றின் அந்நையாயிதம் எப்படிநிற்குமெனின்,

அன்னங்கள் பட்சிகள்,

சில தோலடியின அன்னங்கள்; ஆகவே

சிலதோலடியின பட்சிகள். (தாரையை.)

“சில தோலடியின” எனினும் “தோலடியினசில”
எனினும் ஒக்கும்.

எ0

நியாய இலக்கணம்.

ந. தாதைலை.

சுற்துணர் சாந்தத்தைவிரும்புகின்றனர்,
சிலசுற்துணர் மந்திரிகள்; ஆகவே
சிலமந்திரிகள் சாந்தத்தை விரும்புகின்றனர்

ச. பீராளோ.

மரங்கள் விவேகமில்லன;
மரங்கள் உயிருடையன; ஆகவே
உயிருடையன சீல விவேகமில்லன.

ரு. தோளுமோ.

சீலபட்சிகள் தோலடியில்லன;
பட்சிகளெல்லாம் பார்வையுடையன; ஆகவே
பார்வையுடையன சீல தோலடியில்லன. (சாத்தியத்தைத் தனியிடமாற்றி, வேண்டியவிடத்து அறிக.)

சூ. பீராலோ.

நல்லோர் பிறர்துற்றம்நாடார்;
சிலநல்லோர் வித்துவான்கள்; ஆகவே
சீலவித்துவான்கள் பிறர்துற்றம்நாடார்.

நான்காம்நிலை.

க. காமானிள்.

அன்னங்கள் பறவைகள்;
பறவைகள் காலுடையன; ஆகவே.
காலுடையன சீல அன்னங்கள். (விசேடானவயதாட்டாநதந்தனியிடமாற்றினும் அருகிவரும்.)

காமானிள் எனுந்துறையின் முதல்வல்லோற்றுக்ககரமாதலின், சித்தாந்தஞ்செய்யுமிடத்துக் காராடா எனுந்துறைக்குக்கொணர்க; மகரவொற்றானது பூர்வசாதனத்தை உத்தரமாயும் உத்தரசாதனத்தைப்பூர்வமாயும் பெயர்க்கவேண்டுமென விளக்கும்; ளகரவொற்றான

துறைநிலையுதாசுரணம்.

எசு

உ. சாமீனீல்.

யாணகள் விலங்குகள்;
விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல; ஆகவே
யுத்தியுடையன யாணகளல்ல.

ங. தைமாரில்.

சிலமந்திரிகள் சற்குணர்;
சற்குணர் சாந்தத்தைவிடும்புகின்றனர்; ஆகவே
சாந்தத்தைவிடும்புகின்றோர்சிலர் மந்திரிகள்.

ச. பீலானோ.

பிறர்குற்றம்நாடுவோர் நல்லோரல்ல;
நல்லோர் புகழ்ச்சிக்குரியோர்; ஆகவே
புகழ்ச்சிக்குரியோர்சிலர் பிறர்குற்றம் நாடார்.

ரு. பீலேலோ.

பிறர்குற்றம்நாடுவோர் நல்லோரல்ல;
சிலநலலோர் வித்துவான்கள்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்குற்றம்நாடுவோரல்ல.

இங்ஙனமெடுத்து உதாசுரணத்திற்குக்கும் நையாயிதங்க
ய் எல்லாவற்றையுந் துறைகளாலும் நிலைகளாலும்
விதிகளாலும் தத்துவசூத்திரங்களாலும் அளந்து தே
விக.

உச. கொள்ளமுன்முந்நிலைப் பன்னாந்துநற்றுறை
யாயிவற்றுள்

உள்ளமுதலாந்நிலையினின்றுறையுத்தமமாய்க்
தெள்ளிதந்நான்கின்றத்துவசூத்திரஞ்சேருமெந்த[மே.
வள்ளநியர்யமும் வாமிவை யொன்றிலெவ்வாநென்னு

து வரைவிடமாற்றுக்குறியேயாயினும் இத்துறையிலே
யோ சாதனங்கள் சாமானியமாய் நின்றல்பற்றி, இ(ஐ)
எனும் உயிராற்குறிக்கப்படும் விசேடான்வயதாட்டாந்
தத்தை (சாத்தியங்களை இடம்பெயர்த்தபின்,) தனியி
டமாற்றுக்க என உணர்த்தும்.

பறவைகள் காலுடையன,
அன்னங்கள் பறவைகள்; ஆகவே.
அன்னங்கள் காலுடையன. (காராடர்)

௭௨. நியாய இலக்கணம்.

இ—யுள். நான்குநிலைகளிலுமுள்ள பத்தொன்பது துறைகளையுஞ்சிறப்பித்து உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். கோள்ளமுன்முநிலைப் பன்னான்குநற்றுறையாய்—முதன்முன்று நிலைகளிலும் வருகின்ற பதினான்கு துறைகளையும் நற்றுறைகளேன்று அறிந்துகொள்க.

இவற்றுள் உள்ளமுதலாநிலையினின்றற்றுறையுத்தமமாய்—இப்பதினான்கு துறைகளுள்ளும் முதலாம்நிலையில்வரும் நான்குதுறைகளையும் உத்தமதுறைகளேன்றுதேளிக.

தேள்ளிதந்நான்கினிற்றத்துவசூத்திரஞ் சேரும்--அந்த உத்தமதுறைகளுக்கிலுமே தத்துவசூத்திரமானது தேள்ளிதாகப்பொருந்தும். *

எந்த வள்ளையாயமும் வாய்வையொன்றிலேவ்வாறெனுமே-வளஞ்சிறந்த எந்தேந்த நியாயமும் (“பின்னர் முநிலைப்பன்னேந்துறை

---

* “உள்ளமுதலாநிலையினின்றற்றுறையுத்தமமாய்த் தேள்ளிதந்நான்கினிற்றத்துவசூத்திரஞ்சேரும்” என்றதென்னையெனின், “ஈபொதுப்பதமேலுடம்பட்டெனெதிர்மறுத்தென்னியேவிசேடகித்திட்டதியாது மவ்வாறதனிலினிதேயமையெதன்மேலும் விசேடகித்தேற்றலுண்டு” எனுந்தத்துவசூத்திரத்திலே—“ஈ பொதுப்பதம்” எனக்கருதியது மத்தியபதத்தையே,—பின்னை, மத்தியபதம்மேல்உடம்பட்டெனெதிர்மறுத்தென்விசேடகிக்கின், அத்தாட்டாந்தம் பூர்வசாதனமும், மத்தியபதம் அதன்விசேடியமும் ஆய்நிற்கும்; “அதனுளினிதேயமையெது” என்றதனால், இத்தாட்டாந்தம் உத்தரசாதனமும், மத்தியபதம் அதன்விசேடகமுமாய் நிற்கும்; ஆகவே முதலாம்நிலைக்கே தத்துவசூத்திரந்தேள்ளிதாய்ப்பொருந்தும்.

துறைவிசேடம்.

௭௩

யை” மருவினும்) இந்த உத்தமதுறைகளுள் கிணைன்றனுள்ளே எப்படியுந் தாவியேமுடியும். எ—று.

வெண்மை தோன்மை இன்மை நன்மை எனுங்குணப்புகங்கள் வெள்வா தோல்வல இல்வல நல்ல என த்தனித்தும் புணர்ந்தும் பெயருமாறுபோல் வெண்மை எனுங்குணப்பதம் வள்வளையெனப்பெயர்ந்தது; எதுகை நாடித்திரிந்ததெனினும் அமையும்; வள்ளுவர் வள்ளியோர் வள்ளல் வள்ளுரை வள்வளமொழிஎனும் இலக்கியங்களானுங்காண்க.

“முதலாநிலையினின்றுறையுத்தமம்” என்றும், “தெளிவிரிநாந்கினிற்றத்துவகுத்திரஞ் சேரும்” என்றும், “எந்த வள்வளையாயமும் வாமிவையொன்றிலெவ்வா நெனுமே” என்றும், இச்செய்யுளிலே தாற்பரித்த கட்டுரையை மேலையிருபத்துமுன்றஞ்செய்யுளின் கீழ்த்தந்த “காராடா” முதலியநான்கு உதாகரணங்களிற்கண்டும், நியாயங்களிற்பயின்றுபழகியும், நன்துதேறுக.

நியாயங்கள் பெரும்பாலும் முதலாம்நிலையிலேயே இயல்பாய் (சுபாவமாய்) வரும்; ஆயினும், பிறர்நாட்டியுந்தழுவியும்வரும் மதங்கவளையேனுந் துணிபுகவளையேனும் மறுத்து நிராகரிக்கவேண்டுமேல் நியாயம் இரண்டாம்நிலையிலேயே பெரும்பாலும்வரும்; உதாகரணமாய், யாணகள் யுத்தியுடையன என்று சிலர்துணிந்து நாட்டுமிடத்து, அத்துணிபுக்கு உடம்படாதுமறுத்து, யாணகள் யுத்தியுடையனவல்ல என்று நிராகரிக்கவேண்டுமேல், ஏற்ற ஒருமுன்றும்பதமாகிய “விலங்குகள்” எனும் மத்தியபதத்தையேடுத்து, மத்தியபதமானது இரண்டாம்நிலையிலேயோ சாதனமிரண்டினதும் விசேடகமாய்நிற்குமாதலான், “விலங்குகள்” எனும்பதத்தைவிசேடகமாக்கி,—

யுத்தியுடையனவிலங்குகளல்ல,
யாணகள் விலங்குகள்; ஆதலால்
யாணகள் யுத்தியுடையனவல்ல.— * என்றுநியாயத்தை இரண்டாம்நிலையிலே முடித்துக்காட்டுக.

* இந்நையாயிதம் இரண்டாம்நிலையிற் “சீலாரீ” எனுந்துறையான்முடிந்துநிற்கின்றது; இதனைமுதலாம்நி

நையாயி தசித்தாந்தம்.

௭௫

இங்நூல் “நியாயநடையினுக்காதாரமாயுலவும் இலக்கணமேதெளியும் நியாய இலக்கணநூல்” ஆதலின், தர்க்கநியாயங்களை உதாசரணத்திற்குவேண்டியளவின்றியுரைக்கின் மற்றொன்றுவிரித்தலாய் *முடியும்போலே.

உரு. எனும்பின்னர் முந்நிலைப்பன்னைந்துறையை யியைந்தமுதலினினுற்றுறையினிற் சித்தாந்தஞ்செய்யவிருவகையே இனிதிற்கொணருதனேர்முகமோடுமறைமுகமாய் உனுமுதல்சாத்தியமெய்யென்றொழிந்தபொய்யன்றுஎன்றே.

இ—யுள், பின்முன்றுநிலைகளிலும் வரும் நையாயிதங்களை நேர்முகமாயும் மறைமுகமாயும் முதலிலைக்குக்கொணரும் வகையை உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். எனும்பின்னர் முந்நிலைப்பன்னைந்துறையையியைந்த முதலினினுற்றுறையினிற் சித்தாந்தஞ்செய்யவிருவகையே இனிதிற்கொணருதல்-(நியாயங்கள்வந்துபயிலும்)ஏன்

லாநாதன்வேண்டும்” என்றும் உரைத்தவிடத்து, உலகமாகிய காரியத்தைக்கொண்டே கடவுளாகியகாரணத்தை அனுமித்திருக்கின்றது.

உள்ளதாவதுகண்டதென்றுரை கொண்டதென்னுலகத்துநீ—பிள்ளையாவளர்கின்றநாளுண்ப் பெற்றதாயொடுதந்தையைக்—கள்ளமேபுரி காலஞாயிருண்ணலின்றொருகாவளாயா---மெள்ளவேயுளரென்றுகொண்டுவிரும்புமாறுவிளம்பிடே.

* மற்றொன்றுவிரித்தல் என்பது எடுத்தபொருளைவிளக்காது பிரிதொருபொருளைவிளக்கல்; உதாசரணமாய், சத்தசாத்திரம் இன்னதெனவிளக்கப்புகுந்து சான்றோரிலக்கியங்களைவிரித்தல்; நியாயநடத்தற்காதாரமாயிருக்கும் இலக்கணத்தைவிளக்கப்புகுந்து, தர்க்கநியாயங்களைப்பேசுதல்; யாற்றைவர்ணனை செய்ப்புகுந்துமேகத்தையேவர்ணித்தல்.

எசு   நியாய இலக்கணம்.

றுசொல்லிய பின்முன்றுநிலைகளிலுமுள்ளா பதினைந்து துறைகளையும் அவ்வத்துறைகட்கு இயைந்திருக்கின்ற முதனிலையினுக்கு துறைகளிலேயும் (தத்துவசூத்திரீத்தால்) சித்தாந்தஞ்செய்யும்படி கோண்டுவருதல் இரண்டுவகையாம்.

நேர்முகமோடு மறைமுகமாம்-(அவ்வகைகள்) நேர்முகமும் மறைமுகமும் ஆம்.*

· உனுமுதல் சாத்தியமெய்யென்று-கருதியமுதல்வகையாகிய நேர்முகமானதுசாத்தியம்மெய்யமையென்று (சித்தாந்தஞ்செய்துகாட்டும்.)

ஒழிந்தபொய்யன்று என்று-(இரண்டாம்வகையாகிய மறைமுகம் எனும்) மற்றது (சாத்தியம்) பொய்யமையல்லவேன்று (சித்தாந்தஞ்செய்துகாட்டும்.) என்றவாறு.

இனிதில் என்பது நன்கிதாய் எனும்பொருடரும் அடை.

“பின்னர்முநிலைப்பன்ணந்துறையை யியைந்தமுதலினினுற்றுறையில்” கொணருங்கால், சாதனசாத்தியங்களை என்பதாஞ்செய்யுளின்கீழ் † உரைத்தவண்ணம் வேண்டியவிடத்து இடமாற்றியும் பூர்வசாதனத்தை உத்தரசாதனமாயும் உத்தரசாதனத்தைப் பூர்வசாதனமாயும்மாற்றியும்மாத்திரங்கொள்ளலாம்.

வாக்கியங்களில் முதலெழுத்தாய்நிற்குங் கசதப என்னும் ஒற்றுக்களினாலே, காராடா, சீராடி, தாரையா,

* நேர்முகசித்தாந்தம்ஆவது இன்ன ஏது தீட்டாந்தங்களால் இன்னபட்சம் இப்படியாகுமென்று நேராய் ரூபிகரித்தல்; மறைமுகசித்தாந்தம்ஆவது இன்னபட்சம்இப்படியன்றேல் இன்னவிபரீதம் விளையுமென்றுரூபிகரித்தல்.

† கீடுமோர்விசேடியமேன்றவிசேடகத்தாலொருநான்கடைவானதாட்டாந்தரமேவு மன்னவற்றேதெனிரண்டிலான்விரோதமொருநான்குறுமுயர்தாட்டாந்தமேவிடும்பதநிலைமாறிடினமுன்றிடமாற்றெய்துமே. கூம் (செய்யுள்.)

நெய்யாயித் தசித்தாந்தம்.

எஎ

பீரையோ என்னும் உத்தமதுறைகளுள் எத்துறைக்கு மற்றைத்துறைகளைக் கொணரவேண்டியதென்று அறியலாம்.

லகரவொற்றானது தனக்குமுன்னிற்றும் உயிராற்குந் தக்கப்படுகின்ற தாட்டாந்தத்தைத் தனியிடமாற்றவேண்டியதென்றும், ளகரவொற்றானது வரைவீடமாற்றவேண்டியதென்றும், மகரவொற்றானது சாதனங்களை மாற்றவேண்டியதென்றும் விளக்கும்.

நேர்முகமாய்க்கொணர்தற்கு உதாகரணங்கள்.

சீலாரீ.

“யுத்தியுடையன விலங்குகளல்ல,
யாணுகள் விலங்குகள்; ஆகவே
யாணுகள் யுத்தியுடையனவல்ல” —என்னுநெய்யாயி
தத்தைச் சீராடி எனும் முதனிவலத்துறைக்குக்கொண
ர்ந்து தத்துவசூத்திரத்தால் நேர்முகமாய்ச் சித்தாந்தஞ்
செய்யும்படி, பூர்வசாதனத்தை-விலங்குகள் யுத்தியு
டையனவல்ல என்று தனியிடமாற்றின்;-
விலங்குகள் யுத்தியுடையனவல்ல,
யாணுகள் விலங்குகள்; ஆகவே
யாணுகள் யுத்தியுடையனவல்ல என்று முடியும்.

காமானிள்.

அன்னங்கள் பறவைகள்,
பறவைகள் காலுடையன; ஆகவே
காலுடையன சீல அன்னங்கள்” —என்னுநெய்யாயி
தத்தைக் காராடா என்னும் முதனிவலத்துறைக்குக்
கொணர்ந்து, தத்துவசூத்திரத்தால் நேர்முகமாய்ச் சித்
தாந்தஞ்செய்யும்படி, சாதனங்களை மாற்றி விசேடான்
வயசாத்தீயத்தை ஒன்பதாஞ்செய்யுளின்கீழ் உரைத்
தவண்ணஞ் சாமானியான்வயமாக்கின,-
பறவைகள் காலுடையன,
அன்னங்கள் பறவைகள்; ஆகவே
அன்னங்கள் காலுடையன என்று முடியும்.
இவ்விதமே, “பின்னர்முந்நிலப்பன்னைந்துறையையி
யைந்தமுதலினின்றுறையினில்,” நேர்முகமாய்ச் சி
த்தாந்தஞ்செய்துகொள்கு.

எ.அ   நியாய இலக்கணம்.

மறைமுகமாய்க்கொணர்தற்கு * உதாகரணம்

பாடோரோ.

“பிறர்குற்றம்நாடுவோர் தீமையைவிரும்புவோர்,
சிலவித்துவான்கள் தீமைவை விரும்பார்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்குற்றம் நாடுவோரல்லர்,-எ
ன்னுநையாயிதத்தின் சாத்தியம் மெய்மையன்றெனி
ன், அச்சாத்தியதாட்டாந்தத்தின் விரோதமாகிய “வித்
துவான்களெல்லாரும் பிறர்குற்றம்நாடுவோர்” என்னு
ந்தாட்டாந்தம் மெய்மையென்று முடியும்; அங்ஙனமே
ல், “வித்துவான்களெல்லாருந் தீமையைவிரும்புவோ
ர்” என அச்சாதனங்களொன்றிலே முடிந்துநிற்கவே
ண்டியது; ஆனால் அப்படியின்றி, “சிலவித்துவான்கள்
தீமையைவிரும்பார்” என்றுசாதனம் நின்றலால், அச்
சாதனத்தின் விரோத தாட்டாந்தத்தினால் முடியுஞ்சா
மானியான்வயசாத்தியமும் மெய்மையன்றும்; ஆகவே
முன்னர்நின்ற விசேடவியதிரேகசாத்தியம் பொய்மை
யன்றும்; பொய்மையன்றெனவே அது மெய்மையே
யாம்.

மேலைஉரைத்த நையாயிதத்தை நேர்முகமாய்க்கொ
ணர்ந்து சித்தாந்தஞ்செய்யவேண்டின், ஒன்பதாஞ்செ
ய்யுளின்கீழ் உரைத்தவண்ணம் பூர்வசாதனத்தை ம
றையிடமாற்றி உத்தரசாதனத்தை விசேடான்வயமா
ய்க்கருதி,—

தீமையைவிரும்பாதோர் பிறர்குற்றம்நாடுவோரல்லர்,
சிலவித்துவான்கள் தீமையைவிரும்பாதோர்; ஆகவே
சிலவித்துவான்கள் பிறர்குற்றம்நாடுவோரல்லர் எ
ன்று பீரையோ எனுந்துறையில் முடித்துக்கொள்க.

மறைமுகசித்தாந்தமானது சிலவிடங்களிலேயோ
அதிகபொருணயமும் நியாயவலியுமாய்த் தொனிக்கும்;
இன்னது இப்படியல்லவென்றுமறுக்கின், இது விபரீத
மெனக்காட்டுவது. அனுபவானுமானமானது நேர்முக
சித்தாந்தத்தையே மிகுதிபற்றி அவாலிவரும். கணிதா
னுமானத்திலேயோ மறைமுகசித்தாந்தம் அதிக தொ
னிப்பினதாய் நிற்கும்; ஆயினும், ஏற்றபொருடருணங்
காலமிடங்கட்கியைய நேர்முகமும் மறைமுகமும் வந்
து பயிலும்

தன்மைத்தாட்டாந்தம்.

எகூ

இம்படியே பின்னர்முந்நிலைப்பன் ணந்துறையையீ
யைந்தழதலினி னூற்றுறையினீற்கோணர்ந்துசித்தாந்த
ஞ்செய்யுமிடத்து, சாத்தியத்தை அருத்தாபத்தீயான் இ
டம்மாற்றவேண்டியும்வரும்.

உகூ. என்றிதுகாறுமுரைத்தனஞ்சுத்தசுயம்பிதமா
நன்றுநையாயித்தாட்டாந்தரங்கணவில்வமினித்
துன்றியதன்மையதாட்டாந்தரஞ்சொல்விசேடகமித்
தன்றிவிசேடியஞ்சாரூமேனுந்தன்மைத்தாட்டாந்தமே.

இ--யுள், தன்மைச்சுயம்பித தாட்டாந்தத்
தை * உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். என்றிதுகாறுமுரைத்தனஞ்சுத்தசு
யம்பிதமா நன்றுநையாயித்தாட்டாந்தரங்கள்
-நன்கிதான சுத்தசுயம்பிததாட்டாந்தமும் நை
யாயிதமும் (இன்னின்ன இலக்கணங்களையு
டையன) என்று இவ்வளவும் உரைத்தோம்.

நவில்வமினித்துன்றியதன்மையதாட்டாந்த
ரம்-இப்பொழுது, (சுயம்பிதத்தை)சார்ந்துவரு
ந் தன்மைத்தாட்டாந்தத்தைச் சொல்லுவாம்.

சொல்விசேடகமித்தன்றி விசேடியஞ்சாரூ
மேனுந் தன்மைத்தாட்டாந்தம்-தன்மைத்தா
ட்டாந்தம் என்பது விசேடியமானது சொல்
லும் விசேடகத்துடன் இன்னதன்மையாகச்

தன்மைச் சுயம்பித தாட்டாந்தத்தைத் தன்மைத்
தாட்டாந்தமென்று உரைத்துக்கொள்க. முன்னர்மொ
ழிந்தவாறே தாட்டாந்தமீதுவும் சுயம்பிதம் சம்பாவி
தம் எனும் இருபகுப்பாயும், அவற்றுளொன்றாயசுயம்பி
தமானது சுத்தசுயம்பிதம், தன்மைச்சுயம்பிதம் என்
றிருபகுப்புகளாயும், ஒழிந்தசம்பாவிதமானதுசங்கேதம்
வியோகம் என்றிருபகுப்புகளாயும், வருமென்றறிக. ம
ழைபெய்தது, -சுத்தசுயம்பிததாட்டாந்தம்; மழைநன்ற
யப்பெய்தது, -தன்மைத்தாட்டாந்தம்; மழைபெய்யுமே
ல்நாடுசெழிக்கும், -சங்கேததாட்டாந்தம்; இப்பருவம்மா
ரிகாலம் அல்லதுசோடைகாலம், -வியோகதாட்டாந்தம்

40 நியாய இலக்கணம்.

சாரும் என்று குறிக்கும்.—என்றவாறு.

நன்மையெனுஞ்சொல் நன்றி நன்று எனவுந் தோன்மை தொன்று எனவும் வருமாறுபோல, தன்மை தன்றியெனத்திரிந்துவந்தது; தன்றியென்பதைத் தண்டி யெனத்திரித்து வழங்கலுமுண்டு.

தன்மைத்தாட்டாந்தக்தைப்பற்றி ஏழாஞ்செய்யுளி ன்கீழ்க்காண்க.

தன்மைத்தாட்டாந்தத்திற்கு உதாரணம்,—

அரசன் சநிதியாய் இறந்தான்.

தூதன் விரைவில்வந்தான்.

மறை பெய்யும்போலே. இவ்வதாகரணங்களிலே, சநிதியாய், விரைவாய், போலே, எனுஞ்சொற்கள் விசேடிய விசேடகங்கள்சாரும் தன்மையைவிளக்கிநிற் றலால் இத்தாட்டாந்தங்கள் தன்மைத்தாட்டாந்தங் களாயின. †

அரசன் இறந்தான்; தூதன்வந்தான்; மறைபெய்யும், என்பன சுத்தசுயம்பிததாட்டாந்தங்கள். சுத்தசுயம்பித தாட்டாந்தத்திற்குந், தன்மைச்சுயம்பிததாட்டாந்தத்தி ற்கும் உள்ளவிசுற்பத்தையும் இங்ஙனங்கண்டுகொள்க.

உஎ. மேவியதன்மைமொழிகளைப்பாதமிரண்டிடுகு ன்றிற

முவிமுடிப்பினத்தன்மையதாட்டாந்தரஞ்சுத்தமாம் தாவுமிசைத்திரிபாற்றன்மைத்தாட்டாந்தரமுதல வாவும்பலதனித்தாட்டாந்தரத்துவகைமுடிபே

இ—யுள், தன்மைத்தாட்டாந்தத்தை மே

மேதததாட்டாந்தரமேசுயம்பிதஞ்சம்பவிதம் ஒதுஞ்சுயம்பிதஞ் சுத்தமுந்தன்மையுமேன்றிரண்டாம் மீதன்னுவயம்வெதிரேகமேவுமேத்தாட்டாந்தமும் வீதஞ்செய் சாமானியமேவிசேடம் விரித்தறியே. ஏழா ஞ்செய்யுள்.

† கடல் ஏல்லென இரைந்தது; புட்பங்கம்மென்று மணத்தது;—உலகந்தானாய்த் திருட்டியாகாது; “சார்பி னிற்றேன்றுமெல்லாந் தருபவனில்லை; உலகமெங்கு ம்பொள்ளெனப்பரந்தது; ஆயுள்கொன்னேகழிந்தது;” இன்னபிறவுந்தன்மைத்தாட்டாந்தங்களாம்.

தன்மைத்தாட்டாதாம்.

அக

லும்விரித்தும், இசைத்திரிபு இன்னதென்று விரித்தும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். மேவியதன்மைமொழிகளைப்பாதமி ரண்டினொன்றிற் றுவிமுடிப்பினத்தன்மைய தாட்டாந்தரஞ்சுத்தமாம் - (தன்மைத்தாட்டா ந்தத்திலே) வருகின்றதன்மைவிளக்குஞ் சொ ற்களை (அத்தாட்டாந்தத்தின்) இரண்டுபாதங்க ளுள் ஒன்றினுடனேசார்த்திமுடித்தால் அத்த ன்மைத்தாட்டாந்தமானது சுத்தசுயம்பிதமா கும்.

தாவுமிசைத்திரிபாற்றன்மைத்தாட்டாந்தர முதல வாவும் பலதனித் தாட்டாந்தரத்துவ கைமுடிபு-(தாட்டாந்தத்திற் பயிலுஞ்சொற்க ள்மேற்) பாய்கின்ற * ஒசைவிகற்பத்தினாலே தன்மைத்தாட்டாந்தமுதலியவை யெல்லாம் பலதனித்தாட்டாந்தங்களின் வகையையும் முடிபையும் அவாவும். எ—று.

* ஒசைவிகற்பம் என்றது ஒலிவேறுபாட்டை; இ து பல்லசைமொழியின் ஓரசையிலேயும், சொற்றொ டை வசனத்தொருமொழியிலேயும் சொற்றொடைய வசனத்தின் எடுத்தல் படுத்தலோசையெனும் ஆரோ சணா அவரோகண ஒலியிலேயும், பெரும்பான்மைபற் றிளநம; மேலையுரைத்த இசைத்திரிபென்ற ஒசைவி கற்பமோ சொற்றொடையசனத்தொருமொழியிலேவ ரும். நீர் நானா நகரிக்குப்போவிரா' காவிரியாறு வச ந்தனிற்பெருகுமா' இவ்வகையான வசனங்களிலே இசைத்திரிபிற்கொப்ப, தாட்டாந்தங்களோ பொருண் முடிபிற்பலவாம். சொற்றொடையிலே தாட்டாந்தமொ ன்றேயெனினும் பொருண்டையிலோபலவாம்; உதா ஶரணாய்,--"ஆரசன் வந்தான்" என்பது பொருண் டையளவிலோ இரண்டுதாட்டாந்தமாம் இசைத்திரி பினது நயச்சையும் இங்ஙனங் கண்டுக்கொள்க.

42

நியாய இலக்கணம்.

தன்மைச் சுயம்பிததாட்டாந்தங்கள் பயின்னுவரும் நையாயிதமானது தன்மைச்சுயம்பிதநையாயிதமாம்.

உலகந்தானாய்த்தோன்றது, என்னுமிடத்து, தானாய் என்பதைத்தோன்றது எனும் விசேடகபாதத்துடனே ஷ்ட்டியும், அவன்சொன்னது முற்றும்பொய், என்னுமிடத்து, முற்றும் என்பதை அவன்சொன்னது எனும் விசேடியபாதத்துடனே ஷ்ட்டியும், முடிப்பின், அத்தன்மைத்தாட்டாந்தங்கள் சுத்தசுயம்பிதங்களாய்நிற்கும். இப்படி முடிந்துநிற்குந் தன்மைத்தாட்டாந்தங்களும், அவற்றன்வரும் தன்மைநையாயிதங்களும் சுத்தசுயம்பிதங்கட்கு மேலையுரைத்த இலக்கணங்களவாயும் விதிகளாயும்பெற்றுமுடியும் என்றும் புந்தியிலே நன்கமைத்துக்கொள்க.

“ஆய்தமுயிர்மெய்யன்று” எனுந்தாட்டாந்தமானது, இசைத்திரிபினாலே,--

ஆய்தம் உயிர்மெய்யன்று எனப்பிளந்திசைக்கின், ஆய்தமானது உயிர்மெய்யாகிய சார்பெழுத்தல்லவென்று பொருள்படநிற்கும்.

ஆய்தமுயிர் மெய்யன்று, எனப்பிளந்திசைக்கின், ஆய்தமாகிய உயிரெழுத்து மெய்யெழுத்தல்ல எனப்பொருள்பட நிற்கும்.

ஆய்தம் உயிர்மெய் அன்று. எனப்பிளந்திசைக்கின் ஆய்தமானது உயிருமன்று மெய்யுமன்று எனப்பொருள்படநிற்கும்.

“வைத்தியநாததம்பிரானின் இலக்கண விளக்கம், பவணந்திமுனியின் நன்னூலவெல்லச் செய்ப்பட்டதன்று” எனுந்தாட்டாந்தத்தை இசைத்திரிபாற்

இத்தாட்டாந்தம் இசைத்திரிபாற் பலதாட்டாந்தங்களின் பொருணடை எய்தும். போலினியாயம் விவாதற்கு இஃதோர்வருவாயாம்; ஆகலான், நியாயிக்குங்கால் இசைத்திரிபையுங்கருத்திலே அமைத்துக்கொள்ளவேண்டியது. விகடகவிகளே பெரும்பாலும் இசைத்திரிபாற்பிறர்க்கு வினோதம்விவனவிப்போர். இசைத்திரிபானது பொருணயமின்றிவரிற் சொன்னயமின்றும்; உதாகரணமாய், ஊர்மன்று, கண்ணிமை, செலிப்புலவொலி, கட்புலவடிவம்; இவற்றுள் மன்று இமை

இசைத்திரிபு.

யுந்

பிளந்திசைக்கின், பலதனித்தாட்டாந்தத்தின் வகையையும் முடிபையும்பெறும் என்று அறிக.

“இசைத்திரிபாற்றன்மைத்தாட்டாந்தரமுதலவாவும் பலதனித்தாட்டாந்தரத்துவகைமுடிபே” எனவும் “எழுத்தியறியாப் பொருடிரிபுணர்மொழி இசைத்திரிபாற்றெளிவெய்தும்” எனவும் உரைக்கவே, -பேசுங்காலன்றி எழுதுங்கால் இசைத்திரிபால் விளையும்பொருளாவிளக்குமபடி சொற்களத்தொடரத்தீரட்டியும் பிளந்தும் ஏற்றசொற்களில் இசையுறுத்தியும் வழங்கலுந்தகும் என்றும் ஒலிக்கும்.

“ஆய்தம்உயிர் மெய்யன்று” என்பதை ஆய்தம் உயிர்மெய்யன்று எனவும், ஆய்தம் உயிர்; மெய்யன்று எனவும், ஆய்தமுயிர் மெய்யன்று எனவும், ஆய்தம் உயிர்மெய் அன்று எனவும் ஏற்றவாறு சொற்களத் தொடரத்தீரட்டியெழுதுக.

கொற்றன் முந்தைநாளெட்டுநாழிகையளவில் இங்கேவந்தான், என்பதைக் கொற்றன் என்பதில் இசையுறுத்தின், பின்னொருவரல்லக் கொற்றனே யென்று பொருளாம்; முந்தைநாள் என்பதில் இசையுறுத்தின், பின்னொருநாளில்ல முந்தைநாளேயென்றுபொருளாம்; எட்டுநாழிகை என்பதில் இசையுறுத்தின், பின்னொருநாழிகையிலல்ல எட்டுநாழிகையளவிலேதான் என்றுபொருளாம்; இப்படியே மற்றுஞ் சொற்களிலும் இசையுறுத்திக்கண்டுகொள்க.

இசைத்திரிபுகாரணமாய்ப் பலபொருட்பட முடியுந்தாட்டாந்தத்தில், நாம்பேசும் நியாயத்தை வலியுறுத்த எடுத்துக்கொண்ட துணிபொருள் இன்னதென்று நன்குதெளியவேண்டியது. அப்படித்தெளியாமல், வாதி யொருபொருளிலும் பிரதிவாதி வேறொருபொருளிலும் ஒருதாட்டாந்தத்தைப் பிரயோகிக்கின், குதர்க்கம்பிறக்

ஒலி வடிவம் என்னுமொழிகளையே இசையுறுத்தவேண்டும்; ஆகலான், இசைத்திரிபிற் பொருணயஞ் சொன்னயங்கருதி அமைத்தாலன்றிச் சிறப்பின்றும்.

ஆகவே பொருணயஞ்சொன்னயங்கருதாது மொழிகளாப் புணர்ச்சிவிதீகட்கமைவென்று ஒருங்குத்தீரட்டித் தொடரெழுத்தாய் எழுதுவது சிறப்பன்றும்.

அச நியாய இலக்கணம்.

தம்; வாதியேனும் பிரதிவாதியேனும் ஒருக்கால் ஒரு பொருளிலும் பின்னொருக்கால் வேறொரு பொருளிலும் பிரயோகிக்கிற்போலி பிறக்கும்.

* மன்றிலே விவகரிக்குங்கால், தாட்டாந்தமொன்றிலேயுள்ள பலதனிப்பொருளையும் முறையே தனித்தனி ரூபிகரிக்கவும்வேண்டிவரும், உதாகரணமாய்,—

“சேனாபதி அரசண மனசார வன்மததாற்கொன்றன்” என்பதில் மந்திரியல்லச் சேனாபதிதான் கொன்றன் என்றும், பின்னொருவனையல்ல அரசணயேகொன்றன் என்றும், நிணயாப்பிரகாரமல்ல மனசாரவே என்றும் தர்செயலாயல்ல வன்மஞ்சாத்தீதேயென்றும், தனித்தனி ரூபிகரிக்கவேண்டியதென்றறிக.

உஅ பேசும்பாலித்தாட்டாந்தரம்பல் சுயம்பிதமே வாசிரோடையாநியாயத்தொனிப்புசம்பாலிதம்பால் வீசலிலலாதுசம்பாலிதசாதனத்தாலனுமை பேசினதைக்கொள் சுயம்பிதமாப்பொருட்பேறளவே.

இ--யுள், சம்பாலித்தாட்டாந்தம் இப்படி வருமென்றும், சுயம்பிதநையாதித்ததை மேலும் ஒருவாறுவிரித்தும், உணர்த்துகின்றது.

மன்று என்பது பிரசைகளின் குறைமுதலியன விளங்கி நிறைமுதலியனபுரியும்மன்சபை. விவகரித்தல் என்பது வழக்காடுதல். தர்ம்ம நெறியின்வழவி அதர்ம்ம வழியிலொழுதுவோரையடக்கி, பிரசைகளுக்குப்பிரசாந்தி செல்வவிருத்தி சம்பத்துச்சேமம்முதலிய சற்காரியங்களைப் படைத்து, அன்னைபோற்றன்னயங்கருதாது ஆதரிக்கும் மன்னனீவீற்றிருக்குஞ் சபையே மன்று எனப்படும். செங்கோன்மைநெறியைத் தழுவாது கோடுங்கோன்மையையேபழகிய மன்னனதுசபையாகிய மன்றிலேறி விவகரிக்கப்படுவது பொருளுந் தொலைந்து அருமைபெருமையுங் குலைந்து மனோசாந்தியுங் குன்றுதற்கோர் நன்னெறியாகிய புன்னெறியாம்; ஆகவே; இராச்சியபரிபாலனத்துக்குரிய இலட்சணஞ் செறிந்து தர்ம்ம வடிவம் நிறைந்தோரே மன்னர் எனும்பெயர்க்கு உரியார்.

சம்பாவிதசாதனம்.

அரு

இஃள். பேசுசம்பாவிததாட்டாந்தரம்பல்
சுயம்பிதமே வாசிரோடையாம்--(முன்னர்)
உரைத்தசம்பாவிததாட்டாந்தமானதுபல சுய
ம்பிததாட்டாந்தங்களால் வருந்தோடையாம்.

நியாயத்தொனிப்பு சம்பாவிதம் பால் வீசலி
ல்லாது சம்பாவிதசாதனத்தாலனுமை பே
சினதைக்கோள் சுயம்பிதமாப்போருட் பே
றளவே--நியாயித்தலின் தொனிப்பானது சம்
பாவிதத்திலே தாவாதபடி சம்பாவிதசாதனத்
தினாலே சம்பாவிதசாத்தியத்தை அனுமித்தா
ல், அந்தநியாயத்தைப் பொருண்மாத்திரத்தி
லே சுயம்பிதநியாயமாகக்கோள். எ--று.

ஆசில் என்பது குற்றமின்றிய எனும் பொருடரும் அ
டை.

சம்பாவிததாட்டாந்தமானது இரண்டுமுதலாய சுய
ம்பிதங்கள் புணர்ந்துவரும். சம்பாவிததாட்டாந்தம் இ
ன்னதென்பதை ஏழாஞ்செய்யுளின் கீழ்க்காண்க.

சம்பாவிததாட்டாந்தத்திற்கு உதாகரணங்கள்.

கர்த்தாவின்றேற் பிரபஞ்சகாரியமும்ன்றும்.

* காரியமுண்டெனிற் காரணமுண்டு.

* காரணமின்றி எங்ஙனெனுங் காரியமின்றும். கா
ரணகாரியங்கட்கு நிலையும் நிருவகற்பமுமான சம்பந்
தம் உண்டென்று மாந்தரதுபுந்தியிலே இயற்கையுஞ் ச
கசமுமான ஒரு பிரஞ்சை கிடக்கின்றது; ஆனதினாற்
றன் மாந்தர் காரியமேதவனாக் காணுமிடத்துங் காரண
த்தைவினாவுவது. காரணகாரியத்தோடர்பு அனுபவ
ஞானமன்றும்; அனுபவத்தினாலே இன்னகாரியத்துக்கு
இதுகாரணமென்று அறிகின்றனம்; இப்படிக்காரியத்
தைக்காணுமிடத்துப் புந்தியானது காரணத்தை வினா
வுவதென்ணயெனின், அப்புந்தியிலே காரணகாரிய
ங்கட்கு நிருவகற்பமான சம்பந்தமுண்டென்று ஒரு பி
ரஞ்சை சகசமாயிருந்து உணர்த்துவதினாற்றான். காரி
யத்தின் இருப்பினாலும் நிருவாகத்தினாலுங் காரணத்தின்
இருப்பும் இலட்சணமுஞ்சீர்திக்கலாம்.

யுக நீயாய இலக்கணம்.

சுகத்துஇயற்கையாய் அல்லதுசெயற்கையாயுள்ளது.

உலகம் ஆதி அல்லது அனாதியானது.

நெடுங்கடலுந்தன்னீர்மைகுன்றுந் தடிந்தெழிலி தானல்காதாகிவிடின.

நீரேனுந் தீயேனுங் காற்றேனும் அழிக்கும்.

நியாயத் தொனிப்பு சம்பாவிதம்பால் வீசலில்லாது சம்பாவிதசாதனத்தாற் சாத்தியம் அனுமித்தற்கு உதா கரணங்கள்,—

* மனுஷனெவனுஞ்சற்குணன் அல்லதுதுர்க்குணன்,

துரியோதனன் ஒருமனுஷன்; ஆகவே

துரியோதனன் சற்குணன் அல்லது துர்க்குணன்.

திருவுளச்செயலியாதும் நலமேயாம், [வே

தரித்திரம்இயல்பாய்வரின் திருவுளச்செயலாம்; ஆக

தரித்திரம்இயல்பாய்வரின் நலமேயாம்.

இந்நையாயிதங்களிலே சம்பாவிதசாதனத்தாற் சாத்தியம்பேசியும், நியாயத்தொன்ப்போ சம்பாவிதம் பால்வீசாமல் நின்றதால், இவை பொருளளவிலே சுயம்பிதநையாயிதங்களாம்; ஆகவே, அவைக்குடரத்தவிதிகளானே முடியும் என்றறிச; எனவே, சம்பாவிததாட்டாந்தங்கனையுடைய நையாயிதமெல்லாஞ் சம்பாவிதநையாயிதமாம் என்றொருநியதியில்வையெனவுணர்க.

சுயம்பிதநையாயிதத்திற்கு மேலையுரைத்த இலக்கணவிதிகளானும், சம்பாவிதநையாயிதத்திற்கு இப்பா

“மனுஷனெவனுஞ் சற்குணன் அல்லது துர்க்குணன்” என்பது வியோகதாட்டாந்தம்; வியோகதாட்டாந்தத்தை மேலையுரைக்குமிடத்துக் கண்டுகொள்க.

“தரித்திரம் இயல்பாய்வரின் திருவுளச்செயலாம்” என்பது சங்கேததாட்டாந்தம். சம்பாவிதசாதனத்தாற் சாத்தியம் அனுமிக்குமிடத்து, நியாயத்தொனிப்பு (நியாயநடைவலி) சம்பாவிதத்திலே தாவாமனிற் பின், அந்த நியாயஞ் சுயம்பிதநையாயிதமாம்.

தரித்திரம் இயல்பாய்வரிற்றிருவுளச்செயலாம்,

தரித்திரமியல்பாய் வரும்; ஆகவே

அது திருவுளச்செயலாம்;—என்று நியாயக்குமிடத்து, நியாயத்தொனிப்பு சம்பாவிதத்திற்குவிச சம்பாவிதநையாயிதம்முடிந்தது.

சம்பாவிதநையாயிதம்.

அள

லுரைக்கும் இலக்குணவிதிகளானும், அவ்விருவகை நையாயிதங்கட்குமுள்ள விகற்பந்தெளிந்துகோள்க.

உகூ. அளவைநியாயித்தல் சம்பாவிதத்தமைந்துற்ற தேனீன்

வளமை சம்பாவிதநையாயிதமந்நியாயமிரண் டுளது சம்பாவித சாதனம் பூர்வஞ்சுயம்பிதமேற் கிளர்சாதனமுத்தரமேனுஞ்சாதனங்கீழ்வருமே.

இ--யுள், சம்பாவிதநையாயிதம் இன்ன தேன்றும், அதன்வகை இத்துணையென்றும், சம்பாவிதநையாயிதத்துச் சாதனங்கணிற் கும் முறை இவ்வாறென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ—ள். அளவைநியாயித்தல் சம்பாவிதத் தமைந்துற்றதேனீன் வளமை சம்பாவிதநையாயிதமந்நியாயம்,--(மேய்மையை) அளத்த ற்கருவியாகிய நியாயித்தலானது சம்பாவிதத் திலேயே அமைந்துகிடக்குமேனீன் அந்த நியாயம் சம்பாவிதநையாயிதமாம்.

அந்நியாயமிரண்டுளது,--அச்சம்பாவித நையாயிதம் இருவகையாயுள்ளது.

சம்பாவிதசாதனம் பூர்வஞ்சுயம்பிதமேற் கிளர்சாதனமுத்தரமேனுஞ்சாதனம்,--(சம்பாவிதநையாயிதத்திலே, சுயம்பிதநையாயிதத்திற் போலன்றி) சம்பாவிதசாதனமோ பூர்வ சாதனமென்றுஞ்சுயம்பிதசாதனமோ உத்தர சாதனமென்றும்நிற்கும்.

சுயம்பிதநையாயிதத்திலே, பூர்வபதமும் மத்தியபதமும் புணர்ந்துவருஞ்சாதனம் பூர்வசாதனம் எனப்படு ம்; அதனத்துறைகளிலும் நிலைகளிலும் விரித்துரைத்தாம்; கண்டுகோள்க.--சம்பாவிதநையாயிதத்திலே யோ, சம்பாவிதநியாயத்துக்குப் பீடிகையான சம்பாவிததாட்டாந்தமே பூர்வசாதனம் எனப்படும்; உதாக்கரண

அ.அ. நியாய இலக்கணம்.

கீழ்வரும், - (சம்பாவிதநையாயிதவகைகளி
ரண்டும்) மேலைச்செய்யுட்களில்வரும். எ-று.

வளமைஎன்பது பொருட்செழுமைஎனும் அர்த்தந்த
ரும் அடை.

அந்நியாயம் என்றது தாப்பிசைப்பொருண்மேனின்
றது.

பூர்வசாதனம் - சாத்தன் சுரமுடையனேல்நொயுடைய
ன்; உத்தரசாதனம் - சாத்தன்சுரமுடையன்; ஆகவே
சாத்தியம் - அவன் நொயுடையன்; - என்று நியாயிக் குமி
டத்து, நியாயம் சம்பாவிதத்தமைந்து நின்றலின், கீந்நி
யாயஞ் சுயம்பிதநையாயிதமன்று, சம்பாவிதநையாயி
தம் என்றும்.

சம்பாவிதநையாயிதத்தின் இருவகையாவன, -

சங்கேதநையாயிதம், வியோகநையாயிதம்.

சம்பாவிதசாதனம் என்பது சம்பாவிததாட்டாந்த
மாய்நிற்குஞ் சாதனம் ஆம். (சம்பாவிததாட்டாந்தம் இ
ன்னதேன்று தாட்டாந்தத்திலே முன்னர் உரைத்தாம்.
சம்பாவிதம் என்பதையும் அங்ஙனம் உரைத்தாம்; உ
ண்டுகொள்க.)

இருபத்தேட்டாஞ்செய்யுளின்கீழ் உதாகரித்திருக்கின்
ற நையாயிதங்களிலே சம்பாவிததாட்டாந்தம் வந்துப
யின்றும், நியாயத்தொனிப்போ சம்பாவிதத்திற்குவா
னிற்றலின், அவற்றைச் சுயம்பிதநையாயிதங்களென்
றும், இங்ஙனம் உதாகரித்திருக்கின்ற நையாயிதத்திலோ
சம்பாவித தாட்டாந்தமும் பயின்று நியாயித்தலுஞ் ச
ம்பாவிதத்திலேயே தாவிநின்றலின், இதனைச் சம்பா
விதநையாயிதமென்றும், உரைத்தனமென்று தெளிந்
துகொள்க.

மாய், - பூர்வசாதனம் - இப்பருவங் கார் அல்லதுகூதிர்
அல்லது பனி அல்லது வேனில்; உத்தரசாதனம் - இது
கார் கூதிர் அன்று; ஆகவே சாத்தியம் - இதுபனியல்லது
வேனிற்பருவமாம்; - இங்ஙனம் எடுத்துக்கொண்ட சம்
பாவித நியாயத்துக்குப் பீடிகை பூர்வசாதனமேயன்றி
மற்றையவல்ல.

சங்கேததாட்டாந்தம்.

அக

நா. வருமீர்சுயம்பிததாட்டாந்தரங்களுளொன்றின் தருமாறுலவருத்தாபத்தியதுசங்கேதமதின் (மற்ற மருவேதுமேல்வினாகாரியம்மன்னுசம்பந்தமதில் ஒருவாதுமெய்பொயொடுங்கிடுஞ்சுத்ரமுரைக்குவமே.

இ--யுள், சங்கேததாட்டாந்தமின்னதேன் றும், அதன் மெய்மை பொய்மையைத் தேளியுமாறு இப்படியென்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ--ள். வருமீர்சுயம்பிததாட்டாந்தரங்களுளொன்றின்மற்ற தருமாறுலவருத்தாபத்தியது சங்கேதம்-சங்கேததாட்டாந்தம் என்பது (ஒருசம்பாவிததாட்டாந்தத்தில்) வருகின்றசுயம்பிததாட்டாந்தமிரண்டனுள் ஒருதாட்டாந்தத்தால் மற்றது விளையும்படி நடக்கும் அருத்தாபத்தியையுடையதேயாம்.

அதின் மருவேதுமேல்வினாகாரியம்மன்னுசம்பந்தமதில் ஒருவாதுமெய்பொயொடுங்கிடம்--அச்சங்கேததாட்டாந்தத்துள் அமைந்துகிடக்கின்ற ஏதுவுக்கும் அதில் விளையுங்காரியத்துக்குமுள்ள சம்பந்தத்திலேயே (அத்தாட்டாந்தத்தினது) மெய்மையும் பொய்மையும் நீங்காதோடுங்கும்.

* சுயம்பிததாட்டாந்தங்களிலே மெய்மை பொய்மை விசேடிய விசேடகத் தொடர்பாற் றெளியுமாறு போல, சங்கேததாட்டாந்தத்திலேமெய்மைபொய்மை ஏதுகாரியத்தொடர்பாற்றெளிகின்றனம். ஏதுவுங் காரியமுந் தனித்தனி பொய்மையேயாயினும் அவற்றால் வருஞ் சங்கேததாட்டாந்தம் மெய்மையாதலுமுண்டு; அவை தனித்தனி மெய்மையேயாயினும் அவற்றால் வருஞ் சங்கேததாட்டாந்தம் பொய்மையாதலுமுண்டு. ஆகலான், "மருவேதுமேல்வினாகாரியம் மன்னுசம்பந்தமதில் ஒருவாதுமெய்பொயொடுங்கிடும்" என்று செய்யுளிற்றந்துரைத்தாம். மேலே இதனை விளக்குவம்; கண்டுகொள்க.

கூ0 நியாய இலக்கணம்.

சூத்ரமுரைக்குவம்--(தத்துவசூத்திரத்தான
ன்றி வேறுசூத்திரங்களானும் சம்பாவித நை
யாயிதங்களின்சித்தியை அளக்கும்படி) சூத்
திரங்கள் மேலைச்சொல்வரும்.--என்றவாறு.

சங்கேததாட்டாந்தமேதனிலேயும் கிரண்டு சுயம்பி
ததாட்டந்தங்கள் மாத்திரம் வந்து பயிலும்; உதாசரண
மாய்,—

மழைபெய்யுமேல், நாடுசெழிக்கும்; இச்சங்கேததா
ட்டாந்தத்துள், மழைபெய்யும்,—நாடுசெழிக்கும்,—என்
னும் இரண்டு சுயம்பிததாட்டாந்தங்கள் வந்து நிற்கின்
றமைகாண்க.

அவர் வருவரேல் உய்வேன்;—

அவர் வந்தீலரேல் மாய்வேன்;—

கருமம் உண்டென்றிற் கருத்தாஉண்டு;—

கருத்தாலின்றேற் கருமமின்று; இவ்வகையான
தாட்டாந்தங்களே சங்கேததாட்டாந்தங்களாம்; (ஏல்
எனின் ஆல் முதலியன* சங்கேதத்தைக்குறிக்கும்மொ
ழிகளாகும்.)

சங்கேததாட்டாந்தத்துள்வருஞ் சுயம்பிதமிரண்டனு
ள், மற்றது விவாதற்கிடனாய் நீந்தும் ஒருதாட்டாந்தத்
தை ஏதுஎன்றும், ஏதில்விவாதந்த தாட்டாந்தத்தைக் கா
ரியம் என்றுஞ் சொல்லுக; உதாசரணமாய்,—

—ஏது—கருத்தாலின்றேல்,

—காரியம்—கருமமின்று.

வருவரேல், வருவரெனின், உலகஞ்சொயம்பெனி
ன், காரணமில்லாதிருந்தால், காரணமுண்டாயின், கட
வுள் அரசுபுரியின், இதுபொன்னேல்,—இவ்வுதாசரண
ங்களினிந்தும் ஏல் எனின் முதலியன சங்கேதமொழி
களாகும். சங்கேதமானது முக்காலங்களையும் பற்றிப்
பெயரினும், பெரும்பான்மையும் நிகழ்காலசம்பவத்தி
ன் சங்கையையேனும் எதிர்காலசம்பவத்தின் சந்தே
கத்தையேனும் பற்றியேவரும்; “இவரிடத்துச் செல்வ
முண்டேல்” என்பது நிகழ்காலசம்பவத்தின் சங்கை
யையுங் குறிக்கும்;—எதிர்கால சம்பவத்தின் சந்தேகத்
தையுங் கருதும்; ஆகலான் இவ்விரண்டனையுந் தெளி
ந்துமொழிவதே விழமம்.

சங்கேததாட்டாந்தம்.

கூக

எது—மழைபெய்யுமேல்,

காரியம்—நாடுசெழிக்கும்; இங்கேமழைபெய்தலிலே நாடுசெழித்தல் சார்ந்துநின்றலின், “மழைபெய்யுமேல்” என்பது ஏதுவும், “நாடுசெழிக்கும்” என்பது காரியமும், ஆயின.

சம்பாவிததாட்டாந்தத்துள் ஏது முன்னருங் காரியம் பின்னரும் வருவதே நெறியாயினும், “ஏரினுழர் உழவர் புயலென்னும் வாரீவளங் தன்றிக்கால்” எனவும்; “சிறப்பொடுபூசண செல்லாது வானம்வறக்குமேல்” எனவும், ஏதுபின்னருங் காரியம் முன்னரும் வருதலும் அமையும்.

“ஏது மேல் விவளகாரியம் மன்னுசம்பந்தமதினொருவாதுமெய்பொயொடுங்கிடும்” என்றதெப்படியெனின்,—

“கடவுள் விகாரமடைவரேல் அவர் பரிபூரணலட்சணரன்று” என்னுமிடத்து, “கடவுள்விகாரமடைவர்” என்னும் ஏதுவும் “அவர் பரிபூரணலட்சணரன்று” என்னுங் காரியமும் தனித்தனி பொய்மையாய் விளங்கியும்,—“கடவுள் விகாரமடைவரேல்” என்றொரு ஏதுவைவிபாவிச்சின்; ‘அவர்பரிபூரணலட்சணரன்று’ என்றொரு காரியம்முடியுமாதலான், அச்சங்கேததாட்டாந்தம் மெய்யாம். *

“பவணந்திசமணனே லிலக்கணிதான் †” என்னு

“மாந்தர் யுத்தி புத்தியினரன்றேல் அவர்தத்தம்செயற்கு உத்தரவாதிகளன்றும்” என்னுமிடத்து, “மாந்தர் யுத்திபுத்தியினரன்று” என்னும் ஏதுவும், ‘அவர்தத்தம் செயற்கு உத்தரவாதிகளன்று’ என்னுங் காரியமும், தனித்தனியே பார்க்குங்காற் பொய்மையாய் நின்றும், அவ்விரண்டு தாட்டாந்தங்களையும் ஏதுகாரியங்களாகப் புணர்க்குமிடத்து, “ஒன்றினமற்றதருமாறுலவருத்தாபத்தியது” ஆகலான், அச்சங்கேததாட்டாந்தம்மெய்யாம்.

† பவணந்திசமணன் எனும் ஏதுவும் அவன் இலக்கணிதான் என்பதுந் தனித்தனி மெய்மையாய் நின்றும், பவணந்தி இலக்கணியென்ற காரியம் அவன் சமணனாயிருக்கும் ஏதுவால் விவளதலின்றாதலின்; அந்த முழுத் தாட்டாந்தமுமோ பொய்மையாம். ஆகலான், “மருவேதுமேல்விவளகாரியம்மன்னுசம்பந்தமதில் ஒருவாதுமெய்பொயொடுங்கிடும்.”

௯௨

நியாய இலக்கணம்.

மிடத்து, ஏதுவுங் காரியமுந் தனித்தனி மெய்மையாயி
ருந்தும் காரியம் ஏதுவில்வினாயாமையால், முழுத்தாட்
டாந்தமுமோ பொய்யாம்; ஆகலான், ஏது காரியங்களி
ன்சம்பந்தத்தொடர்பிலேயே மெய்மை பொய்மைகள்
ஒடுங்கி நிற்குமென்றுணர்க; ஆகவே, இன்ன நியாயஞ்
சித்தியுடைத்து என்னுமிடத்து (சாதனந்தம்மைமாத்தி
ரங் கருதுங்காற் பொய்யாயேனும் மெய்யாயேனுமிருந்
தும்) சாதனங்களிற் சாத்தியம் அவாவிமுடிகின்றது எ
ன்னும் பொருட்படுதலால், சங்கேததாட்டாந்தமானது
நியாயத்தின் சித்தியை வலியுறுத்தலாம் எனக்கொளி
னும் அமையும்; உதாகரணமாய்—

ஏது,—விலங்குகள் யுத்தியில்லனவும் யாண வில
ங்குமாயிருக்குமேல்;

காரியம்,—யாணயுத்தியில்லது; இங்கே, சுயம்பித
நையாயிதமொன்றை, அதன் வலியுறுத்தும்படி, சங்
கேததாட்டாந்தமாய் உரைத்திருக்கின்றது கண்டுகொ
ள்க.

௩௧. உரையேதினுக்கு உடம்படிற் காரியஞ் சாத்தியமாம்
வருகாரியத்தை மறுத்திடினேதும் மறுத்திடலாந்
தருகாரியத்தினையொப்பினுமேதை மறுத்திடினும்
மருவாதனுமிதமிப்பால்வகுப்பம்வ்யோகமதே.

இ—யுள், சங்கேத நையாயித சூத்திரங்கள்
இவையென்றும், சங்கேநையாயிதம் அனு
மானமாகா இடம் இவையென்றும், உணர்
த்துகின்றது.

இ--ள். உரையேதினுக்கு உடம்படிற் கா
ரியஞ் சாத்தியமாம்--சோல்லிய ஏதுமெய்மை
யென அங்கீகரித்தாற் காரியமும் மெய்மை
யென அனுமிதமாம்.

வருகாரியத்தை மறுத்திடினேதும் மறுத்தி
டலாம்—(ஏதன்பால்) வருகின்ற காரியம்மெ
ய்மையன்றென மறுத்தால் ஏதும்மெய்மைய
ன்றென மறுக்கலாம்.

சங்கேதநையாயிதசூத்திரம்.

கூங்

தருகாரியத்தினை யொப்பினுமேதை மறுத்திடினும் மருவாதனுமிதம்-- (அவ்வாறன்றி,) சோல்லியகாரியம் மெய்மையென்றுடம்படுவதினாலும் ஏதுமெய்மையன்றென்று மறுத்திவேதினாலும் அனுமானமாகியசாத்தியம் முடிவதில்லை.

இப்பால்வகுப்பம்வியோகமதே--இனி, வியோகதாட்டாந்தத்தை மொழிகுவாம். எ--று.

சங்கேதநையாயிதசூத்திரங்கள்,—

க. “ஏதினுக்குடம்படிற்காரி பஞ்சாத்தியமாம்.”

இச்சூத்திரத்தான் முடியும் நையாயிதங்களணத்தும் நிரனிவலச்சங்கேதமெனப்படும்.

உ. “காரியத்தை மறுத்திடினேதும்மறுத்திடலாம்.”

இச்சூத்திரத்தான் முடியும் நையாயிதங்களணத்தும்மறுதவலச்சங்கேதம் எனப்படும்.

சங்கேதநையாயித உதாகரணங்கள்.—

க. சாத்தன் சுரமுடையனேல் நோயுடையன்;

சாத்தன் சுரமுடையன்; ஆகவே

அவன் நோயுடையன். இது முதலாஞ்சூத்திரத்தான்முடிந்த நிரனிவலச்சங்கேத நையாயிதமென்றறிக.

“வருமீர்சயம்பிததாட்டாந்தரங்களொன்றின் மற்றதருமாறுலவருத்தாபத்தியது சங்கேதம்” ஆதலின், ஏதுமெய்மையென அங்கீகரித்தாற் காரியமும்மெய்மையென்று அனுமிக்கலாமேயன்றி, ஏதுமெய்மையன்றென மறுத்தாற் காரியமும் மெய்மையன்றென அனுமானமாகாது: காரியம் மெய்மையன்றென மறுத்தால் ஏதும்மெய்மையன்றென மறுக்கலாமேயன்றி, காரியமெய்மையென்றுடம்பட்டால் ஏதும் மெய்மையென்றுடம்படமுடியாது.

காரியமுண்டேற் காரணமுண்டு;

கடவுளின்சித்தம்போனடப்பரேற் கதியடைவா,

கசமுடையனேற் பிணியுடையன்;

பிணியிலனேற் கசமில்ன்;

காரணமின்றேற்காரியமின்று இவற்றிற்சான் க

கூசு

நியாய இலக்கணம்.

உ. காரியமுண்டென்றிற் காரணமுண்டு;
காரணமில்லை; ஆகவே
காரியமுமில்லை. இது இரண்டாங்குத்திரக்தான்
முடிந்த மறுதலைச்சங்கேதநையாயிதமென்றறிக.

ங. கருத்தாவின்றேற் காரியமில்லை,
கருத்தாவின்று; ஆகவே
காரியமில்லை நிரணிலைச்சங்கேதநையாயிதம்

ச. கருத்தாவின்றேற் காரியமில்லை,
காரியமுண்டு; ஆகவே
கருத்தாவுமுண்டு. மறுதலைச்சங்கேதநையாயிதம்.

இவ்வதாசரணங்களிலே முடித்துக்காட்டிய வாறன்
றி, காரியத்திணையொப்பினும் ஏதை மறுத்திடினும் ம
ருவாதனுமிதம் என்றறிக; உதாகரணமாய்,—

முதலாம் உதாகரணத்திலே முடித்தவாறன்றி, சாத்
தன் நோயுடையன் எனக் காரியத்தை ஒப்பின், சாத்
தன் சுரமுடையன் என்று ஏதுஅனுமானமாகாது; என்
ணையோவேனின், சாத்தன் சுரத்தாலன்றிக் கசம் து
ன்மம்முதலியபிறவாற்றாலும் நோயுடையனாயிருக்கலா
ம் ஆதலின்.

ஙஉ. தேறுஞ்சயம்பிததாட்டாந்தரங்கள்பிரிவையில்
வேறென்றியதிறையவற்றென்றெனுமெய்மையதாய்
ஏறும்வியோகநற்றட்டாந்தமெய்துசயம்பிதங்கள்
ஊறுஞ்சிலமறுத்தாலெஞ்சியவுடம்பட்டிடுமே.

ஒழுங்கே ஏதுவுக்கு உடம்பட்டுப் பின்னர் காரியத்
துக்கும் உடம்படலான், அன்னநையாயிதம் நிரணிலை
ச்சங்கேத நையாயிதம் எனும்பெயர்பெற்றது. காரிய
த்தை மறுத்துப்பின்னர் ஏதுவையும் மறுப்பின், அன்
னநையாயிதம் மறுதலைச்சங்கேத நையாயிதம் எனு
ம்பெயர்பெறும்.

அக்கினியுண்டேற் காந்தியுண்டு,
அக்கினியுண்டு; ஆகவே
காந்தியுண்டு. நிரணிலைச்சங்கேதநையாயிதம்.
அக்கினியுண்டேற் காந்தியுண்டு,
காந்தியில்லை: ஆகவே
அக்கினியில்லை. மறுதலைச்சங்கேதநையாயிதம்.

வியோகதாட்டாந்தம்.

கூடு

இ-யுள், வியோகதாட்டாந்தம் இன்னதென்றும், வியோக நையாயிதசூத்திரம் இதுவே என்றும், உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். தேறுஞ்சுயம்பிததாட்டாந்தரங்கள் பிரிநிலையில் வேறென்றிய தீறயுவற்றென் றெனு மெய்மையதாய் ஏறும்வியோகநற்றூட் டாந்தம்--தேளிந்தபல சுயம்பித தாட்டாந்தங் கள் பிரிநிலைப்பொருளில் வேறுபட்டுப் புண ருந்திறத்தையுடையதாய், அச்சுயம்பிதங்களு ள்ஒன்றெனினும் மெய்மையுடையதாய், நட க்குந் தாட்டாந்தமே * வியோகதாட்டாந்தம் எனப்படும்.

எய்து சுயம்பிதங்களுங் சீலமறுத்தாலெ ன்சியவுடம்பட்டிடும்- (வியோகதாட்டாந்தத் துள்) வருஞ் சுயம்பிதங்களிற் சிலவற்றைப் பொய்யென மறுத்தால், ஒழிந்தவைகள் (வி யோகமாய்)மெய்யென உடம்படலாம். எ-று.

வியோகதாட்டாந்தத்திலே இரண்டுமுதலிய பலசய ப் பிதங்கள்வரும்; உதாகரணமாய்—

இதுமாரி அல்லது கோடை; இவ்வியோகதாட்டாந்த த்திலே; “இதுமாரி —இதுகோடை” என இரண்டுசுயம் பிததாட்டாந்தங்கள் பிரிநிலைப்பொருளில் வேறுபட்டு ப்புணர்ந்து நிற்கின்றன.

இப்பருவங் டகார் அல்லது கூதிர் அல்லது பனி அல்ல

வியோகம் என்பது பிரிநிலை; அவன் இங்கே வந்த துபகல் அல்லது இரா-என்னுமிடத்து இரண்டுசுயம்பி த்தாட்டாந்தங்கள் வியோகமாய்ப் புணர்ந்து நிற்கின்ற ன. செயற்குரியகாலம் இறப்பு அல்லது நிகழ்வு அல் லது எதிர்வு—என்னுமிடத்து முன்று சுயம்பிததாட்டா ந்தங்கள் வந்தன.

† பரவியகாரேகூதிர்முன்பினிற்பனிகளோடு

விரவியஇளையவேனில் விவளந்திடுமுதிர்ந்த வேனில்

கூகூ

நியாய இலக்கணம்.

துவேனில்; இவ்வியோக தாட்டாந்தத்திலே நான்குசுய
ம்பிதங்குள் பிரிநிலையிற் புணர்ந்துநிற்கின்றன; அவை,-

உப்பருவங்கார்
இப்பருவங்கூதிர்
இப்பருவம்பனி
இப்பருவம் வேனில்.

வியோகதாட்டாந்தத்தில் வந்துபயிலும் பலசுயம்பி
தங்குநள் ஒன்றேனும் மெய்மையாயிருக்கவேண்டிய
து; அன்றேல், வியோகதாட்டாந்தமானது பொய்மை
யென்றே முடியும்; உதாசுரணமாய்,—

சடவுள்விகாரி அல்லது மலசுகிதன் என்னுமிடத்து
“சடவுள் விகாரி, கடவுள் மலசுகிதன்” எனும் இரண்
டு சுயம்பிததாட்டாந்தங்களுள் ஒன்றேனும் மெய்மை
யன்றசலின், அவ்வியோகதாட்டாந்தம் பொய்மையே
யாம்.

வியோகநையாயித சூத்திரம்.

மருவும் ஆவண்மையேயாதிமற்றிரண்டிரண்டுமாதம்
பருவமுவிரண்டும் ஆய்ந்துபார்க்குதிடல்வாய்த்தபேரே-
எனுஞ்செய்யுட்படி, பருவம் ஆறேயெனினும், முன்ப
னிப்பின்பனி எனும் இருபருவமும் பனியிலும் இவ்வே
னில் முதுவேனில் இரண்டும் வேனிலிலும் அந்தர்ப்ப
வித்துப் பருவம் நான்காகவும் முடியும்.

வியோகதாட்டாந்தமானது பெரும்பான்மையும்வ
ந்துபயிலுமிடம் யாதெனின், ஒருபொருளை அல்லது
பலபொருளைப்பற்றி உரைக்கக்கூடிய துணிபுகளுள் ஒ
ன்றேனும் மெய்மையாய்முடிதல் இன்றி அமையாத
இடமேயாம்; உதாசுரணமாய்,

கடவுள் மலசுகிதன் அல்லது மலசுகிதன்;
இம்மகவு புதல்வன் அல்லது புதல்வி;
இப்பூதியம் பிருதுவி, அப்ப, தேயு, அல்லது வாயு;
மழை அல்லது பனிப்பெய்துது;
தந்தையேனும், மைந்தனேனும் வருவான்;
அவன் நானா இங்கேவருவன், அல்லது இவன் அங்
கே போவன்;
அறம்வளரும் அல்லது மறந்தளரும்;
அரசு வாழும் அல்லது பிரசு தாழும்.

வியோகநையாயிதம்.

கூஎ

“எஃது சுயம்பிதங்களுறுஞ்சில்மறுத்தாலெஞ்சியவுடம்பட்டிடும்.”

வியோகநையாயித உதாசரணங்கள்.

பூர்வசாதனம்—இது மாரி அல்லது கோடை.

உத்தரசாதனம்—இதுமாரி அன்று; ஆகவே

சாத்தியம்—இதுகோடையாம்.

இந்நையாயிதத்தின் உத்தரசாதனத்திலே பூர்வசாதனமாய்நிற்கும் வியோகதாட்டாந்தத்துள்ள சுயம்பிதங்களிலொன்றை மறுத்ததனால் அவ்வியோகசாதனத்தெஞ்சிநின்ற சுயம்பிதமே சாத்தியத்தில் மெய்யென அங்கீகரிக்கப்பட்டது.

பூர்வசாதனம். இப்பருவங் கார், கூதீர், பனி, அல்லது வேனில், (ஆகவே

உத்தரசாதனம். இப்பருவங்காருமன்றுகூதிருமன்று,

சாத்தியம். இது பனி அல்லது வேனிலாம்

அரசன் மந்திரி அல்லது தானாதிபன்விவேகி,

மந்திரி விவேகி அன்று; ஆகவே,

அரசன் அல்லது தானாதிபன் விவேகி.

இங்ஙனம் உதாசரித்தனபோலும் பலநையாயிதங்களிலே வியோகசாதனத்துவருஞ் சுயம்பிததாட்டாந்தங்களூட் சிலமாத்திரமே மெய்யென்று முடிதலால், வியோகசாதனத்துவருஞ் சிலசுயம்பிதத்தை மெய்யென உடம்படின ஒழிந்த சுயம்பிதத்தைப் பொய்யென மறுத்தலும் ஒருவாற்றான் * அமையுமெனினும், இஃது வியோ

“இப்பருவம் மாரி அல்லது கோடை” என்னுமிடத்தும், “உலகந்தானாய்த்தோன்றும் அல்லது பிறகாரணத்தாற்றேன்றும்” என்னுமிடத்தும், ஒருதுணிபை மறுத்தால் எஞ்சிய துணிபை உடம்படுகின்றனமாதலின், முதலே ஒருதுணிபை உடம்பட்டுப் பின்னர் ஒழிந்ததுணிபை மறுக்கினும் அமையுமாயினும், வியோகதாட்டாந்தம் எங்கணும் இவ்விதி வழவின்றிமுடியாது. “இவர் குரவராற் செல்வப்பொருளையேனுங் குருவீனாற் கல்விப்பொருளையேனும் பெறுவர்” என்னுமிடத்து, குரவராற் செல்வப்பொருளப்பெறுவர் என்று உடம்படின, குருவீனாற் கல்விப்பொருளப் பெறார் என எங்கணும் மறுத்தல்முடியாது. ஒன்றை மறுத்தால் மற்ற

கூறு

நியாய இலக்கணம்.

கநையாய்தமணத்துக்கும் ஒருசாமானியவீதியன்றும்
என உணர்க.

“சுசீலரானோர் மாந்தரிடத்துப் புகழையேனுங் கட
வுளிடத்து அருளையேனும் அடைவார்” ஏனும்வியோ
கதாட்டாந்தத்துள்ள சுயம்பிதங்களிரண்டும மெய்யே
யாதலின், ஒருசுயம்பிதத்தை உடம்படலான் மற்றை
யதை மறுத்தலேலாது, ஆகலின்,

“எய்து சுயம்பிதங்களுறுஞ் சிலமறுத்தாலெஞ்சியவு
டம்பட்டும்” என்று மேலையுரைத்திருக்குஞ் சூத்திரமே
சாமானியவீதியென்றற்க.

நாந. இடும்பூர்வசாதனத்தேபலவேதுவந்துத்தரமோ
தோடர்ந்தேவியோகமதாய்வரிற் சங்கரசங்கேதமென்
றிடும்பெயர்சங்கேதநையாயிதவிதிக்கேற்பவிங்கும்
உடம்படலேது மறைகாரியஞ்சொல் வியோகத்திலே.

இ--யுள், சங்கரசங்கேதம் என்பது இன்
னதென்றும், அதன்சூத்திரம் இதுவேன்றும்,
உணர்த்துகின்றது.

‘இ--ள். இடும்பூர்வசாதனத்தே பலவேது
வந்துத்தரமோ தோடர்ந்தேவியோகமதாய் வ
ரிற் சங்கரசங்கேதமென்றிடும்பெயர் -சொல்
லிய பூர்வசாதனத்திலே பல ஏதுக்கள்வந்து,
உத்தரசாதனமோ வியோகதாட்டாந்தமாய்த்
தோடர்ந்துநின்னு (ஒருநையாயிதம் முடியப்)
பெறின், (அந்நையாயிதத்தின்) பெயர் சங்கரச
சங்கேதம் என்பர்.

சங்கேதநையாயிதவிதிக்கேற்பவிங்கும் உ
டம்படலேது மறைகாரியஞ்சொல்வியோகத்
தில்- சங்கரசங்கேதத்திலேயுஞ் சங்கேதநை

தை உடம்படலாம்’ அன்றி ஒன்றை உடம்பட்டு மற்ற
தை எங்கணும் மறுத்தல் லாது.

சங்கரசங்கேதம்.

௧௧௧

யாயிதவிதிக்கோப்ப (மேலையுரைத்த) வியோகமுறையாய் ஏதை உடம்படுதலுங் காரியத்தை மறுத்தலுமாம்--என்றவாறு.

செய்யும் என்னும் வாய்பாட்டு “இடம்” எனும்முற்றுவினை இங்ஙனம் பல்வோர்படர்க்கையில் முடிந்து நின்றன; அப்படி அருகியும் இலக்கியங்களில்வந்துபயிலும் என்றறிக.

பூர்வசாதனத்திலே சங்கேதவலியுர் வியோகநடையுமாய்வரும் பல ஏதுக்களுக்கும் காரியம் ஒன்றேமுடிந்துநின்றலும், ஏது ஒவ்வொன்றற்குங்காரியம் ஒவ்வொன்று தனித்தனிமுடிந்துநின்றலும் உண்டு; உதாகரணமாய்,—

மழையானது பிரளயமாய் விஞ்சப்பெய்யினேனும் சற்றும் பெய்யாதொழியினேனும் நாடு அழியும். இவ்வுதாகரணத்திலே, சங்கேதவலியும் வியோகநடையுமாய் “மழையானது பிரளயமாய் விஞ்சப்பெய்யினேனும் சற்றும் பெய்யாதொழியினேனும்” என்றிரண்டேதுக்கள்வந்து, அவ்விரண்டற்குங் காரியம் ஒன்றே விவாந்து முடிந்ததுகாண்க. “வேன்றலுந்தோற்றலும்வசையே வெம்போர் வேதியரோடுற்றல்” என்பதும், “சீரியர் இப்படிப் புகழினேனும் பூரியர் அப்படி இகழினேனுங் குற்றமேயாம்” என்பதும் “சகத்து அனாதி நித்தி பசொயம்பானதென்னும் இடையே தானாய்த்தோன்றிற்றெனினும் வழவேயாம்” என்பதும் அன்ன.

“ஒருவன் சிட்டரோடொழுகின் அறத்தையேனும், துட்டரோடொழுகின் மறத்தையேனும் பயில்வான்” என்னும் உதாகரணத்திலே சங்கேதவலியும் வியோகநடையுமாய் கிரண்டு ஏதுக்களும் அவை ஒவ்வொன்றற்குத் தனித்தனி காரியம் ஒவ்வொன்றும் முடிந்துநிற்கின்றன.

பூர்வசாதனத்துப் பல ஏதுக்கட்குங் காரியம் ஒன்றே முடிந்துநிற்க, உத்தரசாதனத்துக் காரியத்தை எதர்மறுக்குமிடம் ஒன்றிலேமாத்தீரமன்றி) மற்றைய இடமெல்லாம் உத்தரசாதனம் வியோகநடையெற்றேவருமென்றறிந்த கொள்க.

க00 நியாய இலக்கணம்.

சங்கரசங்கேத உதாசுரணங்கள்.

க. மழை பிரளயமாய் விஞ்சப்பெய்யினேனும் பெய்யாதொழியினேனும் நாடு அழியும். (பூர்வசாதனம்.)

மழை பிரளயமாய் விஞ்சப்பெய்யும், அல்லது பெய்யாதொழியும்; உத்தரசாதனம்) ஆகவே, நாடு அழியும். (சாத்தியம்)

உ. சாத்தன் சிட்டரோடொழுகின் அறத்தையேனும் துட்டரோடொழுகின் மறத்தையேனும் பயில்வான், அவன் சிட்டரோடொழுகின்றனன் அல்லது துட்டரோடொழுகின்றனன், ஆகவே

அவன் அறத்தை அல்லது மறத்தைப்பயில்வான்.

ஈ. சாத்தன் புலவரோடொழுகிற் புகழ்ச்சியேனும், அசடரோடொழுகின் இகழ்ச்சியேனும், அடைவான்; அவன் புகழ்ச்சியேனும் இகழ்ச்சியேனும் அடைகின்றிலன்; ஆகவே, அவன் புலவரோடொழுகின்றிலன் அல்லது அசடரோடொழுகின்றிலன்.

இவ்வுதாசுரணம் மறுதலச்சங்கரசங்கேதம் என்றுணர்க.

இங்ஙனம் எடுத்துமொழிந்த உதாசுரணங்களைப்பிரித்து விரித்து உரைக்கினும் அமையும், வழலின்றும்; உதாசுரணமாய்—

பூர்வம்	{	சாத்தன் புலவரோடொழுகிற் புகழ்ச்சி அடைவான்;	(டைவான்;
	{	அவன் அசடரோடொழுகின் இகழ்ச்சி அசாத்தன் புகழ்ச்சி அடைகின்றிலன் அல்லது,	(வே.
உத்தரம்	{	அவன் இகழ்ச்சி அடைகின்றிலன்; ஆக	
சாத்தியம்	{	சாத்தன் புலவரோடொழுகின்றிலன், அல்லது,	
	{	அவன் அசடரோடொழுகின்றிலன்.	

இவ்வாறே சங்கரசங்கேதங்களைப்பிரித்து விரித்து உரைத்தும் அவ்வாறு பிரித்துவிரித்தவைகளைச் சுருக்கியுரைத்தும் பழகுக.

சங்கரசங்கேதம் எவ்வொன்றையும் (ஏற்றவாறு) இரண்டு அல்லது பல சங்கேதநாயிதங்களாக விரித்துணர்த்தலாம்; உதாசுரணமாய், க சாத்தன் புலவரோடொழுகிற் புகழ்ச்சி அடைவான்,

சங்கரசங்கேதம்.

க0க

அவன் புலவரோடொழுகின்றனன்; ஆகவே
அவன் புகழ்ச்சியடைவான்.

உ. சாத்தன் அசடரோடொழுகின் இகழ்ச்சியடைவான்,
அவன் அசடரோடொழுகின்றனன், ஆகவே
அவன் இகழ்ச்சியடைவான்.

மேலையுதாகரித்திருக்கும் மூன்றாவதான சங்கரசங்கேதத்தைவிரிக்கின், இங்ஙனங்காட்டிய இரண்டுசங்கேதநையாயிதங்களாய் வருமென்று கண்டுதேளிக.

சங்கரசங்கேதமானது, நிரனிலையாய்வரின் ஏதுக்களில் யாதேனும் ஒன்றுமெய்யெனவும், மறுதலையாய்வரிற் காரியங்களுள் யாதேனும் ஒன்று பொய்யெனவுங்கருதப்படுவதாயும், ஆயினும் அவ்வாறுகருதுதற்கிடையுநிற்பது, எது என்றுவிளங்காததாயும் நின்றலான், அவ்வகையான நியாயத்தைசேயே சங்கரசங்கேதமாய் உரைப்பரென்றற்க. ஏதுக்களுட் பலவற்றை மெய்யென்றேனுங் காரியங்களுட் பலவற்றைப் பொய்யென்றேனும் அறிந்தவிடத்திற்குநும் நியாயத்தைச் சங்கரசங்கேதமாய் உரைப்பதே வலியும் நலமுமென்றுணர்க.

ஙச. வியோகநையாய்தஞ்சங்கரசங்கேதமாரண்டும் நயமலிசங்கேதநையாய்தத்திற்கொணர்ந்துபின்னர் உயர்தருதத்துவகுத்திரத்தேமுடித்தற்குளந்தச் சொயமருசங்கேததாட்டாந்தமுங்கொள்சயம்பிதமே.

இ--யுள், சம்பாவிதநையாயிதங்களாகிய சங்கேதநையாயிதம் வியோகநையாயிதம் சங்

* வென்றலுந்தோற்றலும் வசையேவெம்போர் வேதியரோடேற்றல்; வென்றனம் அல்லது தோற்றனம், ஆகவே வசையேவெம்போர் வேதியரோடேற்றல்; என்னும் இச்சங்கரசங்கேதத்தை இரண்டு சங்கேதநையாயிதங்களாய் விரித்துமொழியலாம்; எப்படியெனில், க. வென்றல்வசையேவெம்போர்வேதியரோடேற்றல், வென்றனம்; ஆகவே வசையேவெம்போர்வேதியரோடேற்றல். (ல், உ. தோற்றல்வசையே வெம்போர் வேதியரோடேற்ற தோற்றனம்; ஆகவே வசையேவெம்போர்வேதியரோடேற்றல்.

க02

நியாய இலக்கணம்.

கரசங்கேதம் என்பவற்றைச் சுயம்பிதநாயி தத்திற்கோணர்ந்து, பின்னர் தத்துவசூத்திரத் தான்முடிக்குமாறு உணர்த்துகின்றது.

இ-ள். வியோகநையாயிதஞ் சங்கரசங்கே தமாமிரண்டும் நயமலிசங்கேத நையாயிதத்தி ற்கோணர்ந்து- (மேலைச்செய்யுட்களிலேயுரை த்து) வியோகநையாயிதஞ் சங்கரசங்கேதமெ ன்னும் இரண்டனையுஞ் சங்கேதநையாயித மாகப் பெயர்த்துக்கோணர்க.

பின்னர் உயர்தரு தத்துவசூத்திரத்தே முடி த்தற்கு எந்தச்சொயமருசங்கேததாட்டாந்தமு ங்கொள்சுயம்பிதம்-பின்பு (சங்கேதநையாயி தமேதனையும்) மகாதத்துவசூத்திரத்தான் மு டிக்கும்படிக்கு, (அந்நையாயிதத்திலே நிற்கு ம் பூர்வசாதனமாகிய) சங்கேததாட்டாந்தமே தனையுஞ் (சாமானியான்வய) சுயம்பிததாட் டாந்தமாகக் கருதுக. எ--று.

நயமலியென்பது நயம்மிதும் எனும் பொருளடை.

சொயமரு என்பது தன்னிலைசாரும் எனும் பொரு ள் அடை.

கோணர்ந்து எனும் விண்ணெச்சம் விண்ணுற்றுப் பொருட்களத்துநின்றமைதெளிக.

சம்பாவிதநையாயிதங்களை முடித்தற்கு உரைத்தவி திகள்வழுவின்றியவெனிணும், தெளிவும் வெளிப்படை யுமான மகாதத்துவசூத்திரத்தான் அவற்றைமுடித்துக் காட்டின் நியாயத்தின் சித்தி நன்குதிகழமென்க; ஆக லாற்றான், ‘‘உயர்தருதத்துவசூத்திரத்தே முடித்தற்கு’’ எனச்செய்யுளட்டந்தனம்.

‘‘உண்டேநியாயமணத்துமித்தத்துவ சூத்திரத்தைக் கண்டேமுடிதல்’’ என்று முன்னர் செய்யுளில்விதித்த தின் தொனிப்பையுந் தாற்பரிப்பையும் இங்குங்காண்க.

‘‘ஈ பொதுப்பதமேலுடம்பட்டெனெதிர்மறுத்தென்ந னியேவிசேட கித்திட்டதியாதுழவ்வாறதனில் இனிதே

சம்பாவிதநையாயிதமுடித்தல் ௧0௩

யமையெதன்மேலும்விசேடகித்தேற்றலுண்டே” என்பது மகாதத்துவசூத்திரம். சத்தமுந்தன்மையுமாய்வருஞ் சுயம்பிதநையாயிதங்களும், சங்கேதமும் வியோகமுமாய்வருஞ் சம்பாவிதநையாயிதங்களும் ஆகிய இருவகையுள் எத்திறத்தனுமானமுமுன்னர்செய்யுளில் உரைத்தவாறுமுடிய, அவ்விருவகை நையாயிதங்களும்மகாதத்துவசூத்திரமொன்றில் ஐடுங்கி முடியுமென்றறிக.

‘நியாயநடையினுக்காதரமாய் உலவுமிலக்கணமே தேளியுங்கலை” என்றுரைத்ததின் தொனிப்பையுங்கண்டுகொள்க க-ம். செய்யுட்கீழ்க்காண்க.

க. வியோகநையாயிதத்தைச் சங்கேதநையாயிதமாய்ப்பெயர்த்துக்கொணரும் விதம்.

(௩௨-ம். செய்யுளின்கீழ் எடுத்துரைத்திருக்கும் உதாசரணங்கவளப்பார்.)

பூர்வசாதனமாகிய வியோகசாதனத்தைச் சங்கேததாட்டாந்தமாக்கும் வகை.

வியோகம். இதுமாரிகாலம் அல்லது கோடைகாலம். சங்கேதம். இதுமாரிகாலமன்றென்றிற் கோடைகாலமாம்.

இப்படி வியோகநையாயிதவிதியைச்சாரவுஞ் சங்கேதநையாயிதவிதிக் கேற்பவும் வியோகசாதனத்தைச் சங்கேதசாதனமாக்கினதன்மேல்,

“இது மாரிகாலமன்றென்றிற் கோடைகாலமாம்.

இதுமாரிகாலமன்று ஆகவே.

இதுகோடைகாலமாம்” என்று வியோகநையாயிதத்தைச் சங்கேதநையாயிதமாய் முடித்துக்கொள்க.

“எய்து சுயம்பிதங்களுஞ்சிலமறுத்தாலெஞ்சியவுடம்பட்டிடும்” என்பது வியோகநையாயிதவிதி.

“உரையேதினுக்கு உடம்படிற்காரியஞ் சாத்தியமாம்” என்பது நிரனிவலச்சங்கேதநையாயிதவிதி.

“வருகாரியத்தை மறுத்திடினேதும் மறுத்திடலாம்” என்பது மறுதவலச்சங்கேதநையாயிதவிதி.

இவ்விதிகள் இகந்துபடாமல் வியோக தாட்டாந்தத்தைச் சங்கேத தாட்டாந்தமாக்கிக்கொள்க.

உ. சங்கரசங்கேதத்தைச் சங்கேதநையாயிதமாய்ப்பெயர்த்துக்கொணரும்விதம்.

௩௩-ம். செய்யுளின்கீழ் எடுத்துரைத்திருக்கும் உதாச

க0ச

நியாய இலக்கணம்.

ரணங்கவளயும் ‘‘சங்கரசங்கேதமொவ்வொன்றையும்
இரண்டு அல்லது பலசங்கேதநையாயிதங்களாக விரி
த்துணர்த்தலாம்’’ என்றதன்கீழ்க்காட்டிய உதாகரண
ங்கவளயும் வியாக்கியானத்தையுங்கண்டுகொள்க.

ந. சங்கேதநையாயிதத்தைச் ‘‘சுயம்பிதநையாயிதமா
ய்ப் பெயர்த்துக்கொணரும் விதம்.

சங்கேததாட்டாந்தமொவ்வொன்றணயுஞ் சாமா
னியான்வயசுயம்பிததாட்டாந்தமாகப் பெயர்க்கும்படி
சங்கேததாட்டாந்தத்துவருஞ் சுயம்பிததாட்டாந்தமிர
ண்டினுள் ஏதுவாய்நின்ற தாட்டாந்தத்தை விசேடிய
பாதமாயும், காரியமாய்நின்ற தாட்டாந்தத்தை விசே
டகபாதமாயுங்கொள்க. உதாகரணமாய், மழைபெய்
யுமேல் நாடுசெழிக்கும்’’ என்னுஞ் சங்கேததாட்டாந்
தம் ‘‘மழைபெய்வதானது நாடுசெழிப்பதானது என்னு
ஞ்சுயம்பிததாட்டாந்தத்திற்கு ஓக்கும். இனி சங்கேத
நையாயிதத்தின் உத்தரசாதனமாய் மழைபெய்யும் எ
னவரின், அது தற்காரியம் மழைபெய்வதானது’’ என்
பதற்கொக்கும். பின்னா, சாத்தியம் ‘‘தற்காரியம் நா
டுசெழிப்பதானது’’ எனக் காராடா என்னுந்துறையா
ன்முடியும்.

சாத்தன் சுரமாயிருக்கீன், நோயுடையன்;
சாத்தன் சுரமாயிருக்கின்றனன்; ஆகவே
சாத்தன் நோயுடையன் என்னும் நிரனிவலச்சங்
கேதநையாயிதம்,—

சாத்தன் சுரமாயிருப்பதானது, அவன் நோயுடைய
னானது; தற்காரியம் சாத்தன் சுரமாயிருப்பதானது;
ஆகவே

தற்காரியஞ்சாத்தன் நோயுடையனானது’’ என்னு
ஞ் சுயம்பிதநையாயிதத்துக்கொக்கும்.

மறுதவலச்சங்கேதநையாயிதத்தையும், இவ்வாறே
விதிவழுவாது சுயம்பிதமாக்கிக்கொள்க; உதாகரணமாய்;
இது மாரிகாலமன்றென்றிற் கோடைகாலமாய்;

இதுகோடைகாலமல்ல, ஆகவே;

இதுமாரிகாலமன்றல்ல’’ என்னும் மறுதவலச்சங்
கேதநையாயிதம்,—

இதுமாரிகாலமன்றாவது கோடைகாலமாவது,

தற்காரியம் இதுகோடைகாலமல்லவானது; ஆகவே

சம்பாவிதநையாயிதமுடித்தல் ௧00

தந்தாரியம் இதுமாரிகாலமன்றல்லவாவது'' என்னுஞ்சுயம்பிதநையாயிதத்துக்கோக்கும்,

நியாயிக்குமிடத்து, இங்ஙனங்காட்டியவாறு சம்பாவிதநையாயிதங்களைச் சுயம்பிதநையாயிதங்களாக்கியே சாதனசெய்யவேண்டியது, என்றோருநியதியல்ல, அது விழுமமுமல்ல. எத்துறையான்வரும் நியாயங்களையும் மகாதத்துவசுத்திரத்தால் முடிக்கவும் பயின்றிருக்கவேண்டியது என்பதாம்.

இதுகாறும், மானதக்காட்சீயெனுங் கரணத்தையும் அதன்சார்பில்வரும் பதங்களையும், யுகமெனுங்கரணத்தையும் அதன்சார்பில்வருந் தாட்டாந்தங்களாகிய சாமானியான்வயம், சாமானியவியதிரேகம், விசேடான்வயம், விசேடவியதிரேகம் என்பவற்றையும், யுத்தீயெனுங்கரணத்தையும் அதன்சார்பில்விளங்கும் நியாயநையாயிதங்களாகிய சுத்தசுயம்பிதம், தன்மைச்சுயம்பிதம், சங்கேதம், வியோகம், சங்கரசங்கேதம் என்பவற்றையும் அவற்றின் இலக்கணங்களையும், எடுத்து இயன்றவாறுவிளக்கினம்.

இம்முப்பத்துநான்கு செய்யுட்களிலும் உரைத்திருக்கும் இலக்கணங்களே நியாய இலக்கணமெனக்கொள்க.

௩௦. மேலிருசாதனத்தொன்றுதொக்கொன்றுவீரிந்துநிற்க

வாவினற்சாத்தியநையாயிதத்தொகையான்மருவும் ஓவலில்லாதுதொகுசாதனத்தையவாவினன்றித்தாவலின்றகுநியாயத்தின்சித்தீதகைபேறவே.

இ--யுள், மேலையுரைத்த இலக்கணவீதிகளுக்கமைந்துவரும் நையாயிதவிரிமுறையாய் உலகிலே மாந்தர்வாதீப்பதும் புகல்வதும் அருகிவருமாதலாலும், பெரும்பான்மைபற்றி மாந்தர்நையாயிதங்களை இயற்கையாய்ச்சுருக்கியுந் தொகுத்தும் பேசுகின்றனராதலாலும், அந்நையாயிதச்சுருக்கங்களை முறையேஎடுத்து (நையாயிதவீதிகளால் அளந்துணர்த்துவான், றேடங்கி) நையாயிதத்தொகைஇன்னதென்

க0கா   நியாய இலக்கணம்.

யும் அதன்வலி இத்திறத்தது என்றும், ஆணா த்துகின்றது.

இ-ள். மேவிருசாதனத்து-(நியாயவலிக்கு) உரிய இரண்டு சாதனங்களுள்; ஒன்றுதோக் கொன்றுவிரிந்துநிற்க வாவினற்சாத்தியம்-ஒரு சாதனந்தோக்கும் ஒருசாதனம்விரிந்தும் நிற்கக் சாத்தியம் பெயாந்தால்; நையாயிதத்தோ கையான் மருவும்-(அந்நியாயம்) நையாயிதத் தோகை எனும்பெயராற்றேன்றும்; நியாயத் தின் சித்தி--(ஆயினும்) நியாயவலியானது; ஒ வலில்லாது தோகுசாதனத்தையவாவினன்றி த்தாவலின்றாகுந்தகைபெற- தோக்குநின்றசா தனத்தை ஒழியாது அவாவினால் முடியுமேய ன்றி மற்றைப்படி இலக்கணம் மருவிமுடி யாது. என்றவாறு.

உலகிலே மாநதர் பெரும்பான்மையும் நையாயிதத் தோகையாகவே நியாயக்கின்றனர். பூர்வசாதனத்தையுஞ் சாத்தியத்தையும உரைத்து உத்தரசாதனத்தையு ரையாது விடுவதும் உண்டு; உதாசாரணமாய்—

க நல்லோரேவருஞ் சாநதத்தை நயக்கின்றனர், ஆதலால், இம்மந்திரி சாநதத்தைநயக்கின்றனன் உத்தரசாதனத்தையுஞ் சாத்தியத்தையும் உரை த்துப் பூர்வசாதனத்தை உரையாதுவிடுவதும் உண்டு, உதாசாரணமாய்,—

உ. இம்மந்திரி ஒரு நல்லவன்; ஆதலால், இம்மந்திரி சாநதத்தை நயக்கின்றனன்; (அல்ல து) இம்மந்திரி ஒருநல்லவனானபடியாற் சாநதத்தைந யக்கின்றனன்

சாத்தியத்தைப் பட்சமாய்நிறுத்திப் பூர்வசாதனத் தைத்திட்டாந்தமாய்ப் பின்னிற்றுத்துவதுமுண்டு;

உதாசாரணமாய்,—

ஈ. இம்மந்திரி சாநதத்தை நயக்கின்றனன், என்வணயெனின் நல்லோரேவருஞ் சாநதத்தைநயக்

நையாயிதத்தொகை.

க0௭

கின்றனர். சாத்தியத்தைப் படசமாய்நிறுத்தி உத்தர சாதனத்தை ஏதுவாய்ப் பின்னிறுத்துவதுமுண்டு;

உதாகரணமாய்,—

ச. இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்;

என்ணயெனின், 'இவனொரு நல்லவன்.

இவ்வாறு மாந்தர் நியாயிக்கினும், தொக்கு நின்றசாதனத்தை அவாவியல்லாமல் அவர் சொன்னநியாயம் சித்திகொள்ளாது; உதாகரணமாய்,—

நல்லோரெவருஞ் சாந்தத்தை நயக்கின்றனர்; ஆதலால்

“இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்” என்று நீ முடித்த நியாயம் எவ்வாறென்று பிரதிவாதி வினாவிய இடத்து, “இம்மந்திரி ஒருநல்லவன்” எனத் தொக்குநின்ற சாதனத்தை விரித்து.

நல்லோரெவருஞ் சாந்தத்தை நயக்கின்றனர்;

இம்மந்திரி ஒருநல்லவன்; ஆதலால்

இம்மந்திரி சாந்தத்தை நயக்கின்றனன்; என்று நையாயிதமாகி முடித்தே நியாயவலியைக் காட்டவேண்டியது; ஆதலாற்றான் “ஒவ்வல்லாது தொகுசாதனத்தை யவாவினன்றித் தாவலின்றாக நியாத்தின் சித்திதகைபெறவே” எனக்கூறியது.

நையாயிதத்தொகைகள் சுயம்பிதமாயன்றிச் சம்பாவிதமாயும் விரிக்கப்படும்; உதாகரணமாய்,—

‘மழைபெய்கின்றது; ஆதலால் நாடுசெழிக்கும்,’”

இந்நையாயிதத்தொகையின் பூர்வசாதனம் “மழைபெய்யுமேல் நாடுசெழிக்கும்” என்பதாம்; அதனைப் பூர்வசாதனமாய் வைத்துச் சம்பாவிதநையாயிதம்பால் வருஞ் சங்கேதநையாயிதத்தை முடித்துக்கொள்க. சம்பாவிதநையாயிதங்களையெல்லாஞ் சுயம்பிதநையாயிதங்களாகப் பெயர்க்கலாமேயெனினும், வேண்டியவிடத்துக் காரியத்துக்கேற்ப நியாயவிதிகளை முரணாமல் நையாயிதத்தொகைகளைச் சுயம்பிதமாயுஞ் சம்பாவிதமாயும் விரித்துக்கொள்க.

நக. பெற்றேமுதலாநிலையினியாயிதங்கடொடை உற்றேறெவொன்றதன் சாத்தியமற்றதன் சாதனமாய் அற்றேமுடியினந்தத்தினிற் சாத்தியமன்னதனைச் சுற்றுகொறிகருக்கித்தொடையப்பெயர்சொல்லுகவே.

க02 நியாய இலக்கணம்.

இ--யுள், நையாயிதச்சுருக்கங்கள் ஒன்றாய் தொடையம் என்பதின்தேன்று விளக்குகின்றது.

இ -- ள். பெற்றேமுதலாநிலையினையாயிதங்கடொடை-முதலாம் நிலையிலுள்ளபலநையாயிதங்கள் ஒன்றன்பினொன்று தொடையாகநின்றது; உற்றேறெவொன்றதன் சாத்தியம்மற்றதன் சாதனமாய்—பற்றியேறும்ஒவ்வொருநையாயிதத்தினதும் சாத்தியம் அதன்கீழயல்நையாயிதத்தின் சாதனமாகி; அற்றேமுடியினந்தத்தினிற்சாத்தியம்--கடையான (முக்கிய) சாத்தியம் அறுதியுற்றுமுடியுமேயெனின்; அன்னதனை--அந்தநையாயிதத்தொடையை; சுற்றுநெறிசுருக்கி-சுற்றிவிரியாதபடிசுருக்கி; தொடைப்பெயர் சொல்லுக—(அந்த நையாயிதத்தொடைக்கு) தொடையம் என்னும்பெயர்தருக. என்றவாறு

இங்ஙனம் உரைத்தவாறு முதலாம் நிலையிலுள்ள நையாயிதங்கள் திரண்டு தொடையமாகச் சிறுபான்மை வழங்குவனவழண்டு.

க. நையாயிதத்தொடைக்கு உதாகரணம்—

புட்கள் சிறையுடையன;

பருந்துகள் புட்கள்; ஆகவே

பருந்துகள் சிறையுடையன.

உ சிறையுடையன ஆகாயத்தியங்கும்;

பருந்துகள் சிறையுடையன; ஆகவே

பருந்துகள் ஆகாயத்தியங்கும்.

இவ்வாறு இரண்டன்றி, மூன்றும் பலவுந் தொடர்ந்துவருதலுமாம். இவ்வாறு வரும் நையாயிதத்தொடைகளைச் சுருக்கித் தொடையமாக்கும் விதத்தை மேலைச்செய்யுளிற்கூறுதும்; கண்டுகொள்க. இங்ஙனம் எடுத்தாரைத்த உதாகரணத்தில் முதலாம் நையாயிதத்தின் சாத்தியமான "பருந்துகள் சிறையுடையன" என்பது

தொடையம்.

க0க

இரண்டாம் நையாயிதத்தின் உத்தரசாதனமாய் வரப் பின்னர் “பருந்துகள் ஆகாயத்தியங்கும்” என்று அந்தத் தினிற் சாத்தியம் முடிந்தமை கண்டு கொள்க.

கூ. சொல்லுமுற்றூட்டாந்தரத்தினின்மேவுவிசேட கங்கீழ்ச்

செல்லுநற்றூட்டாந்தரத்தின்விசேடியமாகியிவ்வா ரெல்லுங்கடையயற்சாதனத்துற்றவிசேடகம்பின் வெல்லுங்கடைச்சாத்தியத்துவிசேடியமேன்றபதே.

இ—யள், தொடையம் என்பது வருமாறு விளக்குகின்றது.

இ--ள். சொல்லுமுற்றூட்டாந்தரத்தினின் மேவுவிசேடகம்--சொல்லியமுதற்றூட்டாந்த த்தினிற்கும் விசேடகமானது; கீழ்ச்செல்லு ந ற்றூட்டாந்தரத்தின் விசேடியமாகி—(அதன்) கீழயலில் வருந்தாட்டாந்தத்தினது விசேடிய மாகி; இவ்வாரெல்லுங்கடையயற் சாதனத் துற்றவிசேடகம்-இப்படி இதரேதரமாய் மரு விவருகின்ற ஈற்றயற்சாதனத்தின் விசேடக மானதோ; பின்-திரும்ப; வெல்லுங்கடைச்சா த்தியத்து விசேடியமேன்றபது-- (முதற்றூட் டாந்தத்தின் விசேடியத்தைத் தனக்குவிசேடி யமாய்) கருஷித்துக்கொண்ட கடைச்சாத்திய த்தினது விசேடியத்துடன் முடிந்து நிற்கும்; (எனவே, முதலாஞ்சாதனத்தின்விசேடியமே கடைச்சாத்தியத்தினதும்விசேடியமென்றுமு டிந்தது;) என்றவாறு.

தொடையமானது சுயம்பிததொடையம், சம்பாவி ததொடையம், என்றிருவகையான் வருதலுமாம்.

சுயம்பிததொடையத்திற்கு உதாசாரணம்,—

பருந்துகள் புட்கள்;

புட்கள் சிறையுடையன;

சிறையுடையன ஆகாயத்தியங்கும்; ஆகவே

'கக0

நியாய இலக்கணம்.

பருந்துகள் ஆகாயத்தியங்கும்; (ஈசு-ம். செய்யுளி
ன்கீழ் நையாய்தத் தொடைக்கு உரைத்த உதாகரணத்
திற்பார்.)

ஒருதொடையத்திலே முதல் கடையொழிய நின்ற
இடைச்சாதனங்கள் எத்தவணயோ அத்தவண மத்திய
பதங்கள் அத்தொடையத்திலே உண்டென்றும்; ஆக
வே, அத்தொடையத்தை அத்தவண நையாயிதங்களா
க விரிக்கலாம் என்றும்; அவ்வாறு விரித்துரைக்கும்
நையாயிதங்களின் முதல் நையாயிதத்தின் பூர்வசாத
னமானது தொடையத்தின் இரண்டாம்சாதனம் என்
றும்; உத்தரசாதனமானது தொடையத்தின் முதலாந்
சாதனம் என்றும்; தொடையத்தை நையாயிதங்களா
ய் விரிக்குங்கால் (ஈசு-ம். செய்யுளில் உரைத்தவாறே)
ஒவ்வொன்றதன் சாத்தியமற்றதன் உத்தரசாதனமாய்
வரும் என்றும்; மேலவை எடுத்துரைத்த உதாகரணத்தீயு
ம் அன்னபிற உதாகரணங்களிலுங் கண்டு கொள்க; மு
தலாம்நிலையில் வரும் உத்தமதுறை நான்கினுக்குமுரி
ய இலக்கணவிதிகளையும் அமைத்தளந்துகொள்க

சம்பாவிததொடையத்துக்கு உதாகரணம்,—

மழையெய்யுமேல் நாடுசெழிக்கும்;

நாடுசெழித்தால் தானியனமுதலியனாலியும்;

தானியனமுதலியனமலிந்தால், எவர்க்கும் உண்
டிகிடைக்கும்;

மழையோபெய்கின்றது; ஆகவே

எவர்க்கும் உண்டிகிடைக்கும்; இதுநிரன்வலச்சம்
பாவிததொடையம்;

மழையெய்யுமெனில் நாடுசெழிக்கும்;

நாடுசெழிக்குமெனின் ஆகமுதலியமலியும்;

ஆகமுதலியமலிந்தால் எவர்க்குமுண்டிகிடைக்க
வாம்;

ஆனால், எவர்க்கும் உண்டிகிடைக்கவாகின்றிலது;

ஆகவே, மழையெய்தீலதி; இதுமறுதலச்சம்பா
விததொடையம்; சங்கேதநையாய்தத் தொடைமாத்தி
ரமே சம்பாவிததொடையமாய்வரும் என்றறிந்துகொ
ள்க. மேலவை உதாகரித்திருக்கும் நிரனிவலச்சம்பாவித
தொடையத்தைச் சங்கேதநையாயிதங்களாய் விரித்த
ரைக்கின்,—

வேதனம்.

ககக

“மழைபெய்யுமேல் நாடுசெழீக்கும்;
 மழைபெய்கின்றது; ஆகவே
 நாடுசெழீக்கும்.
 நாடுசெழித்தால் தானியமுதலியனமலியும்;
 நாடுசெழீக்கின்றது; ஆகவே
 தானியமுதலியன மலியும்.
 தானியமுதலியனமலிந்தால் எவர்க்கும் உண்டிகி
 டைக்கவாம்;
 தானியமுதலியன மலியும்; ஆகவே
 எவர்க்கும் உண்டிகிடைக்கவாம்” — இவ்வாறேம
 றுதவச்சம்பாவித தொடையத்தையும் விரித்தளந்து
 கொள்க.

நாஅ தேர்கின்றபட்சமதன்பான்மருவுகதம்விடயம்
 சேரும்பொருள்களொன்றன்பினொன்றாய்ந்து தேளிந்து
 பின்னர்

சாருமினஞ்சாதிகட்கவற்றன்முறையே அனுமை
 நேரினியாயமனுபவவேதனநீர்மைகொள்ளே.

இ யுள், வேதனம் இன்னதேன்றும், வே
 தனுமானம் இன்னதேன்றும், விளக்குகி
 ன்றது.

இ-ள். தேர்கின்ற பட்சமதன்பால்மருவு--
 நாம் எடுத்துத்தேரும்பட்சத்துடனே மருவிநி
 ற்கின்ற; கதம்விடயஞ்சேரும்பொருள்கள்--க
 தம்விடயம் எனவரும்பொருள்களை; ஒன்றன்
 பினொன்றாய்ந்து—ஒன்றின் பினொன்றாய்
 வேண்டியளவு ஆராய்ந்து; தேளிந்து-அப்பொ
 ருள்கட்கும் எடுத்துக்கொண்ட பட்சத்துக்கு
 முள்ள சம்பந்தசார்புகளை ஐயந்திரிபறத்தேளி
 தலாகிய வேதனஞ்செய்து; பின்னர்--அப்படி
 யதார்த்தவேதனஞ்செய்தபின்பு; சாருமினஞ்
 சாதிகட்கு-அவ்வேதனஞ்செய்யப்பட்டபொ
 ருள்கள் சார்ந்துநிற்கும் இனத்தையுஞ் சாதி

ககஉ

நியாய இலக்கணம்.

யையும்பற்றி; அவற்றான் முறையேயனுமை நேரின்-(வேதனஞ்செய்யப்பட்ட) அப்பொருள்களைக்கொண்டு அனுமானம் ஒன்று செய்தனமேயாகில்; நியாயமனுபீவவேதனநீர்மைகொள்.--அந்த நியாயநடையானது அனுபவானுமானத்தின் ஒருவகையாகிய வேதனானுமானம்எனுந்திறமாம்என்றறிந்துகொள். எ-று.

வேதனானுமானத்துக்கு உதாசரணம் மேவச்செய்யுளின் கீழ்த்தருதும்.

அனுபவானுமான வகைகளுள் மூன்றாகிய வேதனானுமானம் துல்லியானுமானம் கதார்த்தானுமானம் என்பவற்றையும் அவற்றின் விர்வுகவாயும்பற்றி அனுபந்தத்திலே அனுபவானுமானத்தின்கீழ்க் கண்டுகொள்க.

நகூ. கொள்வேதன அனுமானத்தின்பூருவசாதனமா உள்ளாய்ந்துகண்டவிடயங்களுக்குஉரியவேதுந் தெள்ளேயவையுறுகின்றவகைக்குஞ்சிறந்ததேனுவெள்வேதன அனுமானநையாய்தமேலீடுமே.

இ-யுள், வேதனானுமானத்தை மேலும்விரித்துவிளக்குகின்றது.

இ-ள். கொள்வேதன அனுமானத்தின் பூருவசாதனமா-மேலேயுரைத்த வேதனானுமானம் என்பதற்குப் பூர்வசாதனமாய்; உள்-நினைத்துக்கொள்; “ஆய்ந்துகண்ட விடயங்களுக்கு உரியவேதுந் தெள்ளேயவையுறுகின்றவகைக்குஞ்சிறந்தது” என-ஆராய்ந்தறிந்த தனிவிடயங்கட்குரியயாதும் அவ்விடயங்கள் சார்ந்து நிற்கின்றவகைக்கும் உரியது எனும்பொருள்விளையுந்தாட்டாந்தமேநிற்குமென்று; வெள்வேதன அனுமானநையாய்தமேலீடும்—அப்படி வெளிப்படையாகவிரிந்து வரும் வேத

புறனடை. ககந

ஞனுமானம் “காராடர்” எனுந் துறையில்
நையாயிதமாகவரும்; என்றவாறு.

வேதஞனுமானத்தின் வரலாறு.

ஆய்ந்துகண்ட (காந்தமாகிய) விடயங்களுக்கும்ரிய எ
துந் தெள்ளே அவையுறுகின்றவகைக்குஞ் சிறந்தது;
இரும்பைவலிக்குங்குணம் இவைக்கும்ரியது; ஆகவே
இரும்பைவலிக்குங்குணங்காந்தமணத்துக்குமுரியது.
இங்கே ஆராய்ந்தறிந்த தனிவிடயங்களைக்கொண்டு
அவற்றின் இனத்துக்கு அனுமானஞ்செய்திருக்கின்றது.

ஆய்ந்து கண்ட (மாடு ஆடு மான்களாகிய) விடயங்
களுக்கு உரிய எதுந் தெள்ளே அவையுறுகின்ற (கொம்பு
புடைய மிருகங்களாகிய) வகைக்குஞ் சிறந்தது;

இரைமீட்குந்தன்மை இவைக்கும்ரியது; ஆகவே

இரைமீட்குந்தன்மை கொம்புடைய மிருகமணத்து
க்குமுரியது. இங்கே ஆராய்ந்தறிந்த இனங்களைக் கொ
ண்டு அவற்றின் சாத்தக்கு அனுமானஞ் செய்திருக்கின்
றது.

அனுபந்தத்திலே அனுபவானுமானத்தின் கீழேகா
ண்க.

சு0. இசோதனங்களைச்சித்தாந்தஞ்செய்துபின்சா
த்தியத்தை

அடைவேயனுமித்தலுமாம்நியாயம்பலதிறனால்
வடிவேசுருக்கிவழங்கலுமாகும்வகுத்தவற்றின்
நடையால்வகுத்துரையாதவுமுயத்துணர்நாவரவே.

இ-யுள், நியாயச்சுருக்கங்களுக்கோர் புறன
டையும், நியாயவிதிகட்கோர் புறனடையும்,
நியாயஇலக்கணத்துக்கோர் பொதுமுடிபும்,
நிறுவுகின்றது.

இ-ள். இசோதனங்களைச்சித்தாந்தஞ்செய்
து-சொல்லும் பூர்வசாதனத்தையும் உத்தரசா
தனத்தையும் ரூபிகரித்து; பின்-பின்பு; சாத்தி
யத்தை அடைவேயனுமித்தலுமாம்- சாத்திய
த்தை அவ்விருசாதனங்களான் முறையே அ
னுமானஞ் செய்வதுமுண்டு; நியாயம்பலதிற

தந்தையோடுதாயர்தம்மைந்தரினருமை
 சிந்தையுணர்சுவராற்சின்மழவை—தந்த
 பொருள்சுறியாரேனுநனிபோற்றிக்குலவி
 அருள்புரிவாரின்புலவராம்.

விதர்க்கண சாதவணமுறை.

நியாயஇலக்கணம்என்றநூலிலே பலபரியாயச்சொ
 ற்களுஞ் சிலவிதிகளுஞ் சூத்திரமும் வெளிப்படையான
 சில னாயாயித உதாகரணங்களுமேயன்றித் தர்க்கமு
 றையாதொன்றுமில்லையென்று சிலர் குற்றங் கூறு
 வர்போலெனினும், தர்க்கமுறைக்கும் இந்நூலுட் சொ
 லீய விதிகளேயமையும், என்றறிக. எத்திரணநியா
 யமும் அவ்விதிகளிலேயே ஐடுங்கிமுடியும். சொல்லி
 வ்க்கண விதிகளை ஒருவன் நன்குகற்றும் இலக்கியசா
 தவண செய்கின்றிலனேல்; அவ்விதிகள் பெரும்பயன்
 படாவாறுத்பால; நியாயஇலக்கணவிதிகளையும் ஒருவ
 ன் கற்றுணர்ந்தும் சுவார்த்தானுமானம் பரார்த்தானு
 மானம் தர்க்கம் எனு முத்துறைகளாய்ப் பிரியும் நியா
 யசாதவண செய்கின்றிலனேல் இவ்விதிகளும் பெரும்ப
 யன்படாவாம். ஆகையால், நியாயசாதவணயே முக்கி
 யமென்றறிக. சிலசீலநியாயத்தொடைகளைஎடுத்துஅ
 ன்ணுவதஞ் செய்து அவைகளை நியாயஇலக்கணவிதி
 சளையொட்டி னையாயிதங்களாகப் பெயர்த்துச் சாத
 வணசெய்யவேண்டியது. தமிழிலே நியாயநடைசிறந்த
 நூல்கள் சிவஞானசித்தி சுபட்சபரபட்சங்கள், சிவ
 ஞானபோதம் சிவப்பிரசாசம் தத்துவப்பிரகாசம் முத
 லியன; நீலகேசி குண்டலகேசி சூத்திரபிடகம் சித்தா
 ந்தத்தொலைக முதலியநூல்களும் நியாயஞ்செறிந்த நூ
 ல்களென்பர். வித்தையின்றியகவை பெரும்பயன்படா
 தாம்; கலையின்றியவித்தையோ வழவுச்சிடனுந் தேளி
 வின்றியதுமாம். ஆதலால், கலையோடு நிகழ்ந்து வரும்
 வித்தை சாதவணயே பெரும்பயனுடையது. நியாயங்க
 ளானவை பலவடிவாய்ச் சுருங்கிநிற்கும்டத்து, நியாய
 இலக்கணத்தெடுத்து மொழிந்த சூத்திரவிதிகளைச் சுல
 பமாய் அந்நியாயங்களிலமைத்துமுடித்தலேலாது. இ
 ப்பொழுது எந்தவகையான நியாயத்தையும் அன்னுவ

கசக

நியாய இலக்கணம்.

யஞ்செய்து பின்னர் நியாயவித்களான் முடித்தற்குப் யோகமான ஒரு பொதுவிதி சொல்லுதும்.

க. நியாயமேவ்வளவு பெரிய தொடையாயிருக்கினும், அந்நியாயத்தின் முடிபிற் சாதித்த கடைச்சாத்தியம் இஃதென்று தெளிந்துகொள்.

உ. அச்சாத்தியத்தை முடித்துநின்ற சாதனங்களிவையெனக் கண்டு, சாதனசாத்தியங்களால் அங்ஙனம் முடியும் நையாயிதத்தை நியாய இலக்கணவிதிகளாற் பரீட்சித்து வழுவூண்டோ அன்றோவெனப்பார்.

ங. மேலக்கண்ட சாதனங்கள் சீத்தாந்தம்வேண்டியவைகளோ அல்லது தெள்ளிய சாதனங்களோ எனத்தெளிந்து, தத்துவசாதனமல்லவேல் அவை ஒவ்வொன்றையுஞ் சாத்தியமாய்க்கருதி, அச்சாத்தியத்தை முடித்துநின்ற சாதனங்களைக்கண்டு, அங்ஙனம் முடியும் நையாயிதத்தையும் முன்னர்போற் பரீட்சித்து, இவ்வாறே நியாயத்தொடையை விரித்து அன்னுவயஞ்செய்து, நியாயத்தொடைமுற்றும் ஈற்றிலே தத்துவசாதனத்திலே ஆதாரமாய் நிற்கின்றதோ அன்றோஎன்றறிக.

நியாயத்தை அன்னுவயஞ்செய்தற்கு உதாகரணம்;-

பிரபஞ்ச நடையைப் பார்க்குமிடத்து, அதிலுள்ள பொருள்களணத்துந் தோன்றி நின்று அழிகின்றன; இப்படி, காலாந்தரத்திலே விகாரமுற்று வருவதியாதுங்காரியமென்னப்படும்; பிரபஞ்சமானது தோற்றம் நின்றல் ஈறு இவை இசைதலாலே நலங்கிளர் தோற்றநாசந்தனக்கிலாநாதன்வேண்டும்,-என்னும் இந்நியாயத் தொடையை அன்னுவயஞ்செயின்,—

பிரபஞ்சமென்பது தோற்றம் நாசந் தனக்கிலாநாதன்வேண்டும் என்பதே கடைச்சாத்தியம். இதனைச் சாதித்த சாதனங்களெவையெனின்,—

தோற்றம் நின்றல் ஈறுடைய பிரபஞ்சம் தோற்றம் நாசந் தனக்கிலாநாதன்வேண்டும், [வாம்.

பிரபஞ்சமானதுதோற்றம்நின்றல்ஈறுடையது, என்ப இனி, பூர்வசாதனத்தை ஒருசாத்தியமாய்க் கொண்டு அதனைச் சாதித்தசாதனங்களெவையெனின்;

அனந்தசூட்சுகாரியமெதுவுந் தோற்றம்நாசம் தனக்கிலாநாதன்வேண்டும்.

விதர்க்கணசாதனை

குகள

தோற்றம்நிற்றல் ஈறுடையபிரபஞ்சம் அனந்தசூட்சு காரியம்; என்பவாம்.

இனி, முன்னர்வருவித்த சாதனங்களுள் உத்தரசாதனத்தையோ, வேதனத்தினாலே “பிரபஞ்சமானது தோற்றம்நிற்றல் ஈறுடையது” என்று அறுதியிடலாம்; இங்ஙனமே, பின்னர்வருவித்தசாதனங்களுட் பூர்வசாதனத்தையும் அறுதியிடலாம்;—

கீப்படி நியாயான்னுவயஞ்செய்யுங்கால் “சங்கற்பமுத்திரைதன்னிலே விளங்குங்காரியமெதுவுஞ்சைத்தன்னிய காரணத்தவெண்ணும்” என்றும், “காரியங்கள் தமக்கியைந்த காரணப்பிரமாணமாய் நிற்கும்” என்றும் தத்துவசாதனங்கள் வருவிக்கலாம் ஒருநியாயத்தொடையையே பலவாறும் அன்னுவயசாதனசெய்யலாம்.

இரேகாகணிதம் பாடகணிதம் வீசகணிதம் முதலிய நூல்களிலேவரும் நியாயத்தொடைகளையெடுத்து அன்னுவயஞ்செய்தும், மேலும் நியாயங்களை நையாயிதங்களாக்கி நையாயிதங்களை இலக்கணமமையத்தாட்டாந்தங்களாக்கியும், தாட்டாந்தங்களைப்பதங்களாக்கியும், அன்னுவயஞ்செய்தும்பயிலுக.

சுருதியாகிய இலக்கணங்களையுணர்ந்தும், யுத்தி அனுபவ உத்தேசபரீட்சைகள் இன்றிப் பெரும்பயன் பிறவாது.

ஆபாசவிளக்கம்.

க. வருமேநியாயத்தீலாபாசமானதனால்வலியே தருமாறுநையாயிதம்பலபோலிதமைத்தேளிந்து மருவாதொழித்தறகுநேர்விதிகள்வளந்தரவே உரையாடுதன்முடியாதெனும்வல்லனவுய்த்துணரே.

இச்செய்யுளின்பொருள். வருமேநியாயத்தீலாபாசம்-நியாயங்களிலே போலியாகிய ஆபாசம் வருதலுண்டு. ஆனதனால்வலியேதரு

சாத்தியாபாசம்.

௧௫௧

௧. போலியிற்சாத்யநியாயித்தற்கூத்ரவிதி கண்முர
ணூலுறுசாத்தியஞ்சாதனந்தம்மில்விளைவதின்றாய்
ஏலுநியாயித்தலிலேயுறையும்வழுவதென்ப
மேலுரைசாத்தியப்போலிவிரவி நம்பல்வகையே.

இ—ள். போலியிற்சாத்ய நியாயித்தற்கூத்ர
விதிகண்முரணூலுறு சாத்தியஞ் சாதனந்தம்மி
ல்விளைவதின்று யேலுநியாயித்தலிலேயுறையு
ம்வழுவதென்ப-சாத்தியாபாசம் என்பது நியா
யித்தற்கு உரைத்திருக்கும் விதிகளை முரணுவ
தாய் சாத்தியமானது சாதனங்களிலே விளைத
லில்லதாய், நியாயித்தல்மாத்திரத்திலே உறையு
ம்வழி என்பார். மேலுரைசாத்தியப்போலி
விரவிடும் பலவகையே-இங்ஙனம் உரைத்த
சாத்தியாபாசம் பலவகைசார்ந்துவரும். எ-று.

௨. வாகையீந்திடாமத்தியபதங்கள் ளநடையிரண்டு
பகையீர்வெதிரேக சாதனமுப்பத மேற்பதங்கள்
தகையீர்வெதிரேக சாதனத்தன்வயசாத்யமற்றும்
அகையீர்வெதிரேக சாதனத்தன்வயசாத்யமற்றும்

இ-ள். சாத்தியாபாசவகையாவன-ஈந்திடா
மத்தியபதம்வரல், பூர்வபதக்கள்ளநடை, உ
த்தரபதக்கள்ளநடை, இரண்டுவிதிரேகசாதன
ம்வரல், முப்பதமேற்பதம்வரல், வியதிரேக
சாதனங்கொண்டு அன்னுவயசாத்தியம்முடி
த்தல், சிலேடைமத்தியபதம்வரல்; பிறவுமா
ம். எ--று.

செய்யுளப்படித்து உரையை ஓட்டிக்கொள்க.

௩. ஆபாசஞ்சாதனமுத்தரசாதனவேதேனிணுந்
தாபூர்வசாதனதிட்டாந்தமேனுமிரண்டெனினும்
மேலாவரக்கொளவேலாதபோலிசொல்சாதனத்த
வாவாமேய்ச்சாத்யம்பெயரினும்போலிவழிப்படுமே;-

கஉ0

ஆபாசவிளக்கம்.

இ--ள். சாதனாபாசம் என்பது உத்தராசாதனமாகிய ஏது என்றாலும் பூர்வசாதனமாகிய திட்டாந்தம் என்றாலும், அல்லது சாதனமிரண்டேன்றாலும் வைக்கத்தகாதாதலின் வரும்போலியாம் வைக்கத்தகாத சாதனங்களை வைத்து, அவற்றை அவாவி மேய்மையான சாத்தியம்பிறக்கினும், நியாயமோ போலியென்றேமுடியும். எ--று.

கூ. படுபோலிசம்பந்தமென்பதுகாரியத்தோரணியால் இடுமோர்பிரதினையைச்சாதனஞ்செய வேண்டிமிடத்தடைவேயதனைவிட்டன்னதுபோலும் பிரிதுமுன்மை இடைசாதனஞ்செயலாம்பிரதிஞ்சைவிபரிதமே

இ--ள். சம்பந்தாபாசமென்பது யாதோருகாரியத் தோரணியிலே இன்ன ஒரு பட்சத்தைச் சாதனஞ்செய்ய வரும்போது, அப்பட்சத்தை முற்றும் விட்டுப்போட்டு அப்பட்சம்போலும் பின்னொன்றை எடுத்துச் சாதனஞ்செய்வதாகிய போலியாம். இவ்வாபாசம் பிரதிஞ்சாவிபரிதம் எனப்படும். எ--று.

எ. மேலுரைபோலிகண்முன்றுளடங்குமெப்போலியுமிங்கேலவிரித்துவிளக்கமுன்போலிநியாயமெல்லாஞ்சாலவறிந்துமறியாதுந்தோன்றலிற்றுவரிதாம் பாலவழப்பதந்தாட்டாந்தமுர்தல்பகுத்தறியே.

இ--ள். எவ்வகைப்போலியும் சாத்தியாபாசம் சாதனாபாசம் சம்பந்தாபாசம் எனமேலையுரைத்த முன்றுபோலிகளிலேயும் அந்தர்ப்பவிக்கும். அவைகளை இங்ஙனம் விரித்து

சாத்தியாபாசம்.

கஉக

விளக்கமுன்னே,--போலிநியாயமேதுவும் (பிரதிவாதி குதர்க்கி முதலியோர்) நன்றாயறிய அல்லது முற்றுமறியாதிருக்க வருவதானபடியால், கிருகித்தற்கபூருவமான வழப்பதங்களேனும் வழத்தாட்டாந்தங்களேனும் நியாயத்திலே னுளையும், அதைப்பிரித்துமதித்துக்கொள். எ-று.

அ அறியேசிலைடைமத்யந் தவிர் சாத்தியப்போலி
யெல்லாம்

நெறியேநியாயவிதிமுரணென்றுரைமாத்திரையாற்
குந்சாத்தியஞ்சொலுஞ் சாதனப்பொய்மையிற் பொய்
யெனல்பின் (யே.
மறிசாதனஞ்சாத்தியமேயின் மெய்யெனல்வாமிடை

இ—ள். சிலைடைமத்தியம் ஒழிந்தசாத்தியாபாசமெல்லாம் முறையே முன்னருரைத்த நையாதிதவிதிகட்குவிரோதமென்று உரைமாத்திரையில் அறிந்துகொள். சொல்லியசாதனம் பொய்மையானபடியால், சாத்தியமும் பொய்மையேயாம் எனப்போலியாய்முடிப்பதும், சாத்தியம் மெய்மையானபடியால் சாதனமும்மெய்மையேயாம் எனப்போலியாய் அனுமிப்பதும் (ஈந்திடாமத்தியபதம் கள்ளநடைமுதலிய சார்ந்த) சாத்தியாபாசத்திலேயே தூவும். எ—று.

கூ. இடைநேர்சிலைடைமத்யப்போலிதாதொன்றினி
லெழுந்து
புடைசார்பெயர்விண பண்புகளர்த்தமொன்றுமென
க்கொண்
டடைசாதனத்துவழங்கிடலன்றிப்பதமுலக
நடைதாலியற்பொருண்மேன்மொழிமாத்திரைமேனட
லே.

கஉஉ

ஆபாச விளக்கம்.

இ—ள். சிலேடைமத்தியபோலியாவன, -
 ஒரேதாதிலேயிருந்துபிறக்கும் பெயர்க்கும் வி
 னைக்கும் பண்புக்கும் அர்த்தம் ஒரு நிகர்தா
 னென வைத்துக்கொண்டு சாதனத்திலே பிர
 யோகஞ்செய்தல்; பதத்தை உலகவழக்கிற்
 பயிலும் இயற்பொருளிலே ஒருமுறையும்கத்
 தார்த்தமாத்திரையிலே ஒருமுறையும்பிரயோ
 கித்தல்; (தொடர்பு மேலைச்செய்யுட்களிலும்
 வரும்.) எ--று.

க0. நடைசாதனங்களிலொன்றைப் பலபொருளை
 விவரிக்கும் {ப்பால்
 புடைபாய்வினாவிற் புகறன்மொழி தொடையின்பணர்
 அடைவேபொருணிலைமாறல் பதங்களியற்பொருளும்
 இடைசார்சிறப்புப்பொருளுநதருதலிவைசுருதே.

இ—ள். சாதனமீரண்டிலொன்றைப் பல
 பொருடரத்தோனிக்கும் ஒருவினாவாகமொழி
 தல்; ஒருபதமானது தான் நிற்குந்தொடையி
 ன்புணர்ச்சிக்கேற்ப முறையே பொருளினது
 நிலைமாறுதல்; பதங்களானவை இயற்பொரு
 ளையுஞ் சிறப்புப்பொருளையுந்தந்துநிற்றல்; இ
 வற்றைக்கருதிக்கொள். எ--று.

கக. கருதுஞ்சமானமுந் துல்லியமுந்தரு காட்சிபற்றி
 வரல்செம்பொருளினோடாக்கப்பொருள்வசனத்தொட
 ர்பால்

அருதும்பலபொருளன்றிப்பிரிவுகலவையுடன்
 மருவுங்குணப்பொருள் சத்துப்பொருளில்வழங்கிடலே.

இ--ள். சமானம் துல்லியம் என்பவைகளை
 ப்பற்றிச் செம்பொருளும் ஆக்கப் பொருளும்
 வந்துபயிலுதல்; வசனத்தொடர்பினாலே பத

க௨ச

ஆபாசவிளக்கம்.

க௨. வேற்றுவிகாரணமேற்றலென் போலி விரிந்து
தொக்கு

ஆற்றிடுசாதனம்பொய்மையதாயெனுமெய்மையெனு
மாற்றநிலைக்குவழுவியதாயெனும்வந்திடல்பின்
போற்றியசக்கிரகஞ்சுழன்றெய்தும்புரிமுதலே.

இ—ள். விகாரணமேற்றலெனும் போலி
யானது விரிந்தெனினுந்தொக்கெனினும்நிற்
குஞ்சாதனமானது பொய்மையாயேனும்,
மெய்மையிலைக்கு வழுவாயேனும் வருதல்.
முன்னருரைத்தசக்கிரகமானது வளைந்து தா
ன்தோன்றற்காதாரமாய்நின்ற முதலையெமரு
வும். எ—று.

க௩. முதலையுரைத்தனம்போலிசம்பந்தந்துணிபொ
ருளா

னதையேநீறுத்தலரிதெனக்கண்டறியாவகையோர்
மதமேலொழக்கலெதிர்வாத்சாதனமாறிநிலை
இதமேகெடன்மறுத்தாட்செபங்குறியிழ்த்திடலே.

இ--ள். சம்பந்தாபாசம் இன்னதென்று மு
ன்னமேயுரைத்தோம்;- துணிபொருளாகியப
ட்சத்தைச்சாதிப்பது அரிதெனக்கண்டு, பிறர்
அறியாதபடி பிறிதொருபட்சத்தின்மேல் நியா
யத்தைநடத்துதல். பிரதிவாதியானவன் சாத
னத்தினது நிலையைமாற்றி அதன் சேம்பொரு
ளைமழுக்கியேனும், ஆட்சேபஞ்சொல்லியே
னும் அதனையிழிவுபண்ணுதல். எ—று.

க௪. இழித்துநியாயமில்வாறுபுரட்டலெல்லாமுரைத்த
பழித்தலம்போலியின்பாற்படுபலவாறுபொய்மை
அழித்தி மெய்போலக் கிளத்திடம்போலி யணத்திண
யும்

வழித்திநியாயஇலக்கணமேற்றிவரைந்தறியே.

இ—ள். மேலையுரைத்தவாறு இழித்து நி
யாயத்தைப்புரட்டலெல்லாம முன்னருரைத்

தசம்பந்தாபாசத்துள் அடங்கும். பலவிதமாகப் பொய்யை மெய்போற் சாதித்துப்பேசும் ஆபாசமனைத்தையும் நியாய இலக்கணங்களை உரைத்து ஒட்டி அளந்து அறிக. எ—று.

மேலை எடுத்துரைத்தபோலிகளாவிளக்கும் உதாகரணங்களைப் பின்னர் எழுதுவமெனக்கருதி இப்பொழுது எழுதாதொழிந்தனம்.

ஆபாசம் என்பது பொய்நியாயமானது மெய்நியாயமாய்த்தோன்றும்போலி; அது மூவகையாம்; சாத்தியாபாசம், சாதனாபாசம், சம்பந்தாபாசம். நையாயிதம் ஒன்றிலே ஆபாசமெய்திடின், அஃது சாத்தியத்திலேனிலும், சாதனங்களிலேனிலும், சாதனசாத்தியங்கள்துள்ள சம்பந்தத்திலேனிலுமே தாவிவரும்; ஆதலால் சாதனசாத்திய சம்பந்தமூன்றனுள் எதிலேனிலும் ஆபாசம் மருவிநிற்கின்றதோ எனப் பார்த்துக் கவனந்துகொள்க. ஆரிய நூல்களின்படி, பட்சாபாசம், ஏதுவாபாசம், திருட்டாந்தாபாசம், எனமுன்றாயும்,—தமிழ் நூல்களின்படி, பக்கப்போலி, ஏதுப்போலி, உவமைப்போலி, எனமுன்றாயும், ஆபாசம் பிரிந்துவரும்.

அனுபந்தம்

அனுபவானுமானம்.

அனுபவானுமானம் என்பது உலகிலே இயல்பாய் நிகழஞ் சம்பவங்களைப்பற்றி நம்மில் வந்த அனுபவமே ஆதாரமாய்நடக்கும் அனுமானமாம். அது வேதானுமானம், துல்லியானுமானம், கதார்த்தானுமானம் எனும் முப்பகுப்பிணையுடையது.

க. வேதானுமானம்.

வேதானுமானம் என்பது விசேடவிடய கதங்களினூற் சாமானிய பிரமேயத்தை அளக்கும் நியாயம், அல்லது வேதனஞ்செய்யப்பட்ட பொருள்களைக்கொண்டு அவைசார்ந்துநிற்கும் இனத்தையுஞ் சாதியையும்பற்றிச்சாதிக்கும் அனுமானமாம். (வேதனம் என்பது

கஉகூ

அனுபந்தம்.

நாம் எடுத்துத்தேரும் பட்சத்துடனே மருவிநிற்கின்ற கதம் விடயம் எனும்பொருள்களை ஒன்றின்பின்னொன்றாய் வேண்டிய அளவு ஆராய்ந்து அவற்றினுக்கும் பட்சத்தினுக்குமுள்ள சம்பந்தசார்புகளை ஐயந்திரிபறத்தேளிந்துதரல் ஆம்.) உலகிலே சடசித்துக்களின்நானொவிரிவானபொருள்களை ணத்தையும் நிலையான சம்பந்தசார்புகளை ஒன்றற்கொன்றுடையதாய் கடவுள் தித்தீதேயிருக்கின்றனர் என்றும் இறந்தகாலத்துப்போலவே வருகாலத்தும் பொருள்களும் பொருட்சம்பந்தமும் இயலுமென்றும் மாந்தரின் புத்தியிலே இயற்கையுஞ் சகசமுமாய் உறையும் பிரஞ்ஞையே வேதனாஹுமானத்திற்கு ஆதாரமாம். சடசித்துப்பொருள்கள் ஒன்றற்கொன்றுள்ள சம்பந்தசார்புகளை அனுபவத்தாற்றேளிந்தறிகின்றனம். இவ்வனுபவமுமோ சம்பவநிகழ்ச்சிபளவில் ஒன்றற்கொன்று சார்பாய்த்தொடர்ந்துவருஞ் சிற்சில பொருள்களைப்பற்றியேநிற்கும். சிலவிடத்து இந்த அனுபவமானது, ஐயைந்து இருபத்தைந்து எழுஞ்சித்தாந்தம்போலே தேள்ளிதாயிருக்கும். ஏரே இனத்துக்குரிய பலபொருள்களிலே ஒரு இலட்சணம்விளங்கி, அவ்வினத்து எப்பொருளைக்காணுங்காற்பரீட்சிக்கி னுநீ எதிர் இலட்சணமின்றி அவ்விடச்சணமேதோன்றின், அவ்வினம் முற்றுக்கும் அந்த இலட்சணம் அவினாபாவமாய் உரியது எனத்துணிகின்றனம்

உதாகரணமாய், ஒருகாந்தச்சலாகையின் சந்நிதியிலே பற்பல இரும்புச்சின்னங்கள் ஈர்க்கப்படுமேலகாந்தபைசாங்கட்குள்ள நிருவகற்பமான ஒற்றுமைபற்றி, இரும்பெல்லாங் காந்தத்தாற் கருஷ்சுப்படும் எனத்துணிகின்றனம். நாம் ஆராய்ந்துபரீட்சித்தது உலகிலுள்ள இரும்புட்சீலவற்றையேயாயினும், இருமபவனத்துங் காந்தத்தால் வலிக்கப்படுமென்று சாதாரணமாய்ச்சாதித்தது வேதனாஹுமானம்.

மேலும், இன்னபிரமாணமாத்திரைக்கு மேலாய்ச் சூடு அதிகரித்தாற் சலங்கொதிக்கின்றதெனவும்சூடுஇல்லாமற்போனாற் சலம் உறைகின்றதெனவுங் கண்டறிந்து இன்னின்ன உட்டணைசத்திய மாத்திரையிலே சலமானது எவ்விடத்துங்கொதிப்பதும், உறைததும், அத

கஉஉ

அனுபந்தம்.

பருந்து கழுத பாம்பு முதலை ஒந்தி புறவு முதலிய அண்டசங்கட்குத் துவளக்காதிருத்தல்பற்றி அண்டசமணத்துந் துவளக்காதின என்று அனுமிக்கின்றனம்.

கதம் விடயம் எனும் பொருள்கவள வேண்டியளவு ஆராய்ந்து பரீட்சைசெய்யாமல் அப்பொருள்கள் சார்ந்த இனத்தைப்பற்றி அனுமானஞ்செய்யின் அவ்வேதனானுமானம் வழுவாம். பிறகாரணங்கள் இடையிலே தலைப்பெய்தில எனுநிச்சயமுண்டேல், ஆராய்ந்துபரீட்சிக்கவேண்டியபொருள் சொற்பமாயும், -அன்றேல் ஆராய்ந்து பரீட்சிக்கவேண்டியபொருள்கள் மிததியாயும் இருக்கவேண்டும். ஒரு தாமிரத்துண்டமானது தனது சன்னிதியில் அகப்பட்ட இரசத்தை (இதரம்) உறிஞ்சக்கண்டபோதே தாமிரமணத்தும் இரசத்தை உறிஞ்சுமென்று சாமானியசாத்தியத்தைச் சாதிக்கலாம். ஒரு மருந்து ஒருவனுக்குவந்த ஒர்பிணியை மாற்றினதுகண்டு அம்மருந்து--எவர்க்குவந்த இடத்தும் அப்பிணியை மாற்றுமென்று சாதிப்பது வழுவாம்.

பொருள்கவள ஆராய்ந்து பரீட்சிப்பதினால்வரும் அனுபவமானது நிருவிகற்பமாயும், அப்படி ஆராய்ந்து பரீட்சித்தபொருள்கள் வேண்டியளவு பலவாயும் இருக்குமேல், வேதனானுமானம் மெய்மையாம்; அன்றேல் பொய்யும்விளையும்.

ஒருவன் ஒருநூல் வாசிக்குமிடத்துத் தனக்குத்தொரியாத ஒருசொல் அந்நூலுள்வந்து பயிலக்கண்டால், அச்சொல்லின் அர்த்தம் இன்னதென்று அந்நூலுளும் பிறநூலுளும் அதுவந்துபயிலுந் தொடர்பைக்கண்டுகண்டு தெளிந்துகொள்வதும் வேதனானுமானத்தினாலேசான். காலம் தூரம் காரணம் காரியம் முதலியசுருத்துப்பொருள்கவள இன்னின்னவேனப் பிள்ளைகள்விளங்கவருவதும் இவ்வாறேயாம்.

கரும்பு இனிக்கும், வேம்புகைக்கும், மதுமயக்கும், குயில்பாடும், மயில்ஆடும், என்னும் இவைபோலும் அளவிறந்த சாமானியசாத்தியங்கவள யாங்கண்டு பரீட்சித்தசீலபொருள்கவளக்கொண்டு சாதிப்பதும் வேதனானுமானமே.

துல்லியானுமானம்.

கூடகூ

உ. துல்லியானுமானம்.

துல்லியம் என்பது சம்பந்தத்தினது சமானம் அல்லது ஐப்பு. உதாசுரணமாய்; நீர்மேற்செல்லும் மரக்கலத்துக்கும், நிலமீதாரும் இரகத்திற்கும் உள்ளசம்பந்தசமானமும்; வாயுவில் இயங்குதற்குத்தகம் பட்சிச் சிறைக்கும், நீரிலே உலவுதற்குத்தகம் மீன்செட்டைக்குமுள்ளசமானமும்; ஒருசுயிற்கும் பின்னொருசுயிற்கும் உள்ள ஐப்புமையும்; ஒருகிரகத்திற்கும் வேறொருகிரகத்திற்குமுள்ள சாதுர்சியமும் இன்பிறவுந் துல்லியம் எனக் கருதவும்படும்.

யாம் ஆய்ந்தறிந்த ஒருபொருளின் இலட்சணம் அப்பொருட்குத் துல்லியமான பிறிதொருபொருட்கும் உண்டென்றுசாதிப்பமேல் அந்நியாயம் துல்லியானுமானம் எனப்படும்.

துல்லியானுமானமும் ஒருவாறு வேதானுமானத்தை நிகர்க்கின்றது.

பொருள்களின் இலட்சணகிருத்தியசம்பந்தசார்புகள் எக்காலத்தும் நிருவிகற்பமாயேயிருக்குமெனவும், நிகரானகாரணங்களால் நிகரானகாரியங்கள் பிறக்கும் எனவும், மாந்தரின்புந்தியிலே சகசமாயுறையும் பிரஞ்ஞையே (முன்னர் உரைத்தவாறு) வேதானுமானது துல்லியானுமானங்கட்கு ஆதாரமாம். இருபொருள்கட்குள்ளதுல்லியமானது திண்மையாய் அல்லது நொய்மையாய் இருக்கும்பிரகாரமே, அவற்றுள் ஒன்றுல்லமற்றதைச் சாதித்த அனுமானமுந் திண்மையாய் அல்லது நொய்மையாய் இருக்கும்.

வேதானுமானமுந் துல்லியானுமானமும் ஒன்றுந்கோன்று ஒற்றுமையாய் இருந்தும். அவையொவ்வொன்றையும் வேற்றுமைப்படுத்தியறியுஞ் சிறப்பிலட்சணங்களும் உண்டு. வேதானுமான நடையணத்துந் துல்லியானுமான நடையினின்றே பிறக்கும். அவ்விருவகையானுமானங்கட்குமுள்ள வியத்தியாசம் எவையெனின், -

க. வேதானுமானமானது ஒரு இனத்துக்குரிய தனிப்பொருள் பலவற்றைக்கொண்டு அவற்றின் இனத்தைப்பற்றிச்சாதித்தலாம், ஆகவே வந்தசாத்தியமுந் சாமானியானுமானமாம். மெலும் ஒருசாதிக்குரிய இனங்

கரு

அனுபந்தம்.

கள் பலவற்றைக்கொண்டு அவற்றின் சாதிப்பற்றிச் சாதித்தலாம்; இங்ஙனமும் வருஞ் சாத்தியம் சாமானியானுமானமேயாம் துல்லியானுமானமோ. ஒரு இனத்துக்குரிய தனிப்பொருள் என்றைக்கொண்டு அவ்வினத்துக்குரிய பிரிதொருபொருளையேனும் ஒருசாதித்தாய் இனமொன்றைக்கொண்டு அச்சாதிக்குரிய பிரிதொரு இனத்தை யேனும் அனுமித்தலாம்.

உ. ஒருபொருளிலே இருகுணங்கள் சகிதமாயிருத்தல்பற்றி அப்பொருளை நிசர்க்கும் பின்னொருபொருள் லும் அவ்விருகுணங்கள் சகிதமாயேயிருக்கவேண்டியதென நேர்முகமாய் அறுதியிடற்சறுதியின்மையின், துல்லியானுமானத்தில் வருஞ்சாட்சி நேர்முகமின்றியதாம். வேதானுமானத்திலோ ஒரு இனத்தைப்பற்றிச் சாதித்த ஒருகுணம் அவ்லது இலட்சணம் அவ்வினத்திரகுரிய பலபொருளிஹமுண்டென நேர்முகமான சாட்சியுண்டு. ஆனாலும் ஒரு இனத்துக்குரிய பொருள்கள வணத்தையும் ஆராய்ந்துபரீட்சிப்பது ஏலாமையின், ஆராய்ந்து பரீட்சித்தாட்டுக்கு நேர்முகச்சாட்சியும் ஒழிந்தவற்றிற்கோ துல்லியானுமானப்பிரமாணமுமாம்.

துல்லியானுமானத்தினால்வருஞ்சாத்தியஞ் சந்தேகத்துக்குமிடனானது. இரண்டுபொருள்கள் பலஇலட்சணங்களிலே சமானமாய்த்தோன்றுங்கால் உள்ளதற்குமேலேயும் அச்சமானத்தை ஏற்றிக்கொள்ளுகிறோம். மிருகங்களுக்கும் மனுஷருக்குமுள்ள உடற்கூறுகளிற் பல ஒன்றற்கொன்று சமானமாயிருத்தல்பற்றி, மிருகங்களின் உடற்கூறுகள் போலேதான் மனுஷரின் உடற்கூறுகளுமென்று சாதிக்கின் வழுவாம். அப்படிவழுவென்பது மனுஷரின் உடற்கூறுகளைத் தற்காலத்துப்பரீட்சைசெய்ததினால் விளங்குகின்றது. நாம் வாசஞ்செய்யுர்ப்பூமிக்கும் மற்றுங்கிரகங்களுக்கும் பலசமான இலட்சணங்களுண்டு. அவ்விலட்சணங்களாவன; சூரியவணப்பரிவர்த்தனஞ்செயல், சத்தம் அச்சிலே +ழலல், கருஷணவிதிக்கமைதல், வாயு சஞ்சரித்தல்;— இச்சமான இலட்சணங்களைக்கொண்டு கிரகங்களுமும் இப்பூமியே போற் சீவ பிராணிகளின் உறையிடமெனச் சாதிப்பதுந் துல்லியானுமானம் இவ்வண்ணமே நட்சத்திரங்களுங் கிரகங்களை போற் சீவபிரா

துல்லியானுமானம்.

கங்க

ணிகளின் உறையிடமெனச்சாதிப்பதந் துல்லியானு
மானமேயாம் . துல்லியானுமானத்தினாலன்றிப் பிற அ
னுமானங்களாற் சாதிக்கவராத பொருள்களுமுண்டு
சத்தசாத்திரியானவன் இலக்கணநூலிற்சொல்லியவி
திகளைக்கொண்டு சொல்லாதவற்றிற்கும் இலக்கண
ம்முடிப்பதும், மன்றிலேவாதிக்கின்ற நியாயதூரந்தரன
னவன் தர்மமசாத்திரம்முதலியவற்றிற் சொல்லியிருக்
கும் விதிவிலக்குகளைக்கொண்டு சொல்லாதவற்றிற்கு
ம் விதிவிலக்குகள் அமைப்பதும், வைத்தியனானவன்
வாகடநூலிற்சொல்லிய முறைகளைக்கொண்டு சொ
ல்லாதவற்றுக்கும் முறையுரைப்பதும், இன்னபிறவுந்து
ல்லியானுமானமேயாம் . இவ்வகையான துல்லியானு
மானஞ் செய்யுமிடத்து, சுருதியுத்தி அனுபவங்களிலே
திட்பநுட்பமும் விவேகமும்வேண்டும்; இன்றேல்பொய்
படும். மன்றிலே நியாயதூரந்தரர் வியத்தியசமான துல்
லியங்களை எடுத்துக்காட்டி விவகரிப்பதினாற்றான் விவ
காரவாதம்பெருதவதும், காலம்பாணிப்பதும் நீதியெப்
படிமுடியுமோ எனமன்னனசங்கையறுவதும்பிறவும்.
வியத்தியசமான துல்லியங்களை ஒன்றோடொன்று பு
ணர்த்தி நீதி இங்ஙனம் இப்படிமுடியுமெனத் தெரித்
துரைப்பதிலேயே மந்திரியின் மந்திரவலிமைவிளங்கு
வது.

சிலேடையான உபயார்த்தத்தின் சந்தேகந்தேளிய
வுந் துல்லியானுமானம் மிகவுதவும்.

ங. கதார்த்தானுமானம்.

கதம் என்பது இயற்கையாயேனுஞ் செயற்கையா
யேனும நிகழ்ந்தசம்பவமாம். கதார்த்தானுமானம் எ
ன்பதுகதத்தைஅளத்தற்பொருட்டுச் செய்யும்அனுமா
னமாம். கதங்கள் மெய்மையோ பொய்மையோவென
அளக்கும்படி அக்கதங்களை அல்லது அவற்றுடனி
யைந்த சிலஎளிலகக் கண்டவர்களின் சாட்சிவேண்
டியது. இச்சாட்சி மூவகைப்படும், அவை உரைச்சா
ட்சி அயற்சார்புச்சாட்சி, உரையயற்சாட்சி. நமதுகா
ட்சி அனுபவங்கட்கு வராதகதங்களைப் பிறருடைய உ
ரைச்சாட்சிமூலமாயே நம்புகின்றோம்; உதாகரணமாய்,

கூட

அனுபந்தம்.

பரதகண்டத்திலே கங்கை காவிரி எனுநதிகளும், இமயம் திருப்பரங்குன்றம் எனுமலகளும், மதுரை காஞ்சி எனும்புரிகளும் உண்டென அவற்றைக்காணாதிருந்தும் உரைச்சாட்சியால் ஒப்புக்கொளல். சில சைத்திய தேசங்களிலே சலம் உறைந்து, படிசம்போற் கட்டியாயிருக்கின்றதெனவும், வெந்நீராலியின் பலத்தினாலே நிலத்திலே இரதங்களுஞ் சலத்திலே கப்பல்களுஞ்செல்லுகின்றனவெனவுங்காணாதிருந்தும் உரைச்சாட்சியால் ஒப்புக்கொளல். நாம் ஐயுறற்கிடமில்லாத ஒருவனது சாட்சியால் அவன்சொல்லியகதம் உண்மையென அங்கீகரிக்கின்றனம். ஒருகதத்தை அது நிகழ்ந்தவண்ணமாயே சொல்வதற்கு ஆலோசனை வேண்டியதில்லை. கபடவித்தைக்கே ஆலோசனை வேண்டியது. பொய்மையினும் மெய்மையே மாந்தரது புந்திக்கு இயற்கையிலே ஏற்றது. மாந்தர் ஒருகதத்தைத்தாங்கண்டவண்ணம் உரைப்பரேல் அதுவே இயல்பு. மெய்மையேமொழ்தற்கானகுணம் புந்திக்கு இயற்கையாயிருத்தல்போல, பிறருடைய உரையை நம்புதற்கானகுணமும் இயற்கையேயாம்.

உரையானது வாக்குமூலமாயும், இலிபிமூலமாயும் வரும். வாக்குமூல உரையானது தொக்குமுதலிய சதுரிந்திரியங்களால் அடையுங் காட்சிஉரையும் சோத்திரேந்திரியத்தால் அடையுங் கேள்வியுரையுமாம். உரையிலே அதிகம்நம்புதற்கிடானது காட்சியுரையே. எண்ணையெனின், ஒருவன்கேட்டதினுங்கண்டதே அதிகஉறுதியாம். ஒருகதத்தைக்கண்ட பலரும் அதின்பேரிற் சாட்சிசொல்லும்போது, அவர்மொழிகின்ற காட்சியுரைகள் ஒன்றற்கொன்று இணங்குமேயாயின் அவ்விணக்கத்தை அளந்துதெளிதலே கதார்த்தானுமானமாம். இவ்விணக்கமே தனித்தனிசொல்லிய சாட்சிகளுக்கன்னியமான திடசாட்சியாம். மெய்மையைப்பொய்மையாயும், பொய்மையை மெய்மையாயும் புரட்டக்கருதிப் பலர் ஒருமித்து முன்பேசிக்கொண்டே பின் ஓர்கதத்தின்பேரிற்சாட்சிமொழியுங்கால் அங்ஙனமும் ஓர் இணக்கமுண்டாமேயாதலின், சாட்சிகட்கு இன்றியமையாத சுலட்சணங்களாகிய விவேகம் தருணம் நிரிலாபம் சுத்தமனம் முதலானவைகள் உண்டோ இல்

கதார்த்தானுமானம்.

காரிகா

வலயோவேன ஆராயவேண்டும். ஒருவன் தானாய்க்கா
ணாமற் பிறன்சொல்லக்கேள்விப்பட்டதை மொழிவது
கேள்வியுரையாம்.

கேள்வியெவ்வளவுவலக்குமோ அவ்வளவாய் அக்
கேள்வியுரையிலே ஜயமுநிலைக்கும். ஆதலால் கேள்வி
யுரையை அதிகசாக்கிரமாய் விசாரித்துத் தெளியவே
ண்டியது. மேலவையுரைத்த சுலட்சணங்களைக்கொண்
டே ஒருவன்சொல்வது மெய்மையோ பொய்மையோ
வேனச்சாதிக்கவேண்டியது. அங்ஙனமின்றி மிக்குரு
வினது நயத்திற்சார்வனவெல்லாம் மெய்மையெனவு
ம் சத்துருவினது நயத்திற்றுவனவெல்லாம் பொய்
மையெனவும்முடிப்பது விவேகமும் யோக்கியமும்ல்ல.

இலிபிதமுலமான உரையானது வாக்குமுலமான உ
ரையினும் அதிக நம்பிக்கைக்கிடனானதும் உறுதியான
துமெனக்கொள்ளலாம். என்ணையோவேனின், இலி
பித உரையிலுள்ள சம்பவங்கள் இன்னின்பிரயோ
சனார்த்தமாய்ப் பிற்காலத்துப் பிரயோகிக்கப்படுமென்
றறியாமற் பெரும்பாலும் எழுதப்பட்டனவாதலானும்
அச்சம்பவங்களை எழுதுபவன் தான் எழுதுபவைகளை
ஒருவாறுதேர்ந்து உண்மைதெளியச் சமயமுடையதாக
லானுமே; அன்றியுஞ்சம்பவங்கள் நிகழ்ந்தகாலத்தே
எழுதப்பட்டன ஞாபகத்தாழ்ச்சிகாரணமாய் விவரமும்பி
ழைகளும் அங்ஙனம்வரா. ஞாபகத்தாழ்ச்சியே வாக்
குரைச்சாட்சியினதுவலிமையை நலிப்பது. காலம்நீ
ட்டிப்பின்மறவிதவலப்படும்.

மேலும் வாக்குரையிற்போலே இலிபிதவுரையிலே பி
ழைபடர்தற்கிடமில்லவ. என்ணையோவேனின், பலர்
மொழிகின்ற வாக்குரையின்சாட்சியினும் பலர் எழுது
கின்ற இலிபிதவுரையின்சாட்சியானது உறுதியும் யதா
ர்த்தமுமாய் இருத்தல்வேண்டும். வாக்குரையிலேபல
ரும் தாந்தாம் அறிந்ததைத் தனித்தனிசொல்வார். இ
லிபிதவுரையிலேயோ ஒருவரெழுதிய முன்னுரையினது
மெய்மைபொய்மையைப் பின்னொருவர்தேர்ந்து தெளி
ந்தெழுத இடனுண்டு, முன்னூலினும் பின்னூல்திருந்து
தற்கிடனுண்டு.

வாக்குரையினும் இலிபிதவுரை வலியுடைத்தென்ற
தனால், இலிபிதவுரை யாவும் மெய்மையெனக் கருதுகீ

கரிசு

அனுபந்தம்.

ன்றனம் அல்லம். முன்னருரைத்த சுலட்சணங்களே இலிபிதவுரையிலுந்தோன்றவேண்டிய. மேலும் மெய்மையை மொழிவதினும் சொற்பொருள்வங்காபங்க ளளையே முக்கிய இடமாய்க்கருதி உயற்றப்பட்ட செய்யுள் களின் சாட்சிமைத் திட்பநுட்பவிசாரணையின்றி அங்கீகரித்தல் யோக்கியமும் விவகமுமல்ல.

வாக்குரைகளென்றும் இலிபிதவுரைகளென்றும் ஒன்றொன்றோன்று ஒற்றுமையாய்ப்பிரகாசன காரியங்கள ளணத்திலும் இணங்கிமற்றவைகள்லே சொற்பவிபத் தியசந் தோற்றுவித்தமேலும், அவ்விபத்தியசம் எச்சமப வத்தின்பேரிற் பலருஞ்சாட்சிபகருமிடத்து இயற்கையி லேவரவேண்டியதே அதலின், அந்தவிபத்தியசநே அச் சம்பவம் பொய்மையென உறுதிப்படுத்தாக்கிடானது

உ. அயற்சார்புச்சாட்சி அயற்சார்பு என்பது ஒரு சம்பவத்தோடருத்த துணைக்காரியமேயாம் சிலசம்பா ங்கள் யாதொருவனுங்காணாதனவாயும் நிகழ்ந்திருந்த ம்; அங்ஙனமேல் அயற்சார்புச்சாட்சியால் அச்சம் பவத்தைப்பற்றிச் சாதிக்கலாம். அயற்சார்புச்சாட்சி யானது மேலையுரைத்தவாக்குச்சாட்சியினும் அதற்கு உறுதியானதாகவும்வரும். என்வனமோவெனின், அயற் சார்பானகாரியங்களிலே மெய்யைமையாற்ற அல்ல து மறைக்கக்கூடிய இயல்பில்லை. சொல்லிய கதம்நி கழ்ந்தாலன்றித் தோன்றுமெனமும்ப இடமில்லாத சில காரியங்களைக்கண்டனமேல், அக்கதம் அவ்வயற்சார் புச்சாட்சியால் மெய்மையென்றே முடியும். இதுவே கதார்த்தானுமானம்.

அயற்சார்புச்சாட்சியால்வரும் உறுதியைத் துணிபு என்னலாம். சொல்லியகதம் நிகழ்ந்தாலன்றி அயற் காரியங்கள்தோன்றவேல் இத்துணிபு திண்மையாயும் நிகழாமலுந்தோன்றுமேல் இத்துணிபு நொய்மையாயு ம்நிற்கும். ஒருவனத்திலே மாடமொன்று தோன்றின் அவ்வனத்திலேசிலர் முன்னேவாசஞ்செய்தாரென்று துணிதற்க்கடனும்; வாசஞ்செய்தீலரேல் மாடந்தோன் றுது, வாசஞ்செய்தனரென்றிருன் மாடந்தோன்றும். ஆகலான் இங்ஙனந்துணிபு திண்மையாம். ஒருசீட்டி லெழுதிய எழுத்தின்சாங்கத்தைக்கண்டு அவ்வெழுத்து இன்னொருடைய எழுத்தைப்போன்றிருத்தலின் அவனே

உரையயற்சாட்சி.

கருடு

அதை எழுதினானெனத்தூணியின் அத்துணிபு நொய்
மைபாம், பிராம் அவுடைய எழுத்துப்போல எழுத
க்கூடும், ஆகலில் துணிபுக்கு ஆதாரமான அயற்காரிய
ங்சன முடிவே நன்றய்க்கீதார்துதேளியவேண்டியது.

க. உரையயற்சாட்சி. உரைச்சாட்சியும் அயற்சார்
புச்சாட்சியும் ஒருதத்தின் பாரில் வருமெனின் அவ்வி
ந்சாட்சியும் ஒன்றற்கொன்று அனையாய் ஒன்றை ஒ
ன்றுவலியுறுத்தும். பதிநாட்கிசழ்ந்த ஒருதத்துக்கும்
அ உபவத்திலே முன்னர் நாங்கண்டறிந்த பின்னொரு
கத்துக்குமுள்ள ஒற்றுமையையே அயற்சார்புச்சாட்சி
என இங்ஙனங்கருதி யது.

இருப்பநெய தேங்காய்நெய் முதலியன பனிக்காலத்
திலே உறைவது மிகவழக்கமேயாதலின், போனதை
மாதம் ஒருதடந்தேங்காய்நெய் உறைந்திருக்கக்கண்
டேன் என்று ஒருவன்சொன்னால் அவ்வரையை நம்
பாமல்லிடோம். போனவநஷம் ஆனிமாதம் மதுரை
நாட்டிலே பெருவெள்ளம் போட்டது என்றொருவன்
சொன்னால், அவ்வரையை விரைவிலே நம்போம்.

சிவஞானசித்தி அளவை.

பிரமேயசித்தி பிரமாணமின்றி இல்
லையாதலின், பிரமாணங் கூறுகின்றது.

க. அளவைகாண்டல்கருதலுரைபாவம்பெருளோ
ப்பாறென்பர் [எநான்
அளவைமேலுமொழிவுண்மையைதீக்கத்தொடியல்பெ
களவைகாண்பரவையிற்றின் மேலுமறைவரவையே
ல்லாம் [கிருமே.

அளவைகாண்டல் கருதலுரைபென்றிம்முன்றினடங்

இச்செய்யுளினது தாற்பரியம். பிரத்திய
ட்சம், அனுமானம், ஆகமம், அபாவம், அரு
த்தாபத்தி, உபமானம் என அளவைப்பிரமா
ணம் ஆறென்று பாட்டனும் வேதாந்தியும்

கருகூ

அனுபந்தம்

மொழிவார்; இப்பிரமாணமாறனுள் அபாவப் பிரமாணமொன்றையுந் தள்ளி, பிரமாணம் ஐந்தென்று அருகணும் பிரபாகரணும் உரைப்பார்; இவ்வைந்தனுள், அருத்தாபத்தியொன்றையுந்தள்ளி, பிரமாணம் நான்கென்று நையாயிகள் செப்புவன்; இந்நான்கனுள் உபமானமொன்றையுந்தள்ளி, பிரமாணம் மூன்றென்று சாங்கியனுஞ்சைவசித்தாந்தியுஞ்சோல்வார்; இம்மூன்றனுள், ஆகமமொன்றையுந்தள்ளி, பிரமாணம் இரண்டென்று பௌத்தனும் வைசேடிகனுங் கூறுவர்; இவ்விரண்டனுள் அனுமானமொன்றையுந்தள்ளி, பிரமாணமொன்றென்று லோகாயதன் நிகழ்த்துவன். மேலையுரைத்த ஆறு பிரமாணங்களுடனே பாரிசேடம், சம்பவம், ஐதீகம், சுபாவம் என நான்கு பிரமாணங்களைக் கூட்டியுஞ்சோல்வார்; இவற்றின்மேலுஞ்சோல்வார்.

இப்பிரமாணங்களுட் பிரத்தியட்சம், அனுமானம், ஆகமம் எனும்மூன்றும் மெவசச்செய்யுட்களிலே வகுத்து விரிக்கப்படும் ஆதலின், ஒழிந்த பிரமாணங்களை இங்ஙனம் உதாசரணங்களால் முறையே விளக்குவாம்.

அபாவம்.-முயற்கோடி லவையென்றவழி இல்லையென்றுகோடல்.

பிராகபாவம், பிரத்தொஞ்சாபாவம், அன்னீயொன்றியாபாவம், அத்தியந்தாபாவம், என்று அபாவம்நான்கெனக்கூறினாருமுளர்.

அருத்தாபத்தி.-கட்டில் கூப்பிட்டதென்புழி, முக்கியப்பொருளுரைக்கிற் பொருள்பணிகக்குமாதலின், ஆதாரலக்கணயினுற் கட்டிலிலிருக்கும் புருடன்கூப்பிட்டான் என்றுகேவுணப்பொருளுரைத்தல்.

உபமானம்.-மொபசுப்போலெனக் கேட்டவன், கண்ணீழி, உபமானத்தாற் புணர்ந்தியறிதல்.

பாரிசேடம்.-சாத்தன் அல்லவென்கொற்றன் கள்ளன்

என்புழி, சாத்தன் கள்ளனல்லனெனின் கொற்றனே
கள்ளனென்னல்.

சம்பவம்.-ஒருகல் இரும்பைக்கருஷீக்குமெனின், அ
க்கல்லுக்காந்தமென்றறிதல்.

ஐதீகம்.—இம்மரத்திற் பேயுண்டெனக்கேட்டவன்,
தானும் அவ்வாறுகோடல்.

சுவாபம்.—சிங்கந்தானே அரசன் என்புழி சாமர்த்
தியசாதுர்சியலக்கவணயினூற் சிங்கநிகர்க்குஞ் சாமர்த்
தியவான் எனப்பொருள்கோடல்.

“உற்றெதீரேகாண்டல் பிரத்திட்சமனுமானமோங்
குபுகைகண்டு நெருப்புண்டெனவேயுணர்தல்—மற்று
வமை மரைபசுப்போலென்றல் சத்தம் பெரியோர்வா
ய்மொழியர்த்தாபத்திமதர்த்தவுடலதனால்—அற்றை யு
பவாசியொளித்துண்பானென்றுணர்தல் அபாவமுன்பி
னிடையொருகாலத்துமிவையென்றல்—நற்றியவிம்மரத்
தினிற் பேயுண்டெனல் ஐதீகம் நாட்டுதலே சம்பவம்
ப்ரமாணமெட்டாய்நவிலும்.” எனக்கூறினொருமுளர்.

உ. மாசறுகாட்சியையந்திரிபின்றிவிகற்பமுன்னொ
ஆசறவறிவதாதமனுமானமவினாபாவம்
பேசறுமேதுக்கொண்டுமறைபொருள் பெறுவதாதங்
காசறுமுரையிம்மானத்தடங்கிடாப்பொருளக்காட்டும்.

இச்-யம். பொறிபுணர்ந்தசிற்சத்திக்குறிப்பி
ரத்தியட்சமாவது சந்தேகவிபரீதங்களின்றி நி
ருவிகற்பசவிகற்பமாய்க்காண்பது. சாதனம்
புணர்ந்த சிற்சத்திக்குறி அனுமானமாவது நீ
க்கமின்றியுள்ளசாதனங்கொண்டு பிரத்தியட்
சத்துக்குமறைந்த வஸ்துவை அறிவது. அர்த்
தவாக்கியம் புணர்ந்தசிற்சத்திக்குறி ஆகமமா
வது பிரத்தியட்சானுமானங்கட்கு அத்தமாகி
ய வஸ்துவைக்காட்டுவது.

௩. கண்டபொருளையிரட்டுறவேகருதவையந்திரியவே
கொண்டறிரிவாம்பெயர்சாதிதணமேகன்மம்பொருளே
ளவைங்

காங்வு

அனுபந்தம்.

துண்டவிகற்பவுணர்வினுக்குப்பொருளினுண்மைமாத்
திரத்தின்

விண்டவில்லாவறிவாதும் விகற்பமில்லாக்காட்சியே.

இச்-யம். சந்தேகப்பிரத்தியட்சமாவது பொதுவிலக்கணமாய்ப்பார்த்த ஒருபொருளைக் கானலோ சலமோ என்றுகருதுவது. விபரீதப்பிரத்தியட்சமாவது, பொதுவிலக்கணமாய்ப்பார்த்தகானலைச் சலமேன்றுகொள்வது. சவிகற்பக்காட்சியாவது தாண்டவன் எனப்பெயரும் பிராமணன் எனச்சாதியும், சிவப்பன் எனக்குணமும், தேவபூசகன்எனக்கன்மமும், இவன் எனப்பொருளும் பெறவரும் பதார்த்தவிகற்பங்கள் ஐந்தையுந்தேளிவது. நிருவிகற்பக்காட்சியாவது பெயர் சாதி குணம் கன்மம் எனும் பதார்த்தவிகற்ப நான்கினையும் ஒட்டிவசனித்தலேலாது பொருளின் உண்மையை மாத்திரஞ்சார்ந்துநிற்கும் அறிவு.

சு காண்டல்வாயின்மனந்தன்வேதணயோடியோ
கக்காட்சியென

ஈண்டுநான்காமனுமானந்தனக்கும்பிரச்சுமேன்றிரண்டாம் [ன்றும்

மாண்டவுரைதந்த்ரமந்திரத்தோடுபதேசச்சொலெனமு
பூண்டவளவைக்கேதிரபுலன்றன்னியல்பு பொதுவே
ன்றிரண்டாமே

இச்-யம். பிரத்தியட்சமானது இந்திரியப்பிரத்தியட்சம், மானதப்பிரத்தியட்சம், சுவேதனைப்பிரத்தியட்சம், யோகப்பிரத்தியட்சம், என நால்வகையாம். அனுமானமானது, சுவார்த்தானுமானம், பரார்த்தானுமானம், என இருவகை. ஆகமமானது தந்திரகலை மந்திரகலை உபதேசகலை எனமுதவகை. பிரமாணத்துக்கு எதிரிடாவது பிரமேயம். பிரமேய

அளவை.

காங்கு

மானது, தன்னியல்புப்பிரமேயம் பொதுவியல்புப்பிரமேயம் என இருவகை. தன்னியல்புப்பிரமேயம், அசாதாரண இலக்கணமுடையது. பொதுவியல்புப்பிரமேயம், சாதாரண இலக்கணமுடையது. தன்னியல்புப்பிரமேயத்தைச் சிறப்புப்பிரமேயம் என்றும், பொதுவியல்புப்பிரமேயத்தைப் பொதுப்பிரமேயம் என்றும் கூறுவர்.

நு. அன்னியசாதீயுந்தன்சாதீயமகன்றுநீற்றறன்னியல்பன்னியத்தைத்தவிர்ந்துதன்சாதீக்கொத்தறன்னியபொதுவியற்கை சொன்னவ்விரண்டினுள்ளே

மன்னியபொருளியாவுமடங்கிமமானமுற்றால்.

இச்-யம். ஒருபொருள் அன்னியசாதீயையுந் தன்சாதீயையும் நீங்கியிருத்தலே தன்னியல்பு; அருச்சுனன் என்பதுபோல. ஒருபொருள் அன்னியசாதீயைநீங்கித் தன்சாதீக்குச்சமமாயிருத்தலே பொதுவியல்பு; மனுஷன் என்பதுபோல. பொருள்களைத்தும் பொதுப்பிரமேயஞ் சிறப்புப்பிரமேயம் எனும் இருவகையுளையே அளக்கப்படும்.

கூ. உயிரினோடுணர்வு வாயிலொளியுருவாதிபற்றிச் செயர்சவிகற்பமின்றித்தேரிவதீந்திரியக்காட்சி அயர்விலிந்திரியஞானமைம்புலன்சார்ந்துயர்க்கண்மயர்வறவந்தஞானமானதக்காண்டலாமே.

இச்-யம். இந்திரியப்பிரத்தியட்சம் என்பது ஆன்மாவுடனே அறிவானது இந்திரியத்துவாரங்களினால் ஒளிமுதலியகொண்டு ரூபசத்தபரிசரசுகந்தங்களைப்பொருந்தி, சந்தேகவிபரீதசவிகற்பமின்றி நிருவிகற்பமாய்க் காண்பது. மானதப்பிரத்தியட்சமென்பதுநிருவிகற்ப

கசு0

அனுபந்தம்.

மான இந்திரியப்பிரத்தியட்சமானது பஞ்சப் புலங்களையுஞ்சார்தலான், ஆன்மாவினிடத்து ச்சந்தேகவிபரீதமற விளங்குஞ்சவிகற்பஞானம்.-எனவே, நாமசாதி குணகிரியாபேதந்தேளியாமல்வஸ்துவின்சத்துவமாத்திரத்தையே காண்டல் இந்திரியப்பிரத்தியட்சம். நாம சாதி குணகிரியாவஸ்துபேதந் தேளியக் காண்டல், மானதப்பிரத்தியட்சம்.

எ. அருந்தின்பதுன்பமுள்ள த்தறிவினுக்கராகமாத் [டிப் தருந்தன்வேதணயாங்காட்சீசமாதியான்மலங்கள்வாட் பொருந்தியதேசகாலவியல்பகல்பொருள்களெல்லாம் இருந்துணர்கின்றஞானம்யோகநற்காண்டலாமே.

இச்-யம். சுவேதனைப்பிரத்தியட்சம் என்பது, இராகங்கலை நியதிமுதலிய தத்துவங்களானவை சுவயோன்முகியாகிய ஆன்மாவினது பரோன்முகியாகிய அறிவுக்கு;-போக்கியமாகிய சுகதுக்கபோகங்களை விளைவிக்க;-அதுபற்றி ப்பரோன்முகிக்கு நிதன்னியமும் ஆதாரமுமாய சுவயோன்முகியடையுமனுபவமாம். யோகப்பிரத்தியட்சமென்பதுசிவயோகத்தினாலே மும்மலங்களையும் வாட்டி சிவயோகத்திலிருந்தே தேசகாலவியற்கைகளையும் பொருள்களனைத்தையுங்காணுஞ் சாட்சாற்காரமாம்.

அ. பக்கமுன்றின்முன்றேதுவுடையபொரு ளளப்பார் த்துணரத் [மான்ந்தக்கஞானந்தன்பொருட்டாம் பிறர்தம்பொருட்டாமனுதொக்கவிவற்றூற்பிறர்தேளியச்சொல்லலாதமச்சொல்லு [ண்டாம்.

மிக்கவன்னுவயத்தினோடு வேதிரேகச்சொ லெனவிர

இச்-யம். பட்சம்முன்றிற் சாதிக்கப்படும் பிரமேயங்களை யுகித்தறிய முவேதுக்களிந்து தகைமை பொருந்தியஞானஞ் சுவார்த்தரனு

அளவை.

கசுக்

மான்ம். மறைபொருள்களைப் பிறர்தேளியப் பட்சவேதுக்களாற்சொல்வது பரார்த்தானுமான்ம். இங்ஙனங்கருதிய சொல்லானது அன்னுவயச்சொல் வியதிரேகச்சொல் என்றிருவகை. அன்னுவயச்சொல் என்பது சாதனசாத்தியங்களின் மெய்மையாகிய உள்ளமையைச் செப்புதல். வியதிரேகச்சொல் என்பது மாறிச், சாதனசாத்தியங்களின் இல்லாமையைச் செப்புதல்.

பக்கங்களையும் ஏதுக்களையுஞ் சொற்களையும் மேலமுறையேவிரிக்கின்றார்

கூ. மூன்றுபக்கம்பக்கநிகர் பக்கநிகரில்பக்கமெனத் தோன்றும்பக்கந் துணிபொருளுக்கிடமாமுவமைநிகர்பக்கம் [ல்]

ஆன்றபொருள்சென்றடையாதவிடமாகிரில்பக்கமுத ளன்றவிரண்டும்பொருளுண்மைக்கிடமாமோன்றுபொருளின்றும்,

இச்-யம். பட்சம்மூன்றுவன, பட்சம்சபட்சம் விபட்சம். சாதிக்கப்படுவனவாயவன்னிகார்த்தா முதலிய பொருள்கட் கிடமாகிய மலை உலகுமுதலியபொருள் பட்சம். திட்டாந்தத்தானமாகிய அடுக்களை குடம்முதலிய இடம்சபட்சம். சாதானசாத்தியங்களாகிய, தூமம் அக்கினிமுதலிய பதார்த்தங்கள் பொருந்திமுடியாத மடுமுதலியதானம் விபட்சம். சபட்சம்பட்சம் எனுமிரண்டும் சாதனசாத்தியங்களினது உள்ளமைக்குத்தானம். விபட்சமோசாதனசாத்தியங்களினது இல்லாமைக்குத் தானம்.

கூ. ஏதுமூன்றுமியல்புகாரியத்தோடனுபலத்தியிவை ஒதினியல்புமர்மரத்தைக்காட்டலுறுகாரியம்புகைதன் ஆதியான அனல் காட்டலாகுமனுபலதீகியது [னே. சீதமின்னாபனியின்மை காட்டல்போலுஞ்செப்பிடி]

கசஉ

அனுபந்தம்.

இச்-யம். ஏதுமுன்றருவன-இயல்பேது கா
ரியவேது அனுபலத்தியேது. இயல்பேதுஎன்
பது இயற்கைச்சார்பானஏது. உ-ம். மா என்
று ஒரு மரத்தின் பெயராதலின், மா என்ற இ
டத்தே அதுமரத்தைக்குறித்து நிற்பது. காரி
யஏதுஎன்பது செயற்கையாகிய காரியத்தாற்
காரணத்தைத் தெளியுமேது; உ--ம், -புகை
யாகிய காரியந் தனக்குக்காரணமாகிய அக்கி
னியைக் காண்பிப்பது. அனுபலத்தியேது எ
ன்பது ஒன்றைப்பற்றிய ஞானபாவத்தால் அ
தனை விளைவிக்கும்பொருள் அபாவத்தையறி
வது; உ-ம்.-குளிரைப்பற்றிய ஞானபாவமா
னது பனியின் அபாவத்தைப்பற்றிய ஞானத்
தைப் புந்தியிலே தோற்றுவிப்பது.

கக. புகையாலனலுண்டடுக்கணபோலென்னப்
புகறலன்னுவயம்

வாகையாமனலிலாலிடத்துப்புகையின்றகுமலரினொடு
முலையார்நீறிப்போலென்றுமொழிதல்வெதீரேகச்சொ
ல்லைவ [ர்துணிந்தே.

தொகையாருறுப்பைந்தொடுங்கூடச்சொல்லுவாருமுள
இச்--யம். இந்தமலையில் அனலுண்டு,-பு
கையுடைத்தாதலால், -எங்கெங்கே புகையு
ண்டு,-அங்கங்கே யனலுண்டு,-எப்படி,-அடுக்
களைபோல-என்று நிச்சயம்பண்ணுவது அன்
னுவயம். இந்தமலையில் அனலுண்டு,-புகை
யுடைத்தாதலால்,-எங்கெங்கேயன்லில்லை,-
அங்கங்கேபுகையில்லை,-எப்படி,-நீர்நிலைபோ
ல்,-என்று நிச்சயம்பண்ணுவது வியதிரேகம்.
இங்ஙனம் உதாகரித்தவாறு,-பட்சம் ஏது தி
ட்டாந்தம் எனுந் திரியாங்கங்களினாலன்றி,-
பட்சம் ஏது திட்டாந்தம் உபநயம் நிகமனம்

அளவை.

கசந

எனும் பஞ்சாங்கங்களினாலும் நிச்சயம்பண்ணுவாரும் உளர்.

உதாசரணம்.

க. உலகு ஒருகர்த்தாவையுடைத்து பட்சம்,
காரியத்தன்மையால் ஏது,
யாதொன்றுகாரியம், அதுகர்த்தாவையுடைத்து-
எப்படி; கடம், தீட்டாந்தம்.
அப்படி உலகிதுகாரியம் உபநயம்
ஆகையால், அப்படி உலகிதுகர்த்தாவையுடைத்
து நிகமனம்.

உ. உலகு ஒருகர்த்தாவையுடைத்து பட்சம்
காரியத்தன்மையால் ஏது
யாதொன்றுகர்த்தாவில்லது, அதுகாரியமன்று, எப்
படி, அமுனம்—தீட்டாந்தம்.
அல்ல அப்படி இது உபநயம்.
ஆகையால் அல்ல அப்படி இது நிகமனம்.

பிரகிரமச்சாநுமானமும் அனுமானமானமும்
அகரணுமானமும் கிரமச்சிலே உதாசரித்துணர்த்துகி
ணர்

கஉ. பேது நற்றீதாலறிதல்பூர்வக்காட்சியனுமானம்
ஒருமுறைமாலறிவினளவுணர்கல் கருதலனுமானம்
நிரிபாண்முற்கன்மபலநிகழ்வ விப்போதிச்செய்தி
ஆசிரியாகவரும்பயனென்றறிதலுரையாலனுமானம்.

இச்-யம். பூர்வங்கண்டு மோந்த தாமம்பூ
மணத்துக்கொத்தமணம் வீசலால், இவ்விட
த்திலே தாமம்பூ உண்டென்று, வாசத்தினு
லே புட்பத்தை அறிவது பூர்வப்பிரத்தியட்சா
னுமானமாம்;-முன்னர் சட்சிந்திரியப்பிரத்தி
யட்சமாகி நின்று, ஆக்கிராணேந்திரியப்பிரத்தி
யட்சமாய்க் கிருகித்தற்கிடனாய் நின்ற விடய
மாகிய தாமம்பூவையே, பின்னரும் ஆக்கிரா
ணேந்திரியப் பிரத்தியட்சமான கந்தத்தால் அ
னுமித்தலின், பூர்வப்பிரத்தியட்சானுமானமா

௧௪௪

அனுபந்தம்.

யிற்று. ஒரு ஆசிரியன் சாத்திரப் பொருடாய் போதிக்கின்ற முதிர்ந்த வார்த்தையானது மானதப்பிரத்தியட்சத்திற் றேற்றும் முதிர்ந்த புத்திபூர்வமாய் வருதல் கண்டு, - “இவன்முதிர்ந்த புத்திமான்-சாத்திரப்பொருள் போதிக்கும் முதிர்ந்த வார்த்தையைவசனித்தலால்” என்று (வார்த்தை புத்திபூர்வமாய் வருமென்றனுமித்து-வார்த்தையினுயர்ச்சியாற் புத்தியினுயர்ச்சியை அனுமிப்பது) “ஒதுமுரையாலலிவினளவுணர்தல்” அனுமானானுமானமாம்;—வார்த்தையாகிய ஏதுக்கொண்டு மறைபொருளாகிய புத்தியை அனுமித்து, வார்த்தைமுதிர்ச்சியாகிய ஏதுக்கொண்டு மறைபொருளாகிய புத்தி உயர்ச்சியை அனுமித்தலின், அனுமானானுமானமாயிற்று. “பேறிழவிற்பமோடுபிணிமுப்புச்சாக்காடென்னும்--ஆறுமுன்கருவட்டபட்டதவலிதியனுபவத்தால--ஏறிடு முன்புசேய்த கன்மமீங்கிதனுக்கேது--தேறுநியினிச்சேய்கன்மமேலுடற்சேருமென்றே.” என்பது ஆகமவாக்காதலின்;--இம்மையிலே நிகழ்கின்ற சுகதுக்கபோகங்கள் முறைமையிலே முந்திய சேன்மங்களிற்சேய்த ஆகாமியங்களிற்றிரண்ட சஞ்சிதத்திற் பொசிப்பான பிராரத்வபலமாம்; ஆனபடியால்,-இம்மையிலே இயற்றும் ஆகாமியகன்மங் காரணமாய் மறுமையிலே சுகதுக்கபோகங்கள் வந்துபோருந்தும்; என்றனுமிப்பது ஆகமானுமானமென்பர்.

ஆகமம் இன்னதென்றும் அதன்பகுப்பிலக்கணமில்வாரென்றும் உணர்த்துகின்றார்.

அளவை.

கசந்

௩௪ அனாதியேயமலனாயவறிவணூலாகமர்தான
புனைதி மாறின்றிப்பேணறந்திரமந்திரநதான்
மறையி களடக்கித்தேய்வம்வழிபடும்வாய்மையாதந
சனா சிறீறிலாதான்றன்மையுணர்த்துவதுபதேசநதான்

இச்-யம். ஆக்மம் என்பது அனாதிமூலமு
த்தனாகிய சருவஞ்ஞனது சாத்திரமாம்; அவ்
வாகமம், தந்திரகலை, மந்திரகலை, உபதேச
கலை, எனமுன்றும்; அவற்றுள், தந்திரகலையா
வது சரிதாகிரியாபாதப்பகுப்பாதலால், பின்
னோமூன்மலைவின்றிச் சரிதாகிரியாகிருத்திய
ம்போதிப்பதாம். மந்திரகலையாவது, யோச
பாதப்பகுப்பாதலால், சித்தேந்திரியங்களை அ
டக்கிக் கடவுளைச்சேபதியானாதிகளால் வழி
படும்முறையைப்போதிப்பதாம். உபதேசக
லையாவது உற்பத்திநாசமின்றிச் சுயம்பரமாயி
ருக்கின்ற கடவுளின் இலட்சணத்தைப்போ
திப்பதாம்.

கரு. ஈண்டுபக்கப்போலிநான்கேதுப்போலியெருமு
ன்றா [பான
வேண்டுமேழுமுன்றாகவிளங்குவமைப்போலி யீரோள்
காண்டுந்தோல்வித்தானமிரண்டிருபத்திரண்டாங்கருக்
லிவை [தம

ஆண்டுமொழிவரிவையெல்லாமளக்கிலறுபத்தைந்த
இச்-யம். அனுமானப்பிரயோகஞ் செய்யு
ழிடத்து பட்சாபாசம்நீன்குவரும்; ஏதுவாபா
சம்முன்றாயும் இம்முன்றே இருபத்தோன்றா
யும்வரும்; திருட்டாந்தாபாசம் பதினெட்டுவ
ரும். நிக்கிரகத்தானம் இரண்டாயும் இந்த இ
ரண்டே இருபத்திரண்டாயும் வரும்; இவ்வா
பாசங்களின் தொகை அறுபத்தைந்து.

முற்றிற்று.